

ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΟΣΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΥΨΕΝΗ

Η Αγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπὸ τὴν
προεδρείαν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης
Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ.
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, προέβη τὴν 27η Νοεμβρίου 2013
στήν ἐπίσημη ἀναγραφὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ὁσίου
Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ στὶς δέλτους τοῦ Ἀγιολο-
γίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ καθόρισε νὰ
τελεῖται ἐτησίως ἡ μνήμη του τὴν 12 Φεβρουαρί-
ου. Οἱ ἐπίσημες ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ
ἀγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου Πατρός,
κατὰ τίς ὁποῖες τὸν Παναγιώτατο
Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. ΒΑΡ-
ΘΟΛΟΜΑΙΟ καὶ τὴν περὶ Αὐτόν
Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο ἐξεπροσώ-
πησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχι-
μανδρίτης Βαρθολομαῖος Σαμαρᾶς,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ
Ἱερᾶς Συνόδου, πραγματοποιήθη-
καν κατὰ τὸν πρῶτο ἐπίσημο ἐορ-
τασμό τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου, τὴν
12 Φεβρουαρίου 2014, στὸν Καθε-
δρικό ἱερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
καὶ στήν ἱερά Μονή Ὑψενῆς.

Τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας 10 Φε-
βρουαρίου στὸν κατάμεστο ἀπὸ
πιστοὺς Καθεδρικό Ἱερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου ἔλαβε χώρα ἐκδήλωση μέ θέμα: «Ὁ
Ὅσιος Μελέτιος ὁ ἐν Ὑψενῇ», τὴν ὁποία συντόνι-
σε ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θαρρίου Ἀρχιμ.
Νεκτᾶριος Πόκιας. Τὴν ἐκδήλωση προλόγισε ὁ
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας καὶ ἡ Ἡγου-
μένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς Μοναχὴ Μαριάμ.
Ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς
Ἀκαδημίας Ἡρακλείου Κρήτης Λέκτορας κ. Ἰω-
άννης Λίλης παρουσίασε τὴν προσωπικότητα καὶ
τὸ ἔργο τοῦ Ὁσίου Μελετίου, ἐνῶ ὕμνους ἀπὸ τὴν
Ἀκολουθία του ἀπέδωσε ἡ χορωδία τῆς Ἑνώσεως
Ἱεροψαλτῶν Ρόδου ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ χοράρ-
χου της κ. Ἑμμανουήλ Θεουλᾶκη. Παρέστησαν ὁ

Βουλευτὴς Μάνος Κόνσολας, ὁ Περιφερειάρχης
Νοτίου Αἰγαίου κ. Ἰωάννης Μαχαιρίδης, ὁ Δήμαρ-
χος Ρόδου κ. Εὐστάθιος Κουσουρνᾶς καὶ ἐκπρό-
σωποι τῶν ἄλλων τοπικῶν πολιτικῶν καὶ στρατι-
ωτικῶν Ἀρχῶν.

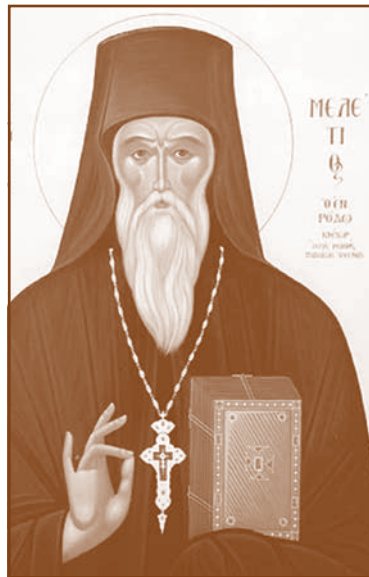
Ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινὸς τῆς μνήμης τοῦ
Ὁσίου ἔλαβε χώρα στήν Ἱερά Μονή Ὑψενῆς, πα-
ρουσία τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης
Παναγιότητος. Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ ἐχοροστάτησε

καὶ ὁμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Εὐ-
γένιος, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Σεβα-
σμιώτατος Ποιμενάρχης μας καὶ οἱ
Μητροπολίτες Λέρου, Καλύμνου
καὶ Ἀστυπαλαίας κ. Παῖσιος καὶ
Κώου καὶ Νισύρου κ. Ναθαναήλ.
Μετά τὸν Ἑσπερινὸν περετέθη ἐόρ-
τιος τράπεζα.

Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς μνή-
μης τοῦ Ὁσίου στήν Ἱερά Μονή
τελέστηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεί-
τουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβ.
Μητροπολίτου Ρόδου καὶ συλ-
λειτουργούντων τῶν ὡς ἄνω Σεβα-
σμιωτῶν Ἀρχιερέων.

Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ πανο-
σιολογιώτατος ἅγιος Ἀρχιγραμματεὺς π. Βαρθολο-
μαῖος. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας
ἐψάλη Δοξολογία κατὰ τὴν ὁποία ἀνεγνώσθη ἀπὸ
τὸν ἐκπρόσωπο τοῦ Παναγιωτάτου ἡ Πατριαρχικὴ
καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου
καὶ ἐψάλη ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου.

Ὁμίλησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
μας καὶ ἡ Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Στὴ συνέ-
χεια ἀκολούθησε ἡ μοναστηριακὴ τράπεζα, στήν
ὁποία παρεκάθησαν οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ὁ ἅγιος Ἀρ-
χιγραμματεὺς, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Σταυρονικήτα Ἀρχιμ. Τύχων, ὁ ἱερός κληρὸς, καὶ οἱ
ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν πολιτικῶν καὶ στρατιω-
τικῶν Ἀρχῶν. ■

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πατριαρχική καὶ Συνοδική Πράξις Κατατάξεως εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ, **σελ. 2**

Προσφωνήσις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου κ. κ. Κυρίλλου (10 Φεβρουαρίου 2014), **σελ. 4**

Ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Δρ. Ἰωάννου Λίλη, Λέκτορος Δογματικῆς καὶ Συμβολικῆς Θεολογίας τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἡρακλείου (10 Φεβρουαρίου 2014), **σελ. 6**

Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ Αὔλοποτάμου κ. Εὐγενίου (11 Φεβρουαρίου 2014), **σελ. 15**

Λόγος Κατηχητήριος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, **σελ. 19**

Πατριαρχική Ἀποδείξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα, **σελ. 20**

Πασχάλιο μήνυμα Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου, **σελ. 22**

Ὁμιλία τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Βαρθολομαίου Σαμαρᾶ, Ἀρχιερατάρχου τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (12 Φεβρουαρίου 2014), **σελ. 23**

Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὑψενῆς Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ ἁγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου Μελετίου (12 Φεβρουαρίου 2014), **σελ. 26**

Ὁμιλία τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς Οσιωτάτης Μοναχῆς Μαριάμ κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ ἁγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου Μελετίου (12 Φεβρουαρίου 2014), **σελ. 28**

Εἰδήσεις Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, **σελ. 31**

Εἰδήσεις Ἱερᾶς Μητροπόλεως, **σελ. 33**

Ἀπόψεις καὶ Σχόλια,

Ἀρχιμ. Μαξίμου Παναγιώτου, **σελ. 40**

Ἀριθμ.Πρωτ. 1034

Πατριαρχική καὶ Συνοδική Πράξις Κατατάξεως εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ

Τοὺς θεαρέστως τὸ ζῆν, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι μετελθόντας καὶ ἀρετῶν τὴν μυστικὴν κλίμακα, ἀσκητικῇ συντονίᾳ, ἀναβάντας καὶ τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας ἐν τοῖς ὑψώμασι διαπρέψαντας, καὶ δι' ἐνθέου βίου παραδειγμάτων καὶ πνευματεμφόρου διδασχῆς διδασκάλους τῶν πιστῶν γνωρισθέντας, καὶ φύλακας τῶν θείων δικαιωμάτων ἀναδειχθέντας καὶ τὴν πίστιν κρατύναντας, τὴν τε Ἐκκλησίαν στηρίζαντας καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς λαμπρύναντας, καὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτῶν κηρύξαντας καὶ ἔτι κηρύττοντας ὅτι αὐτῆς οὐδὲ πύλαι Ἰδοῦ κατισχύσαι δύνανται, ἱεραῖς μνήμασι καὶ ἑορταῖς, συνάξεσί τε καὶ πανηγύρεσι σεμνύνειν καὶ τιμᾶν καὶ ἐπαινεῖν ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐλάβομεν, τοῦτο πιστεύοντες ὅτι ὁ τιμῶν Κύριον τιμᾷ καὶ Ἅγιον, ὁ δὲ ἀτιμάζων Ἅγιον ἀτιμάζει καὶ τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην, ὡς κάλλιστά που διδάσκει ὁ τῆς Σαλαμῖνος Ἐπιφάνιος· καὶ ὅτι, ὁ τοῖς κατ' ἀρετὴν βεβιωκόσιν ἀπονεμόμενος ἔπαινος δι' ἀρετὴν, εἰς Θεὸν ἀναφέρεται, παρ' οὗ πᾶσα ἀρετὴ εἰς ἀνθρώπους, οἷά που θεολογῶν ἀποφαίνεται ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος Γρηγόριος· ἔτι δέ, εἰς τὴν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἱκεσίαν τούτους ἐπικαλεῖσθαι, τοῦ δι' αὐτῶν, ἡγουν διὰ τῆς μεσιτείας αὐτῶν, ἴλεων ἡμῖν γενέσθαι Αὐτόν, καὶ λύτρον ἡμῖν τῶν πταισμάτων δοθῆναι.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτοις ἐξέχουσιν εὐαγγελικῆς πολιτείας προτερήμασιν ἐν κόσμῳ ἐπολιτεύσατο καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπὶ γῆς αὐτοῦ ἀναστροφῆς διεκέκριτο, ὁ ἐν τῇ νήσῳ Ρόδῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν αὐτῇ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ τὸν ἅπαντα βίον

Η ΟΔΟΣ

Κωδικὸς ἐντύπου ISSN 1790-6733

Τετραμηνιαία ἔκδοσις
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου
Τηλέφωνο: 22410 34300
Fax: 22410 73480
Internet: www.imr.gr
e-mail: imrodou@imr.gr
Συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴν

Ἰδιοκτήτης
Ἱερὰ Μητρόπολις Ρόδου

Ἐκδότης
Μητροπολίτης Ρόδου
κ. Κυρίλλος

Ὑπεύθυνος Σύνταξης
Ἀρχιμ. Μαξίμος Παναγιώτου
Προαιρετικὴ συνδρομὴς
ALPHA BANK
822002002008824

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Αρδηττοῦ 12-16, Αθήνα
Τηλ. 210-9217513,
Fax: 210-9237033
www.eptalofos.gr
e-mail: info@eptalofos.gr

συγκαταλύσας, αοίδιμος Ἱερομόναχος Μελέτιος, ἐκ κοιλίας μητρικῆς ἀφορισθεὶς, παιδιόθεν ἔχων τὴν πρὸς τὰ κρεῖττονα ἔφεσιν, ἀποταξάμενος ἐν ὑπακοῇ Χριστοῦ τοῖς βιοτικοῖς πράγμασι καὶ ἀκολουθήσας ἀσκητικῶς τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ἀξιωθείς δὲ τῆς θαυμαστῆς ἐμφανείας τῆς Μητρὸς τοῦ Σωτῆρος, φανερούσης αὐτῷ δι' ὑπερλάμπρου οὐρανίου φωτὸς τὴν κεκρυμμένην, ἐπὶ πλείστοις ἐτῶν περίοδοις, θαυματόβρυτον αὐτῆς εἰκόνα καὶ ἐκ βάθρων ἀνοικοδομήσας τὴν ἐν ἐρειπίοις κειμένην, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, σεβασμίαν Μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ὑψενῆς, ἔτι δὲ ἱερωσύνης τῇ δωρεᾷ καὶ τῷ τῆς πνευματικῆς πατρότητος χαρίσματι ὡς ἥλιος τῷ τῶν Ροδίων πληρώματι δι-αλάμψας καὶ πλείστους πρὸς τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας καθοδηγήσας καὶ ἐν καιροῖς δυσχειμέροις τῷ χειμαζομένῳ τοῦ Κυρίου λαῷ ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις τῇ διδασκαλίᾳ σὺν τῇ εὐποιᾷ γενόμενος, συκοφαντία τε ἀτίμω ὑπὸ τῶν ἐχθραίνοντων αὐτὸν πληγεὶς καὶ τῷ βάρει αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ τότε Ἀρχιερέως τῆς Ρόδου καμφθεὶς καὶ πρὸς τὰς αἰώνιους μονὰς ἐκδημήσας, πλεῖστά τε θαύματα ἔτι ὦν ἐν σαρκί, ἀλλὰ καὶ μετὰ πότμον κατεργασάμενος, ἐκ δὲ τῶν τιμίων λειψάνων αὐτοῦ εὐωδίαν ἄρρητον καὶ ἰάματα ἀναπηγάζων, θεμελιωθείσης δ' οὕτω περὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς ἀνδρὸς ἐφ' ἀγιότητι διακρινομένου, καὶ τιμηθέντος ὡς τοιοῦτου ἅμα τῇ μακαρίᾳ αὐτοῦ τελευτῇ ὑπὸ τῶν ἐν Ρόδῳ εὐσεβῶν, περὶ ὧν πάντων δι' ἀναφορὰς αὐτοῦ ἐξέθεσε καὶ συνοδικῶς ἐβεβαίωσατο ὁ Ἱερῶ-τατος Μητροπολίτης Ρόδου καὶ ἀγαπητὸς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κύριος Κύριλλος, τὴν κοινὴν τῆς ἐμπεπιστευμένης αὐτῷ ποιμένης ἐπιθυμίαν καὶ πα-ράκλησιν περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου δικαίου ἀνδρὸς ἐν τῇ τῶν Ὀσίων χορείᾳ διατυπούμενος, ἡ Μετρίότης ἡμῶν, μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἀποδιδόντες πρὸς τὴν ἰσάγγελον αὐτοῦ βιοτὴν καὶ πολιτείαν, τὴν θεάρεστον αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ οἰκοδομῇ τοῦ χρι-στωνύμου ἐν Ρόδῳ λαοῦ, τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρῴας εὐσεβείας ἀτρύτους αὐτοῦ κόπους καὶ καμάτους καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, ἐξ ἀρχῆς πεποιθότων περὶ τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ, ἔγνωμεν, συνωδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν θείοις Πατράσι, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἀγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονείμει τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προρρηθεὶς αοίδιμος Ἱερομόναχος Μελέτιος, ὁ ἐν Ὑψενῇ, καταταγῇ ἐν τῷ χορῷ τῶν Ὀσίων καὶ Ἀγίων ἀνδρῶν, οὐ μόνον ἐν τῇ νήσῳ τῶν Ροδίων, ἀλλ' ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τῶν Ὁρθοδόξων Χρι-στιανῶν Ἐκκλησίας, ἐτήσιας ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστεῖαις τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ᾠσμάτων καὶ ἐγκω-μίοις γεραίρόμενος τῇ ἰβ' Φεβρουαρίου, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἀγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ δοξάζοντος τοὺς Ἀγίους αὐτοῦ καὶ ἐν-δοξαζομένου ἐν ταῖς σεβασμίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσιν.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πράξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφείσα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ρόδου κυρίῳ Κυρίλλῳ πρὸς κατάθεσιν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτὸν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

*Ἐν ἔτει σωτηρίῳ βιγ',
κατὰ μῆνα Νοέμβριον κζ'*

Ἐπινεμήσεως Ζ'

ΟΝΟΜΑΤΑ;

.....
.....

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου
κ. κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ
κατὰ τὴν γενομένη ἐν τῷ Καθεδρικῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ ἐκδήλωσιν ἐπὶ τῇ ἀγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου
Μελετίου (10 Φεβρουαρίου 2014)

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς 27ης Νοεμβρίου τοῦ περελθόντος ἔτους 2013, κατετάγη στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συναριθμούμενος στὸν χορὸ τῶν Ἀγίων τῆς Μητροπόλεώς μας Ἱερομόναχος Μελέτιος, ὁ ἐπανιδρυτὴς καὶ νέος κτίτορας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς. Στὰ πλαίσια δὲ τοῦ πρώτου ἐπισήμου ἐορτασμοῦ τῆς Μνήμης του καὶ τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν ἀγιοκατάταξή του πραγματοποιεῖται ἡ ἀποψινὴ ἐκδήλωση στὸν Καθεδρικό μας Ναό.

Τὰ περὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Ἀγίων στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία καὶ τὰ περὶ τοῦ βίου, τῆς πολιτείας καὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ νέου Ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας θὰ διαπραγματευτεῖ ὁ ἐκλεκτὸς προσκεκλημένος Ὁμιλητὴς κ. Ἰωάννης Λίλης, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης. Τὸν καλωσορίζουμε στὸ νησί μας καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀνταπόκριση στὴν πρόσκλησή μας.

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ἀγίους ἀδελφοὺς Ἀρχιερεῖς... γιὰ τὴν ἔλευσή τους καὶ τὴν συμμετοχή τους

στὴν χαρά μας. Ἡ παρουσία τους περιποιεῖ τιμὴ στὴν Μητρόπολη μας καὶ στὴν ἐλαχιστότητά μου καὶ λαμπρύνει τὴν ἀποψινὴ ἐκδήλωση καὶ ἐκεῖνες ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν. Τοὺς χαιρετίζουμε μὲ αἰσθήματα εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἀνταλλάσσοντας μαζί τους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν καὶ τοὺς εὐχόμεστε τὴν ἐξ ὕψους δύναμη γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν καλλίκαρπη καὶ πολύφορη διακονία τους στὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου.

Τοὺς Κληρικούς, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές ποὺ ἀπὸ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ὁσιο Μελέτιο ταξίδεψαν μέσα στὸν χειμῶνα ὑποδεχόμεστε μὲ πολλὴ ἀγάπη. Οἱ πνευματικοὶ δεσμοὶ ποὺ τοὺς συνδέουν μὲ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὑψενῆς ἀποτελοῦν τὸν μυστικὸ ἀγωγὸ διὰ τοῦ ὁποίου διοχετεύεται πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸν χῶρο ποὺ διακονοῦν ἡ χάρη καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ὁσίου Μελετίου. Εὐχόμεστε ὁ Ὁσιος νὰ εἶναι πάντοτε γι' αὐτοὺς συνοδίτης στὴν κατὰ Θεὸν πορεία τους καὶ ἀρωγὸς στὴν ἐκκλησιαστικὴ διακονία τους.

Ἡ παρουσία τῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου μας καὶ ὅλων ἐσᾶς, τοῦ φιλοχρίστου καὶ φιλαγίου λαοῦ μας, μᾶς προκαλεῖ αἰσθήματα πνευματικῆς χαρᾶς

καὶ ἀγαλλιᾶσεως. Ὅλοι μαζί τιμοῦμε τὸν Ὅσιο Μελέτιο, τὸν δικό μας Ἅγιο, ὁ ὁποῖος συγκαταλέγεται πλέον στὴν χορεία τῶν Ἀγίων τῆς οἰκουμένης Ἐκκλησίας, καὶ καυχώμαστε γι' αὐτόν. Τὸν θεωροῦμε ὡς τὸ νέο ρόδο τῆς Ροδονήσου μας. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς ἀγιότητάς του καταθέλγει τὴν ὄρασή μας. Ὁσφραίνομαστε τὴν εὐωδία τῶν χαρισμάτων του. Ἡ ἀκοή μας γεμίζει ἀπὸ τοὺς ἤχους τῆς μυστικῆς παρουσίας του. Τὸν αἰσθανόμαστε δικό μας, γιατί ὁ τόπος ποὺ ἀγίασε εἶναι ὁ δικός μας τόπος. Τόπος ἀποστολοβάδιστος, τόπος ἀγιοτόκος, τόπος μαρτυρίου καὶ χριστιανικῆς μαρτυρίας, τόπος παραδόσεως καὶ ἱστορίας. Τόπος σημειωμένος ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο καὶ τὸν συνέκδημο μαθητὴ του Σίλα μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Τόπος εὐφορος χριστιανικῆς μαρτυρίας καὶ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυσε ἀνὰ τοὺς αἰῶνες νὰ βλαστάνει τὰ ρόδα τῆς ἀγιότητος.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ἐνα παιδί τοῦ λαοῦ, χωρὶς κατὰ κόσμον προσόντα, μὲ λίγα γράμματα, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Λάρδο καὶ ἀνέβηκε στὰ ὑψώματα τῆς Μονῆς τοῦ Ὑψους, μὲ μοναδικὸ ἐφόδιο τὴν πίστη πρὸς τὸν Θεό καὶ τὸν πόθο τῆς εὐαγγελικῆς ζωῆς. Γονάτισε, νήστεψε, προσευχήθηκε, ἔκλαψε, ἔκτισε, καλλιέργησε, ἀγωνίστηκε. Ὁ Θεὸς ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν προσευχήν

τοῦ ταπεινοῦ ἀσκητοῦ καὶ τὸν ἀνέδειξε, κατὰ τὸν εὐαγγελικὸ λόγο «ὡς λύχνον ἐπὶ τὴν λυχνίαν». Τὸ φῶς τοῦ φώτισε τότε τὸν «καθήμενον ἐν σκότει καὶ σκιᾷ» τῆς δουλείας λαὸ τῆς Ρόδου. Ἀλλ' ὁ λύχνος δὲν ἔσβησε. Ἀπὸ τότε λάμπει καὶ διαχέει τὸ φῶς τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀλήθειας, τὸ ἀνέσπερο φῶς ποὺ μπορεῖ νὰ διαλύσει τὸ ὁποιοδήποτε σκοτάδι τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου τὸν λύχνο μας τὸν ἔθεσε σὲ ὑψηλότερη λυχνία. Γιὰ νὰ φτάσει μακρύτερα, μέχρι τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὸ φῶς του. Ἡ ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου καὶ τὴν Μητέρας μας Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία δὲν ἐκφράζεται μὲ λόγους. Ἀπλὰ μᾶς δίνει γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀφοσίωση καὶ τὸν σεβασμό μας πρὸς τὸν θεσμό τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου μας.

Σὰς χαιρετίζω καὶ πάλι μὲ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ τελειώνω τὸν λόγο γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε τὸν ἐκλεκτό ὁμιλητὴ καὶ τὴν χορωδία τῆς Ἐνώσεως Ἱεροψαλτῶν Ρόδου, τοὺς ὁποῖους καὶ ἐγκάρδια εὐχαριστῶ γιὰ τὴν προθυμία τους καὶ τὴν παρουσία τους. ■

ΟΜΙΛΙΑ

κατά τήν γενομένην ἐν τῷ Καθεδρικῷ ἱερῷ Ναῷ
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐκδήλωσιν ἐπὶ τῇ ἀγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου
Μελετίου ὑπὸ τοῦ Δρ. Ἰωάννου Λίλη, Λέκτορος Δογματικῆς
καὶ Συμβολικῆς Θεολογίας τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς
Ἀκαδημίας Ἡρακλείου (10 Φεβρουαρίου 2014)

Σεβασμιώτατε,
Ἁγιε Καθηγούμενε,
Σεβαστοὶ Πατέρες,
Ἀγία Καθηγουμένη,
Ὁσιώτατες Μοναχές
Ἐντιμότατοι Ἀρχοντες
τῆς Νήσου,
Ἀγαπητοὶ Ἀδερφοί,

Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς ἐκφράσω ἐγκαρδίως τίς θερμές μου εὐχαριστίες γιά τήν τιμητική σας πρόσκληση νά βρίσκομαι σήμερα κοντά σας, σέ μία τόσο σημαντική ἡμέρα γιά τό νησί τῆς Ρόδου, τήν πρώτη ἑορτή τοῦ νεοκαταταγέντος μεγάλου μας ἀγίου, τοῦ ὁσίου Μελετίου τοῦ ἐκ Λάρδου. Μία ἡμέρα πού δείχνει καθαρά πῶς ἡ Ἐκκλησία μας καί σήμερα ἔχει ἀγίους, ὕστερα ἀπό 21 αἰῶνες ζωντανῆς παρουσίας, ἀγίους τοὺς ὁποίους ὄχι μόνο ἀναγνωρίζει καί τιμᾷ μέ τήν μνημόνευσή τους στήν ἁγία πρόθεση, κάτι πού οὕτως ἢ ἄλλως κάνει γιά ὅλα τά μέλη της καθημερινά, ἀλλά ἀγίους πού τοὺς προβάλλει ὡς ζωντανά παραδείγματα μέ τήν κατάταξή τους στό ἐπίσημο ἀγιολόγιο καί ἐορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας. Σήμερα βρισκόμαστε ἐνώπιον ἀκριβῶς μιᾶς τέτοιας περιπτώσεως. Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου στίς 27 Νοεμβρίου 2013 «ἀνέγραψεν εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τόν Ἱερομόναχον Μελέτιον τόν ἐν Ὑψενῇ» μέ ἐπίσημη ἡμερομηνία τῆς ἐορτῆς του, τήν 12η Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ὁ ὅσιος Μελέτιος γεννήθηκε σέ μία πολύ δύσκολη ἐποχή μέσα στή Τουρκοκρατία, περίπου στά τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα, στό χωριό Λάρδος τῆς Ρόδου καί τό κοσμικό του ὄνομα ἦταν Ἐμμανουήλ. Οἱ γονεῖς του ὀνομάζονταν Νικόλαος καί Σταματία καί τόν ἀνέθρεψαν «ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου» κάτι πολύ συνηθισμένο γιά τήν ἐποχή ἐκείνη, κα-

θῶς τότε ἡ Ἐκκλησία ἦταν τό μοναδικό κέντρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐφόσον μετά τό 1453 ὁ ἑλληνισμός δέν εἶχε κρατική ὑποστήριξη, ἀποκτώντας καί πάλι τό 1833, μετά τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821, μέ τή μορφή τοῦ ἐθνικοῦ κράτους. Ὑπάρχει ἡ μαρτυρία πῶς ἀπό βρέφος ἔδειξε σημάδια χάριτος καθώς ἀρνοῦνταν νά θηλάσει τό μητρικό γάλα κατά τίς νηστήσιμες ἡμέρες, Τετάρτη καί Παρασκευή. Ἀπό τόν ἐφημέριο τῆς γενέτειράς του ἔμαθε γραφή καί ἀνάγνωση μέσῳ τῶν βίων τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, κάτι πολύ συνηθισμένο τήν ἐποχή ἐκείνη, καθώς στήν Τουρκοκρατία ἡ Ἐκκλησία εἶχε ἀναλάβει τήν μόρφωση τῶν Ἑλλήνων. Ἀπό πολύ νεαρή ἡλικία προτιμοῦσε νά ἀποσύρεται στό βουνό καί νά προσεύχεται μέ θερμά δάκρυα. Συνήθως ἀποσυρόταν σέ ἓνα σπήλαιο ἔξω ἀπό τήν ἀρχαία Μονή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Ὑψους, ἡ Μονή πού ἐμελλε νά γίνει ὁ τόπος διαμονῆς σέ ὅλη τή μετέπειτα ζωή του.

Μία νύχτα, καθώς προσευχόταν κοντά στή Μονή, παρατήρησε ἓνα ὑπέρλαμπρο φῶς νά κατεβαίνει ἀπό τόν οὐρανό καί νά στέκεται ἐπάνω ἀπό ἓνα αἰωνόβιο δένδρο ἐλιάς. Πλησίασε στό μέρος καί βρῆκε μία παλιά εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μία ἀπό τίς ἐπόμενες νύκτες τοῦ ἐμφανίστηκε σέ ὄραμα ἡ Παναγία καί τόν παρότρυνε νά ἀναγείρει ναό ἐπ' ὀνόματί της στό τόπο τῆς εὐρέσεως καί νά ἀνοικοδομήσει τήν κατεστραμμένη Μονή. Παράλληλα τοῦ ὑπέδειξε πού ἔπρεπε νά σκάψει γιά νά ἐξασφαλίσει τό ποσόν πού ἀπαιτοῦσε ἡ οἰκοδομή. Πράγματι, ὁ τότε λαϊκός Ἐμμανουήλ ἔσκαψε καί ἀνακάλυψε κάποιο κρυμμένο θησαυρό. Ἐξασφάλισε τήν ἄδεια ἀπό τίς ὀθωμανικές ἀρχές, οἰκοδόμησε ναό καί γύρω ἀπ' αὐτόν μοναχικά κελλιά. Ἔλαβε τό μοναχικό σχῆμα, πῆρε τό ὄνομα Μελέτιος καί ἐγκαταστάθηκε μόνιμα ἐκεῖ. Ὁ τότε οἰκεῖος Ἱεράρχης, τό πιό πιθανό ὁ Μητροπολίτης Ρόδου Ἀγάπιος (1792-1829), ἐκτίμησε τό ἐκκλησιαστικό του ἦθος καί τόν χειροτόνησε διάκονο καί πρεσβύ-

τερο, τοῦ ἔδωσε τήν εὐλογία τῆς πνευματικῆς πα-
τρίτης καί τόν κατέστησε Ἡγούμενο τῆς ἐπανι-
δρυθείσης Μονῆς. Ἡ ἀγία του ζωή σέ συνδυασμό
μέ τή νέα του θέση βοήθησαν νά ἐξαπλωθεῖ ἡ φήμη
του σέ ὁλόκληρο τό νησί καί πολλοί τόν ἐπισκέ-
πτονταν γιά νά ἐξομολογηθοῦν καί νά ἀκούσουν
τίς συμβουλές του. Συχνά ἐπισκεπτόταν ὁ ἴδιος
τά χωριά τοῦ νησιοῦ γιά νά ἐξομολογήσει τοὺς πι-
στούς. Μάλιστα θεράπευε πολλούς ἀσθενεῖς καί
ἐλευθέρωνε δαιμονιζόμενους ἀπό τήν ἐπήρεια τῶν
ἀκαθάρτων πνευμάτων. Ἡ Μονή του εἶχε φιλο-
ξενήσει πολλές φορές καταδιωκόμενους ἀπό τοὺς
Ὀθωμανούς χριστιανούς.

Ἐπέμενε πολύ στό νά μὴν συνάπτονται γάμοι
χριστιανῶν γυναικῶν μέ τοὺς Ὀθωμανούς, γεγο-
νός πού ἐνοχλοῦσε ιδιαίτερα τοὺς τελευταίους, οἱ
ὅποιοι ἔψαχναν ἀφορμή γιά νά τόν δολοφονή-
σουν. Ἀφορμή στάθηκε ἡ ἀδερφή ἑνός Ἐπιτρόπου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λάρδου, ἡ ὁποία εἶχε σχέσεις
μέ ὀθωμανούς ἀστυνομικούς τῆς Λίνδου. Ὁ Ὅσι-
ος ὅταν τό ἔμαθε συνέστησε στόν ἀδερφό της νά
τήν συμβουλέψει νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό αὐτούς καί
τό ἴδιο ἔκαναν καί οἱ δημογέροντες τοῦ χωριοῦ,
πράξη πού ἐξόργισε τοὺς Ὀθωμανούς. Ἐτσι, πῆ-
γαν στή Λάρδο δολοφόνησαν δύο δημογέροντες
καί κατευθύνθηκαν πρὸς τή Μονή γιά νά δολο-
φονήσουν τόν ἅγιο Μελέτιο. Ἀπέτυχαν ὁμως γιατί
ὁ ἅγιος εἶχε ἤδη πληροφορηθεῖ τὰ σχέδιά τους καί
εἶχε ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τό μοναστήρι.

Ὁ Ὅσιος συχνά ἀποσυρόταν γιά προσευχή
σέ ἓνα σπήλαιο κοντά στή Μονή. Μία μέρα ἓνας
Τοῦρκος μέ τό ὄνομα Ἀλῆ, καθώς ἀνέβαινε σέ
αὐτό τό σημεῖο, εἶδε νά συνοδεύει τόν ἅγιο κάποια
ὠραία γυναίκα, καί ἔκανε ἀμέσως πονηρές σκέψεις
γιά τόν Ἅγιο. Τοὺς ἀκολούθησε καί τοὺς εἶδε νά
εἰσέρχονται μαζί στόν Ναό. Μετά ἀπό λίγο εἰσῆλθε
καί αὐτός, ἀλλά ὑπῆρχε μόνο ὁ ἅγιος προσευχόμε-
νος. Ὁ Τοῦρκος ἄρχισε νά τρέμει καί τὰ μέλη του
παρέλυσαν. Ἀμέσως κατάλαβε ὅτι ἡ γυναίκα ἦταν
ἡ Παναγία καί ἔπεσε στά πόδια τοῦ Ἀγίου ζητώ-
ντας μέ κλάματα συγγνώμη γιά τόν πονηρό λογι-
σμό του. Ὁ Ἅγιος τόν θεράπευσε καί ὁ Ἀλῆ ἀπό
εὐγνωμοσύνη ἀφιέρωσε στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας
τό χρυσό περιλαίμιο, πού σώζεται μέχρι σήμερα.

Μία ἄλλη φορά ὁ Ὅσιος βρισκόταν στή Λάρδο
καί ἤθελε νά πάει στή Μονή μέσα στή νύχτα. Τό
ποτάμι εἶχε πλημμυρίσει καί δέν μπορούσε νά πε-
ράσει. Ἐκανε τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω στά
νερά, πέρασε μέ θαυμαστό τρόπο χωρίς καθόλου
νά βραχεῖ καί συνέχισε τό δρόμο του, ὁ ὁποῖος
φωτιζόταν ἀπό ἓνα οὐράνιο φῶς πού κινούνταν

μπροστά του, ὅπως εἶπαν βοσκοί πού ἔγιναν αὐτό-
πτες μάρτυρες.

Ὁ Ὅσιος λίγο πρὶν πεθάνει δοκιμάστηκε σκλη-
ρά. Ἐνας Τοῦρκος κατέστησε ἔγκυο μία χριστια-
νή ἀπό τήν Λάρδο, ὀνόματι Πελαγία, ἡ ὁποία εἶχε
νοητική στέρηση. Ὅταν ἔγινε γνωστή ἡ ἐγκυμοσύ-
νη, οἱ Τοῦρκοι τήν ἀνάγκασαν νά ὑποδείξει ὡς πα-
τέρα τοῦ κυοφορούμενου βρέφους τόν Ἅγιο. Τόν
κατήγγειλαν μέ φοβερή πειθῶ στόν Μητροπολίτη
Ρόδου, ὁ ὁποῖος τόν κάλεσε σέ ἀπολογία. Ὁ ὁσιος
Μελέτιος, πού βρισκόταν ἤδη σέ πολύ προχωρη-
μένη ἡλικία, δέν μπόρεσε νά ἀντέξει τήν κατάστα-
ση αὐτή καί ἐξέπνευσε μετά ἀπό λίγο πέφτοντας
μπροστά στά πόδια τοῦ ἀρχιερέως. Μετά ἀπό λίγο
ἡ συκοφαντία ἀποκαλύφθηκε καί ὁ Μητροπολί-
της Ρόδου ἔδωσε ἐντολή νά κηδευθεῖ τό ἁγιασμέ-
νο σῶμα του στόν περίβολο τοῦ μητροπολιτικοῦ
Ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ὅταν ἀργότερα ἀνοίχτηκε ὁ τάφος του βρέθηκαν
τά ἁγιασμένα του λείψανα νά εὐωδιάζουν. Σήμερα
στήν Ἱερά Μονή τῆς Ὑψενῆς φυλάσσεται ἡ τιμία
κάρα καί μικρό μέρος τῶν τιμίων λειψάνων.

Ἐκεῖνο πού μαρτυρεῖται ιδιαίτερα εἶναι ἡ πα-
ρουσία θαυμάτων στή ζωή τοῦ Ἀγίου καί ὅταν ἦταν
ἐν ζωῇ καί μετά. Τά θαύματά του συνεχίζονται μέ-
χρι καί σήμερα καί ἔχει ιδιαίτερη σημασία νά στα-
χυολογήσουμε μερικά.

Ἡ χάρις τῆς θαυματουργίας τόν εἶχε ἐπισκεφθεῖ
ἀπό τὰ πρῶτα παιδικά του χρόνια. Ὅταν οἱ γονεῖς
του ἀπουσίαζαν στήν καλλιέργεια τῆς γῆς ὁ μικρός
Ἐμμανουήλ ἀνοίγε διάπλατα τίς ἀποθήκες τοῦ
σπιτιοῦ τους καί ἔδινε δωρεάν στοὺς φτωχοὺς λάδι
καί ἀλεύρι. Οἱ γείτονες ἐνημέρωναν τή μητέρα του,
ἡ ὁποία τόν ἐπέπληξε αὐστηρά. Ὁ Ἐμμανουήλ τῆς
ζήτησε νά τόν ἀκολουθήσει. Μὲ ἐκπληξη ἡ μητέρα
του ἀντίκρουσε γεμάτη τήν ἀποθήκη μέ περισσότε-
ρα ἀγαθὰ ἀπό αὐτά πού εἶχε προηγουμένως.

Ὅταν εἶχε ἤδη γίνει κληρικός καί πνευματικός,
μία μέρα μέσα στόν χειμῶνα, ὕστερα ἀπό μία κο-
πιώδη ἡμέρα ποιμαντικῶν καθηκόντων, βρίσκον-
ταν μπροστά στά ὀρμητικά νερά τοῦ ποταμοῦ
πού ἔπρεπε νά διασχίσει. Τρεῖς βοσκοί πού εἶχαν
ἀποκλειστεῖ λόγω τῆς κακοκαιρίας, τόν εἶδαν στήν
ὄχθη τοῦ ποταμοῦ νά προσεύχεται. Ἀφοῦ τελείωσε
τήν προσευχή, ἔκανε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ στά
νερά καί μεταφέρθηκε κατὰ τρόπο θαυμαστό καί
παράδοξο στήν ἀπέναντι ὄχθη. Στή συνέχεια μέχρι
νά φθάσει στήν πύλη τῆς Μονῆς τόν καθοδηγοῦσε
ἓνα φῶς κατερχόμενο ἀπό τόν οὐρανό. Οἱ βοσκοί
γνωστοποίησαν ἀμέσως τό γεγονός στοὺς συγχω-
ριανούς τους καί πρέπει νά σημειώσουμε πῶς τοὺς

είμαστε ευγνώμονες, καθώς μία ακόμα φορά επιβεβαιώνεται η αγιότητα του όσιου Μελέτιου.

Κάποια άλλη μέρα, εποχή μάλλον πού έκαναν εργασίες στο Μοναστήρι, έφτασαν στη Μονή πολλοί φτωχοί και ξένοι ζητώντας έλεημοσύνη. 'Ο 'Όσιος τούς παρέθεσε τραπέζι και φεύγοντας τούς έδωσε ψωμί, έλιές και λάδι. Μετά την αποχώρησή τους από την Μονή όταν ή νεωκόρος είδε άδεια την αποθήκη είπε στον όσιο Μελέτιο: «*Τώρα πού τούς δώσαμε όλα τά ψωμιά τί θά προσφέρουμε αύριο στους εργάτες;*» 'Ο 'Όσιος τής αποκρίθηκε: «*Μή χάνεις τό θάρρος σου εύλογημένη και θά τά οίκονομήσει όλα ή Παναγία*». Πράγματι την άλλη μέρα ήρθαν προσκυνητές από τό χωριό Απόλλωνα μέ πέντε ζώα φορτωμένα μέ σιτάρι για νά τό προσφέρουν στη Μονή.

Φυσικά πολλά θαύματά του μαρτυρούνται και σήμερα. Πρίν από λίγα χρόνια ή κ. Δήμητρα από τή Λάρδο έπασχε από όξεία σκωληκοειδίτιδα, όμως οί γιατροί μή μπορώντας νά διαγνώσουν από την άρχή την ασθένεια άφησαν τή σκωληκοειδίτιδα νά έξελιχθεί σέ περιτονίτιδα. 'Η μητέρα της βλέποντάς την νά ύποφέρει, επικαλούνταν καθημερινά τή βοήθεια τής Παναγίας 'Υψενής και του όσιου Μελετίου. 'Επισκέφτηκε τή Μονή και πήρε ένα κομμάτι βαμβάκι μέ λάδι από τό καντήλι τής Παναγίας και του 'Οσιού και μέ αυτό για έφτά ήμέρες σταύρωνε την κόρη της στό σημείο πού πονούσε. 'Όταν ή Δήμητρα εισήχθη στό νοσοκομείο ό γιατρός τής εξήγησε πώς ή κατάσταση ήταν πολύ σοβαρή, αφού είχε σπάσει ή σκωληκοειδίτις. Άπορημένος διαπίστωσε ότι τό πύον δέν είχε διαχυθεί στον όργανισμό της και είχε συγκεντρωθεί σέ ένα μέρος, γεγονός πού τής έσωσε τή ζωή και δέν είχε πεθάνει τόσες μέρες. 'Η Δήμητρα και ή μητέρα της απέδωσαν τό γεγονός στην Παναγία και τόν όσιο Μελέτιο. Μετά τή θεραπεία απέκτησε παιδί, τό όποιο γεννήθηκε κατά τόν έσπερινό τής έορτής του 'Οσιού.

'Ο έφημέριος τής Μονής π. Βαρθολομαίος κινδύνευε νά χάσει τό πόδι του, τό όποιο είχε περιέλθει σέ κατάσταση σήψης. Στίς 30 Δεκεμβρίου 2000, ήμέρα Σάββατο και ώρα 7:45 μ.μ. βλέπει έναν καλόγερο νά άνοίγει την πόρτα πού ήταν κλειδωμένη έσωτερικά και νά μπαίνει στό κελλί του. 'Ο μοναχός φορούσε ήγουμενικό μανδύα, καλογερικό σκούφο και κρατούσε ένα ξύλινο μπαστούνι. Μόλις τόν είδε ό π. Βαρθολομαίος άναρωτήθηκε δυνατά: «*Ποιός είναι αυτός τέτοια ώρα και πώς μπήκε μέσα;*» και εκείνος του άπάντησε: «*Είμαι αυτός πού μνημονεύεις κάθε μέρα. Τί έχεις, τί θέλεις από έμένα;*» 'Ο π. Βαρθολομαίος κατάλαβε ότι μπροστά

του βρισκόταν ό όσιος Μελέτιος και του άπάντησε: «*Γέροντα τό πρόβλημά μου είναι τά πόδια μου, πού έδω και έξήμισυ χρόνια ύποφέρω*». 'Ο 'Όσιος τόν εύλόγησε και του είπε: «*Μή στεναχωριέσαι, μή φοβάσαι, οί πληγές σου θά κλείσουν, σέ προστατεύω*» και έφυγε κλείνοντας τήν πόρτα. Μετά από μία έβδομάδα ό π. Βαρθολομαίος είδε τίς πληγές στά πόδια του νά θεραπεύονται. 'Η κατάσταση του ποδιού του βελτιωνόταν κάθε μέρα, τελούσε τά καθήκοντά του και εύχαριστούσε τόν όσιο Μελέτιο.

'Όμως και ή Παναγία, στό σπίτι τής όποίας έδρασε ό όσιος Μελέτιος, μαρτυρεί πολλά θαύματα και μάλιστα σέ ανθρώπους εκτός του στενού όρθοδόξου χώρου. Στίς 22 'Ιανουαρίου 2006 τό Μοναστήρι πού ίδρυσε ό 'Όσιος έλαβε τήν παρακάτω έπιστολή: «*Άγαπητές άδερφές, Πέρυσι, 7 'Ιουνίου 2005 έπικεφτήκαμε τήν 'Ιερά Μονή Κοιμήσεως τής Θεοτόκου 'Υψενής. Ένώ στεκόμασταν μπροστά στην εικόνα της Παναγίας σκεφτόμασταν την κόρη μας επειδή δέν μπορούσε νά άποκτήσει παιδί παρά μόνο μέ τή χρήση τής έξωσωματικής γονιμοποίησης. 'Εκείνη την έβδομάδα είχε κάνει την τρίτη και τελευταία προσπάθεια νά μείνει έγκυος. 'Η άδερφή Μαρία, πού μάς μίλησε για τή Μονή, μάς είπε ότι πολλοί άνθρωποι προσεύχονται στην εικόνα τής Παναγίας ζητώντας παιδί. Δέν ήξερε ότι και έμεις επιθυμούσαμε ένα έγγόνι. Κατά την επίσκεψή μας πήραμε ένα μικρό μπουκάλι μέ λάδι για νά τό βάλουμε στό μέτωπό μας. Τό δώσαμε στην κόρη μας και τό χρησιμοποίησε. Μετά από δύο έβδομάδες ήταν έγκυος και μετά από πολλούς δύσκολους μήνες γέννησε μία κόρη στις 20 'Ιανουαρίου 2006. Θά θέλαμε νά σάς πούμε ότι για όλους μας αυτό πού συνέβη ήταν ένα θαύμα (We would like to know you that for all of us it is a miracle what happened). Είμαστε όλοι έντυπωσιασμένοι (We were very impressed)*».

'Ενα από τά μεγαλύτερα θαύματα τής Παναγίας 'Υψενής συνέβη στις 24 'Ιουλίου 2008 τότε πού ή φωτιά κατέκαψε χιλιάδες στρέμματα και έφτασε ως την αύλή και τά κελλιά τής Μονής. Μετά από λιτάνευση τής εικόνας τής Παναγίας και τής κάρας του όσιου Μελετίου ή φωτιά, ως εκ θαύματος, άλλαξε πορεία απομακρυνόμενη από τή Μονή. Για μία ακόμα φορά ή Παναγία και ό 'Όσιος έδειξαν τή θαυματουργική τους παρέμβαση.

'Η θεολογία μας ποτέ δέν έρμήνευσε τό θαύμα ως κάτι τό παράδοξο, αλλά ως μία άλλη «νομοτέλεια», πού εισέρχεται μέσα στη δική μας νομοτέλεια για νά την αγιάσει. 'Η άλλη «νομοτέλεια» είναι ή άκτιστη, δηλαδή αυτή πού δέν τή δημιουργήσει

κανέννας, ἐνῶ ἡ δική μας εἶναι ἡ κτιστή, δηλαδή αὐτή πού δημιουργήθηκε ἀπό τόν Τριαδικό Θεό καί γιά νά παίρνει τή ζωή, τό εἶναι καί τήν τελείωση πρέπει συνεχῶς νά βρίσκεται κοντά Του. Ἡ μία νομοτέλεια δέν ἀναιρεῖ τήν ἄλλη, ἀλλά καί οἱ δύο ὑπάρχουν παράλληλα διατηρώντας τήν αὐτονομία τους. Τό βλέπουμε πολύ καθαρά ὅταν ὁ Χριστός περπάτησε στά κύματα. Τήν ὥρα πού ὁ Χριστός περπατοῦσε ἀκριβῶς τήν ἴδια ὥρα ὁ Πέτρος ἔπεσε. Ἔτσι εἶδαν τά θαύματα τῆς Παναγίας καί του ὁσίου Μελετίου ὅλοι οἱ προαναφερθέντες.

Ἡ Ἱερά Μονή τῆς μετανοίας του ἐπανιδρύθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Ὅσιο, ὅπως ἤδη προαναφέραμε. Ὅταν ἦρθε γιά πρώτη φορά σέ ἐπαφή μαζί της, ἦταν ἕνα ἐρειπωμένο κτίσμα πού ἡ ζωή του πρέπει νά μαρτυρεῖται ἀπό τά πρῶτα χρόνια του χριστιανισμοῦ, κάτι πού ἐπιβεβαιώνεται ἀπό ἀρχαία εὐρήματα στή Μονή. Μέχρι τόν 15ο-16ο αἰῶνα δέν ἔχουμε μαρτυρίες γιά παρουσία ζωῆς στή Μονή. Τόν 16ο αἰῶνα ἔχουμε τίς πρῶτες μαρτυρίες πού ἀφοροῦν τήν παρουσία Κυπρίων. Στούς κώδικες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου καί τῆς Ἑνορίας Λάρδου μέχρι τό ἔτος 1896 ἀναφέρεται ὡς Ἱερά Μονή τοῦ Ὑψους. Στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα ἀναφέρεται μέ τήν ἐπωνυμία Ὑψενή, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ μέχρι σήμερα καί μάλλον προέρχεται ἀπό τή διαφορά ὑψομέτρου πού εἶναι χτισμένη ἡ Μονή σέ σχέση μέ τό χωριό Λάρδος. Κάποιες φορές τῆς δίνεται καί τό ὄνομα Γυψενή, πού προέρχεται ἀπό τή μορφολογία τοῦ ἐδάφους, ἐξαιτίας τῶν στρωμάτων γύψου, πού ὑπάρχουν στήν εὐρύτερη περιοχή. Ἡ εἰκόνα πού βρῆκε ὁ ὁσίου Μελετίου χρονολογεῖται περίπου στά 1600 καί ἡ πρώτη ἐγγραφή μαρτυρία, πού ἀφορᾷ τήν ὑπαρξη, τή λειτουργία τῆς Μονῆς καί τήν παρουσία τοῦ Ὁσίου καταγράφεται κατά τό ἔτος 1809 ἀπό τόν Σάμιο διδάσκαλο Χατζημιχαήλ Κ. Λαχανᾶ στό Μηναῖο τοῦ Δεκεμβρίου. Τό Καθολικό τῆς Μονῆς περατώθηκε τό 1855, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπό τήν ἐπιγραφή στό πάνω μέρος τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ ναοῦ. Τό 1856 μέ 1861 πρέπει νά εἶναι καί ἡ περίοδος ἀκμῆς τῆς Μονῆς. Ἐκεῖνο πού μαρτυρεῖται ιδιαίτερα εἶναι τό φιланθρωπικό ἔργο τῆς Μονῆς καί ἡ βοήθειά της σέ χειμαζόμενους καί ἀβοήθητους ἀδερφούς μας.

Ἀγιοκατάταξη εἶναι ἡ ἔνταξη ἑνός μέλους τῆς Ἐκκλησίας στό ἐπίσημο ἑορτολόγιό της, ὥστε ὅλο τό ποῖμνιο νά ἔχει σημεῖο ἀναφορᾶς σέ ἀνθρώπους τῆς χάριτος. Εἶναι χαρακτηριστικό πῶς ἂν ἐρευνήσῃ κανεῖς μέ προσοχή τό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας θά ἑξακριβώσει πῶς ἀπό αὐτό δέν λείπει κανεῖς. Μικρά παιδιά, μοναχοί, γυναῖκες, ἑγγαμοὶ ἱερεῖς,

ιεράρχες, προκαθήμενοι Ἐκκλησιῶν, θεολόγοι, διάσημοι συγγραφεῖς αὐτοῦ του κόσμου, πρόσωπα πρὶν τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, οἱ κορυφαῖοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, σύγχρονοι τοῦ Κυρίου, οἱ Ἀπόστολοι, κανέννας δέν λείπει ἀπό τό ἀγιολόγιο καί ἑορτολόγιο, καθώς αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ σύναξη ὅλων τῶν μελῶν. Φυσικά ἔχουμε καί κοινούς ἀγίους μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία, ὅλοι ὅσοι ἀναγνωρίστηκαν πρὶν τό Σχίσμα τῶν Ἐκκλησιῶν, τό 1054 μ.Χ. Ἡ ἐνδελεχὴς ἔρευνα τῶν ἀγιοκατατάξεων ἔδειξε κάτι τό συγκλονιστικό. Ἡ Ἐκκλησία μας εὐκολα ἀναγνώριζε ὡς ἀγίους μοναχοὺς καί ἱερομονάχους καί πολύ δύσκολα τά ἡγετικά της στελέχη, τούς ιεράρχες. Μάλιστα δέν δίσταζε νά χαρακτηρίζει ὁλόκληρες αἱρέσεις μέ τό ὄνομα ἑνός αἱρεσιάρχη ιεράρχου, ὅπως ὁ Νεστοριανισμός ἀπό τό ὄνομα τοῦ Νεστορίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐνῶ δέν τό ἔκανε γιά τόν μονοφυσιτισμό, τό ἀντίπαλο δέος ἐκείνης τῆς αἱρέσεως, ὅπου ὑπῆρχε ἡγετικό στέλεχος, ἀλλά στό βαθμό τοῦ Πρεσβυτέρου, ὁ Εὐτυχῆς (δέν ὀνομάστηκε Εὐτυχιανισμός).

Γιά νά ἐνταχθεῖ ἕνα ἐκκλησιαστικό μέλος στό ἑορτολόγιο πρέπει νά πληροῦνται οἱ ἐξῆς προϋποθέσεις: α) νά εἶναι βαπτισμένο μέλος τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας β) νά ἔχουν περάσει 50 χρόνια ἀπό τόν θάνατο τοῦ ἢ τουλάχιστον τά μισά –περίπου 20 μέ 25 χρόνια– ὥστε νά ὑπάρχει μία ἀσφαλῆς ἀντιμενική ἀπόσταση, γ) νά ἀπολαμβάνει τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ποιμνίου καί δ) νά μαρτυροῦνται θαύματα εἴτε ὅταν ἦταν ἐν ζωῇ εἴτε καί μετὰ ἀπό τόν θάνατό του. Ἡ ἀγιοκατάταξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσώπου προτείνεται πάντοτε ἀπό τόν οἰκεῖο Ἱεράρχη, πού εἶναι ὁ κατεξοχὴν ἐκπρόσωπος τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος στήν Ἱερά Σύνοδο στήν ὁποία ἀνήκει, καί ἡ Σύνοδος τό ἀποστέλλει στήν Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδο τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Γιά τήν περίπτωση βέβαια τοῦ ὁσίου Μελετίου, ὅπου ἡ Ρόδος ἀνήκει κατευθεῖαν στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ἔγινε πρόταση ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρόδου κ. Κύριλλο, κατευθεῖαν στήν Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου ἐξετάζει λεπτομερῶς ἂν πληροῦνται οἱ τέσσερις προαναφερθεῖσες προϋποθέσεις, καί ἂν ὑφίστανται οἱ προϋποθέσεις, δίνει τήν ἐγκρισή της. Τότε μόνο εἶναι ἐγκυρὴ ἡ ἀγιοκατάταξη. Ἡ Ἐκκλησία ἤδη ἀπὸ τήν ἀρχή τοῦ ἱστορικοῦ της βίου διαφύλαξε τήν ἐγκυρότητα τῶν ἀγιοκατατάξεων, ὥστε ὁ θεολογικός της λόγος νά ἔχει βαρύτητα. Ἄλλωστε ἅγιοι καί θεολογία εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένα.

Αυτό ακριβώς έγινε και μέ την περίπτωση του όσιου Μελετίου του έν Ύψενῆ. Τό 2004 όταν έφθασε στη Ρόδο ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Κύριλλος διαπίστωσε από κοντά την θαυματουργική παρουσία του όσιου Μελετίου στη Ρόδο, αποφασίζοντας πάραυτα την ένταξη του όσιου Μελετίου στη χορεία του άγιολογίου μας. Ή δική του προσφορά έγκειται κυρίως στό ότι έκανε τόν άγιο γνωστό έξω από τή Ρόδο, από τό 2004 και έξης, και μέ συγκεκριμένες διοικητικές ενέργειες, αλλά και μέ τό κυριότερο μέσο της Έκκλησίας μας, τή λατρευτική της ζωή, δηλαδή μέσω του πολιτισμού της. Προικισθείς μέ τό τάλαντο της λειτουργικής συγγραφής συνέγραψε Στιχηρά Προσόμοια εις τόν Μικρόν Έσπερινόν, εις τόν Μεγάλον Έσπερινόν, Ίδιόμελα εις τήν Λιτήν, Στιχηρά Προσόμοια εις τόν Στίχον, Καθίσματα εις τόν Όρθρον, τό Συναξάριον του Όσιου, Στιχηρά Προσόμοια εις τούς Αΐνους, Παρακλητικό Κανόνα και 24 Οΐκους εις τόν όσιο και θεοφόρο π. Μελέτιο τόν έν Ύψενῆ.

Ό όσιος Μελέτιος πληροϋσε και τίς 4 άπαιτούμενες προϋποθέσεις για την άγιοκατάταξή του. Ήταν βαπτισμένο μέλος της Έκκλησίας μας και μάλιστα ως ιερέας ή θέση του ήταν μπροστά στό θυσιαστήριο, κανονικώς χειροτονηθείς κληρικός στόν βαθμό του πρεσβυτέρου, πέρασαν τουλάχιστον 50 χρόνια από την έκδημία του, απολαμβάνει μεγάλης εκτίμησεως από τόν κλήρο και λαό του Θεού και μαρτυρούνται πολλά θαύματα και κατά τή διάρκεια της επίγειας ζωής του, αλλά και μετέπειτα.

Ή Αγία και Ίερά Σύνοδος του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, έχει ειδική Κανονική Έπιτροπή, ή όποία έπιλαμβάνεται αυτών των θεμάτων. Μελετά τίς εισηγήσεις των κατά τόπους Ίεραρχών, οι όποιοι γνωρίζουν καλύτερα από τόν καθένα την εκκλησιαστική ζωή της έπαρχίας τους. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος από τό 2004 και έξης κατέθεσε στην άρμόδια Κανονική Έπιτροπή του Οικουμενικού Πατριαρχείου έγγραφα, κείμενα, μαρτυρίες θαυμάτων της έποχής εκείνης, αλλά βέβαια και της σημερινής, πού πιστοποιούν μέ τόν καλύτερο τρόπο την άγιασμένη παρουσία του Όσιου.

Πράγματι ύστερα από συντονισμένες ενέργειες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου, στις 27 Νοεμβρίου 2013 ή Αγία και Ίερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου προχώρησε στην άγιοκατάταξη του Όσιου. Τό ανακοινωθέν της Ίερᾶς Συνόδου έχει ως έξης: «Συνήλθεν υπό την προεδριάν της Α. Θ. Παναγιόττης, ή Αγία και Ίερά Σύνοδος, εις την τακτικήν συνεδριάν αυτής, σήμε-

ρον Τετάρτην, 27η Νοεμβρίου 2013 προς εξέτασιν των έν τή ήμερησία διατάξει άναγεγραμμένων θεμάτων. Κατ' αυτήν ή Αγία και Ίερά Σύνοδος αποδεχθεΐσα την εΐσήγησιν της Κανονικής Έπιτροπής άνέγραψεν εις τό Άγιολόγιον της Όρθοδόξου Έκκλησίας τούς Ίερομόναχον Πορφύριον τόν Καυσοκαλυβίτην, και Ίερομόναχον Μελέτιον, τόν έν Ύψενῆ Ρόδου».

Καθώς ή Έκκλησία κατά τόν Άπόστολο Παύλο είναι ή σύναξη των λογικών όντων, των ανθρώπων, οι όποιοι έχουν τόν νοϋ και την έλευθερία, άρετές πού θεολογικά όνομάζονται «τό κατ' εικόνα του Θεού» στόν άνθρωπο, χαρακτηρίζεται από την ποικιλία των χαρισμάτων. Επίσκοποι, πρεσβύτεροι, διάκονοι, μάρτυρες της πρώτης Έκκλησίας, μοναχοί, άσκητές, διδάσκαλοι, θεολόγοι, μέ πρωτοκορυφαίους πάντοτε τούς άποστόλους, έχουν προικισθεί ό καθένας μέ διαφορετικό χάρισμα και άποτελούν την Έκκλησία. Αυτήν τή βασική αλήθεια φρόντιζε πάντοτε ή Έκκλησία νά τή δείχνει στό έορτολόγιό της, δίνοντας διαφορετικούς χαρακτηρισμούς στις διάφορες κατηγορίες άγίων, ανάλογα μέ τό ποιά ιδιότητα είχαν στη ζωή τους. Έτσι οι Άγιοι πού είναι πολύ γνωστοί σέ όλόκληρη την Οικουμένη όνομάζονται Μεγαλομάρτυρες. Μαρτυρούνται μεγάλως από όλόκληρη την άνθρωπότητα. Κάποιοι από αυτήν την ομάδα των Άγίων είχαν και πολύ φρικτό μαρτύριο, κάποιοι όμως δέν είχαν, είναι όμως και αυτοί Μεγαλομάρτυρες εξαιτίας της κατά Θεόν δόξας πού απέκτησαν και στη στρατευομένη Έκκλησία, αλλά και στη θριαμβεύουσα, δύο φάσεις της Έκκλησίας πού βρίσκονται σέ πλήρη συνέχεια και ενότητα. Ό άγιος Δημήτριος, πολιοϋχος της Θεσσαλονίκης, δέν είχε ιδιαίτερα φρικτό μαρτύριο είναι όμως παντού φημισμένος και γι' αυτό είναι μεγαλομάρτυς. Ή αγία Αικατερίνη του Σινᾶ είναι επίσης Μεγαλομάρτυς. Και είχε πολύ φρικτό μαρτύριο, αλλά είναι και φημισμένη σέ όλόκληρη την Οικουμένη. Στην ίδια ομάδα βέβαια βρίσκεται και ό άγιος Μηνᾶς. Επίσης οι Άγιοι πού είναι και ιδιαίτερα γνωστοί είχαν όμως και φρικτό μαρτύριο όνομάζονται: άν ήταν κληρικοί (έπίσκοποι ή ιερείς) Ίερομάρτυρες, άν ήταν μοναχοί και άσκητές Όσιομάρτυρες, άν ήταν μόνο λαϊκοί, όνομάζονται Μάρτυρες και άν ήταν κληρικοί ή λαϊκοί πού μαρτύρησαν στην περίοδο της Τουρκοκρατίας Νεομάρτυρες. Οι Άγιοι πού δέν είχαν κάποιο φρικτό μαρτύριο, μαρτύρησαν τόν Χριστό μέ τή ζωή τους, και είχαν την ιδιότητα του μοναχού όνομάζονται Όσιοι. Σέ αυτήν την κατηγορία κατέταξε ή Έκκλησία μας τόν όσιο Με-

λέτιο. Ήταν κληρικός, αντιμετώπισε τή δυσκολία τών ημερών τής Τουρκοκρατίας, όμως δέν όφείλεται ό θάνατός του σέ μαρτύριο καί γι' αυτό δέν πήρε τόν τίτλο τοῦ Ίερομάρτυρος αλλά τοῦ Όσί-ου, θυμίζοντάς μας γιά πάντοτε τήν μοναχική καί άσκητική του ζωή.

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος συνέγραψε Άκολουθία καί Παρακλητικό Κανόνα καί εἰς τήν Ύπεραγίαν Θεοτόκον τήν «Ύψην», αλλά καί εἰς τόν όσιον καί θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν Μελέτιον τόν ἐν Ύψενῇ. Ἡ λατρεία τής Ἐκκλησίας εἶναι τό μοναδικό ἐπίτευγμα πού δέν σταμάτησε ποτέ νά τελεῖται. Ἐχει ἰδιαίτερη σημασία νά τό υπογραμμίσουμε, γιατί ό,τιδήποτε πέρασε μέσα στήν ἱστορία καρποφόρησε, ἀνθῆσε, αλλά κάποια στιγμή πέθανε. Ἡ ἀρχαία τραγωδία δέν ὑπάρχει, εἶναι νεκρή, γιατί κάποια στιγμή μέσα στόν χρόνο σταμάτησε νά τελεῖται. Σήμερα ἀπομιμήσεις τής τραγωδίας ἀνεβαίνουν γι' αυτό καί ἐνίοτε εἶναι πολύ ἀποτυχημένες καί ξένες μέ τόν σημερινό ἑλληνικό λαό. Τό αὐτό θά σημειώναμε καί γιά τήν αἰτική κωμωδία καί τά όμηρικά ἔπη. Σέ καμία όμως περίπτωση δέν συμβαίνει τό ἴδιο γιά τή θεία Λειτουργία καί σύνολο τόν λειτουργικό πλοῦτο τής Ἐκκλησίας. Τελοῦνται ὅπως ἀκριβῶς γράφτηκαν πρὶν ἀπό 2000 χρόνια καί γι' αὐτό α) ό λαός μετέχει στή λατρεία σύσσωμος, χωρίς πρόσκληση ἢ εἰσιτήριο, εἶναι κάτω ζωντανό, καί β) συνεχῶς ἀνανεώνονται καί γράφονται καινούριες ἀκολουθίες. Μάλιστα οἱ θεολόγοι θεωροῦν πῶς αὕτη ἡ συνεχῆ παρουσία τοῦ λατρευτικοῦ πλοῦτου τής Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ καλύτερη ἀπόδειξη τής παρουσίας τής χάριτος.

Ό μακαριστός Γεράσιμος ό Μικραγιαννανίτης πού ἐκοιμήθη τό 1991, ό Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ καί ό Ποιμενάρχης σας Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος, εἶναι οἱ τρεῖς ἐκκλησιαστικές προσωπικότητες πού συνεχίζουν ζωντανά τή λατρευτική παράδοση, καθώς συνθέτουν παρακλητικούς κανόνες καί ἀκολουθίες.

Στόν παρακλητικό κανόνα πρὸς τιμὴν τοῦ όσί-ου Μελετίου, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου ἔβαλε ὅλες τίς βασικές ἀρχές τής δογματικής. Ἔτσι παρατηροῦμε πῶς:

α) ὅπως σέ ὅλους τούς παρακλητικούς κανόνες ἔτσι καί στήν παράκληση τοῦ όσί-ου Μελετίου ὑπάρχει ἐντονη ἡ σύνδεση Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης. Στήν αἴτηση καί τό κάθισμα σημειώνει: «Τὸ χαῖρε εἰπῶν, τῷ κόσμῳ ὡς θεοσοφός, Όσίῳν θερμῶς, τοῖς τριβοῖς ἡκολούθησας, καί αὐτῶν Μελέτιε, ἐν Ἐδέμ τῆς χαρᾶς ἐκοινωνήσας· μεθ' ὧν δυσώπει πάντο-

τε Χριστόν, δοθῆναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν». Ἡ «Ἐδέμ» εἶναι ό τόπος τρυφῆς γιά τήν Παλαιά Διαθήκη, ἐνῶ τό Χριστός χαρακτηρίζει τόν Υἱό μόνο ἀπό τήν ἐνανθρώπηση καί μετά, ποτέ τήν Παλαιά Διαθήκη. Τόν παλαιδιαθηκικό κῆπο τής Ἐδέμ θά ξαναχρησιμοποιήσει ό Σεβ. λίγο πρὶν τό τέλος τοῦ παρακλητικοῦ κανόνα: «ὅθεν ἐν Ἐδέμ καταπαύσας, πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν εἰλικρινῶς μακαρίζόντων σε» σημειώνοντας δύο σειρές πῶ πάνω «τόν Σταυρόν ἐβάστασας, στερρῶς ἐπ' ὤμων σου, καί όσίως διήνυσας, ἐπὶ γῆς τόν βίον, Όσιε Μελέτιε». Συνδέεται πολύ ὀργανικά σύνολη ἡ Ἁγία Γραφή Παλαιά καί Καινή Διαθήκη μέ τήν ἴδια τή ζωή τοῦ Όσί-ου Μελετίου.

Ἡ Παλαιά Διαθήκη θά ξαναέρθει στόν κανόνα, καθώς ό όσιος Μελέτιος θά χαρακτηριστεῖ «θεό-φρων, Ἀγγέλων σύσκηνος». Οἱ σκηνές παραπέμπουν στά 40 χρόνια τής ἐρήμου ἀπό τήν ἔξοδο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπό τή δουλεία τής Αἰγύπτου καί μάλιστα ὑπῆρχε καί ἐορτή τής σκηνοπηγίας στήν ἐποχή τής Καινῆς Διαθήκης ὡς ἀνάμνηση αὐτῶν τῶν γεγονότων. Ό Σεβασμιώτατος θά χαρακτηρίσει τόν όσιο Μελέτιο ὡς σύσκηνο τῶν Ἀγγέλων.

Ἡ χάρις τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ σέ πολλά βιβλικά κείμενα χαρακτηρίζεται ὡς ἀκτίνα φωτός. Τό φῶς θά χρησιμοποιήσει ό Μέγας Ἀθανάσιος τό 325 μ.Χ. γιά νά μιλήσει γιά τά τρία πρόσωπα τής Ἁγίας Τριάδος. Ἄλλωστε ό ἄσαρκος Λόγος τής Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ό ἥλιος τής δικαιοσύνης. Στήν γ' ὥδή ό Σεβασμιώτατος θά γράψει: «Ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ Όσιε, θείας ἐφαπλοῦσα ἀκτίνας, παθῶν τήν ζόφωσιν, διασκεδάξει ἀεὶ, καί φωτισμοῦ πληροῖ πάντας, τοὺς ἀσπαζομένους σου, πίστει τὰ λείψανα». Οἱ ἀκτίνες τής θείας χάριτος, πού δόθηκε στόν όσιο Μελέτιο, διασκορπίζουν τή ζόφωση τῶν παθῶν καί φωτίζουν ὅλους ὅσοι ἀσπάζονται μέ πίστη τὰ λείψανά του. Τὰ λείψανα ὅπως καί οἱ εἰκόνες ἔχουν ἐπάνω τους καί αὐτά τόν ἁγιασμό: τὰ ἀσπάζεται ό πιστός καί ἁγιάζεται. Αὐτό ἦταν τό πρόβλημα καί στήν εἰκονομαχία. Τό ὅτι ἡ εἰκόνα «ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει» τό ἔλεγαν καί οἱ εἰκονομάχοι, αλλά δέν πίστευαν ὅτι εἶναι ἁγιασμένες· ἀπλῶς εἶναι ξύλα καί μπογιές. Τό ἴδιο ἀκριβῶς ἔλεγαν καί γιά τὰ λείψανα· πῶς ἀπλῶς εἶναι κάποια ὀστά. Οἱ ὀρθόδο-ξοι ἦταν ἀπόλυτα σίγουροι πῶς καί οἱ εἰκόνες καί τὰ λείψανα ἔχουν ἐπάνω τους τόν ἁγιασμό: τὰ ἀσπάζεται ό πιστός καί ἁγιάζεται. Τό πρόσθεσε ό Σεβασμιώτατος καθώς στήν Ἱερά Μονή τής Παναγίας φυλάσσεται ἡ τιμία κάρα τοῦ όσί-ου Μελετίου, ἡ σι-αγόνα, ό βραχίονας καί ἡ ὠλένη (τό ἐσώτερο ἀπό τά δύο ὀστά τοῦ ἀντιβραχίου - τοῦ πῆχyu) - σημειωτέον

πώς στην Μονή υπάρχει μικρό τεμάχιο Τιμίου Ξύλου και λείψανα πολλών αγίων. «...τούς άσπαζόμενους σου, πίστει τὰ λείψανα». Λόγος γιά τὰ αγιασμένα λείψανα τοῦ Ὁσίου γίνεται καί στό Προσόμοιο: «τοῖς χαριτοβρύτοις λειψάνοις σου, εἰρήνην ἐξαίτει, γαλήνην καί τόν θεῖον φωτισμόν, τοῖς προσιοῦσιν ἐκάστοτε, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου».

Ἦχει ιδιαίτερη σημασία καί ἡ εὐαγγελική περικοπή: Ματθ. 21, 27 - 30 τοῦ παρακλητικοῦ κανόνα. Ὁ Υἱός ἀποκαλύπτει τόν Πατέρα, καθὼς εἶναι ὁ Λόγος Του καί ξεκουράζει τόν κάθε κουρασμένο πού προστρέχει σέ Αὐτόν. «Δεῦτε πρὸς μέ πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, ἀγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καί εὐρήσετε ἀνάπausιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καί τὸ φορτίον μου ἑλαφρὺ ἐστίν». Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκανε σέ ὅλη του τὴ ζωὴ ὁ ὁσιος Μελέτιος.

Τὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Ὁσίου εἶναι τὸ ἐξῆς: «Τὸν φωστῆρα τῆς Λάρδου, Ῥοδονήσου τὸ καύχημα, καί τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνεῖου, θεοφόρον δομήτορα, Μελέτιον τιμῆσωμεν πιστοί, ὡς σκευὸς οὐρανίων ἀρετῶν· πρυτανεύει γὰρ θαυμάτων τὰς δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα».

Γιά τὴ θεολογία, ὅπως διαμορφώθηκε μεταξύ 4ου καί 8ου αἰώνα μ.Χ., ἡ θύρα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως εἶναι ὁ νοῦς καί γι' αὐτὸ τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο ὀνομάζεται ὁ νοῦς. Στόν παρακλητικό κανόνα πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο τὴν ἐν Ὑψενῇ, στήν ἐ' ὠδῇ, ὁ Σεβ. θά γράψει «Σὺ μου τοῦ νοός, τὴν σκοτίαν διασκέδασον, ἐξ Εἰκόνης σου τῆς θείας Ὑψενῆ, χάριτός σου τὴν αὐγὴν ἐξανατέλλουσα». Παρακαλεῖ τὴν Παναγία νά διασκεδάσει τὴ σκοτία τοῦ νοός μέσα ἀπὸ τὴν θεία εἰκόνα τῆς Ὑψενῆς. Τὰ σημαντικότερα πάθη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ὀργὴ καί ἡ θλίψη. Στὴν ἴδια ὠδῇ ὁ Σεβασμιώτατος θά σημειώσει: «Ἴδε Ὑψενῆ, συμπαθῶς ταύτην τὴν ποιμνὴν σου, τῇ δυνάμει τῆς πρεσβείας σου αὐτὴν, λυτρουμένη ἐξ ὀργῆς καί πάσης θλίψεως».

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ παρακλητικοῦ κανόνα πρὸς τὴν Παναγία εἶναι ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ κεφ. 1, 39 - 49, 56 καί ἀναφέρεται στὴ συνάντησιν τῆς Ἐλισάβετ, μητέρας τοῦ Ἰωάννου Προδρόμου μέ τὴν Παναγία, ὅταν ἡ Ἐλισάβετ κατάλαβε ἀμέσως πὺς ἡ Παναγία εἶναι ἐγκυος καί θά γεννήσει τόν Σωτῆρα. Ἐνωση Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης μέ κέντρο τὴν Παναγία: «ἐσκήρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καί ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καί ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ

καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου».

Πρὶν τὴν ἀπόλυση τῆς παρακλήσεως, σέ πέντε σειρές, διαβάζουμε: «Δεῦτε καὶ προσδάμωμεν πιστοί, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, ἐν Ὑψενῇ τῇ Μονῇ, ἔνθα τεθησαύριται, Εἰκὼν ἡ πάντιμος, τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, καὶ καταφιλοῦντες, ταύτην ἀνακράζωμεν, ὅλης ἐκ πίστεως· Μῆτερ τοῦ Θεοῦ Παναγία, φύλαττε, βοήθει καὶ σκέπε, τοὺς τῇ ἀντιλήψει σου προστρέχοντας».

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὸν παρακλητικό κανόνα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ῥόδου κ. Κύριλλος συνέγραψε καί τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, τοῦ Στίχου καί καθίσματα τοῦ Ὁρθρου πρὸς τιμὴν τοῦ ὁσίου Μελετίου, ὅπως ἀποθησαυρίζονται στό ἔργο του Ῥοδιακὸν Λειμωνάριον.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ πὺς στό δ' ἰδιόμελο τῆς Λιτῆς μέσα σέ δέκα σειρές περικλείεται ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Ἁγίου. Συγκεκριμένα μᾶς λέει πὺς ὅπως ἦταν καθαρὸς στήν καρδιά μέσω τῆς ἐγκρατείας, ἔτσι χρημάτισε καί ἔνθεος ὑπουργός μέ τὴν εὐδοκίᾳ τῆς ἀγνῆς θεομήτορος, τὴν ἀγία εἰκόνα τῆς ὁποίας βρῆκε μέ ἀποκάλυψη κάτω ἀπὸ τὴν ἐλιά, ὅπου μέ πάρα πολὺ κόπο ἔχτισε ἱερό ναὸ γιὰ ἀληθινὴ περιποίηση τῶν ψυχῶν. Σέ αὐτόν καταφεύγουμε κι ἐμεῖς μακαρίζοντας τόν θαυμαστό του βίον, καί δοξάζοντας τόν Χριστὸ τόν Θεό, πού τόν δόξασε μέ τὰ θαύματα.

Στὸ πρῶτο Στιχηρὸ Προσόμοιο τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ὁ ὁσιος Μελέτιος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τόν Σεβασμιώτατο ὡς «ἡλιος φωταυγής», πού ἀνέτειλε τίς τελευταῖες ἡμέρες μέ τίς ἀκτίνες τῶν ἀρετῶν, φωτίζοντας τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα. Στό β' Στιχηρὸ Προσόμοιο τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος μᾶς διευκρινίζει πὺς τὰ θαύματα ἐξαρτῶνται μόνο ἀπὸ τόν Θεό: «Σὺ γὰρ τῶν θαυμάτων, δωρεαῖς ἐβράβευσας, Μελέτιον ἀσκητῶν, τὸ ἐγκαλλῶπισμα». Κατὰ τὴν συνήθη πρακτικὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως τὰ πάντα γίνονται σήμερον. Ἔτσι στό δ' Στιχηρὸ προσόμοιο τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ διαβάζουμε: «Σήμερον λαμπρὸς χορεύσωμεν, εὐσεβῶν οἱ δῆμοι», ἀλλὰ καί στό Δόξα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ἐπανέρχεται ἡ λέξις Σήμερον: «Σήμερον ὡς καινὸς ἑωσφόρος, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλεν, ἡ θεία πανήγυρις τοῦ θεοφόρου Μελετίου». Τὰ πάντα στήν ἐκκλησία εἶναι συνεχῶς ζωντανὰ καί κατὰ τὸ «Σήμερον ἡ Παρθένος...» ἢ κατὰ τὸ «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας...». Σήμερον ἐορτάζουμε τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου Μελετίου.

Σχετικά με τα τρία ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, πού πρέπει νά κοσμοῦν τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν, κατὰ τὴ συνήθη πρακτικὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέλεξε τρία ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίον «Σοφία Σολομώντος» τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Καί τὰ τρία ἀναφέρονται στὴ δικαιοσύνη. Μελετώντας τὰ ἐν λόγῳ τρία ἀποσπάσματα βλέπουμε τὴν διαφορὰ δικαιοσύνης πρὸ Χριστοῦ καὶ δικαιοσύνης μετὰ Χριστόν, ἡ ὁποία χαρίτωνε τὸν ὅσιον Μελέτιον. Ἡ πρώτη εἶναι δικαιοσύνη κατὰ τὰ μέτρα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἡ δεύτερη εἶναι ἡ δικαιοσύνη τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ ἐλευθερίας.

Στὸ πρῶτον ἀνάγνωσμα πού προέρχεται ἀπὸ τὸ γ' κεφάλαιον 1-9 στίχον τοῦ Σοφία Σολομώντος, σημειώνεται: «Λίγο θὰ παιδευθοῦν πολὺ θὰ εὐεργετηθοῦν, γιὰτὶ ὁ Θεὸς τοὺς πείραξε καὶ τοὺς βρῆκε ἀξιους». Τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα πού κοσμεῖ τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν προερχόμενο ἀπὸ τὸ κεφάλαιον ε' 15ο στίχον μέχρι τὸ στ' κεφάλαιον 3ο στίχον τοῦ ἴδιου Παλαιοδιαθητικοῦ βιβλίου, διαβάζουμε ὅτι: «Οἱ δίκαιοι θὰ ζήσουν στὸν αἰῶνα καὶ ὁ μισθὸς τοὺς θὰ εἶναι ἐν Κυρίῳ καὶ ἡ φροντίδα αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ». Ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ δευτέρου ἀναγνώσματος μᾶς ὑπενθυμίζει καθαρά πῶς ὁ Θεὸς κρατᾷ τὰ πάντα στὰ χέρια του. Τὸ γ' ἀνάγνωσμα προερχόμενο ἀπὸ τὸ Σοφία Σολομώντος δ' κεφάλαιον 7-15 στίχον καθὼς μιλάει γιὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ δίκαιου ἀνθρώπου, μᾶς ὑπενθυμίζει πῶς τίμιον γῆρας δέν εἶναι τὸ πολυχρόνιον οὔτε αὐτὸ πού μετράται μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ἀλλὰ αὐτὸ πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν μεγάλην φρόνησιν καὶ τὸν καθαρὸ βίον· αὐτὴ ἡ ψυχὴ εἶναι ἀρεστὴ στὸν Κύριον. Κλείνοντας τὸ γ' παλαιοδιαθητικὸ ἀνάγνωσμα βλέπουμε πῶς οἱ λαοὶ εἶδαν καὶ δέν κατάλαβαν, γιὰτὶ ἡ δικαιοσύνη δέν βλέπεται μετὰ τὰ σωματικὰ μάτια, ἀλλὰ μετὰ τὰ μάτια τῆς ὑπάρξεως.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὁμως δέν ὑπάρχει μόνο μετὰ τὴν μορφήν τῶν ἀναγνωσμάτων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰ παλαιοδιαθητικὰ ὀνόματα ἢ γεγονότα πού βρίσκονται σὲ ὁλόκληρὴν τὴν λειτουργικὴν ποίησιν πού συνέγραψε ὁ Σεβασμιώτατος. Στὸ α' ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς ὁ Σεβασμιώτατος σημειώνει πῶς πρέπει νά φωνάξουμε πρὸς τὸν θεοφόρον Μελέτιον τὴν φράσιν τοῦ Δαυὶδ: «Μακάριος εἶσαι Ὅσιότατε Πάτερ διότι μετὰ τίς ἐντολὰς τοῦ Παντάνακτος πλεόνασες στὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἔγινες ὑπογραμμὸς τῆς Εὐαγγελικῆς Πολιτείας». Φυσικὰ δέν μπορεῖ νά λείπει καὶ ἡ ἀναφορά στὴν Καινὴ Διαθήκην μετὰ ἀναφορά τὸν Ἀπόστολον Παῦλον. Στὸ Δόξα, εἰς τὸν Στίχον, ὁ Σεβασμιώτατος σημειώνει πῶς ὁ ὅσιος Μελέτιος δουλαγωγῆσε τὸ σῶμα, νέκρωσε εἰς τέλος τὰ

πάθη καὶ ἐγίνετο ἔμψυχο κατοικητήριον τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Μία σημαντικὴ δογματικὴ ἀναφορά τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ διάκρισις μετὰ τὸν ἐκουσίον καὶ ἀκουσίον πάθους. Ὁ Χριστὸς προσέλαβε μετὰ τὴν θέλησίν του τὴν ἀνθρώπινον φύσιν καὶ γι' αὐτὸ τὸ πάθος του εἶναι ἐκούσιον. Ἀντιθέτως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν δέν θέλουν γεννιοῦνται, χωρὶς νά ρωτηθοῦν ἀπὸ κανένα καὶ γι' αὐτὸ τὸ πάθος τοὺς εἶναι ἀκούσιον. Ἡ φοβερὴ κουβέντα πού ἀκούγεται στὴν ἐκκλησιαστικὴ ποίησιν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος «Τὸ ἐκούσιον πάθος τοῦ Κυρίου» δέν σημαίνει πῶς ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν θέλησίν Του παραδόθηκε στοὺς σταυρωτὰς Του (ἄλλωστε ὁ Χριστὸς κρυβόταν μέχρι τὴν τελευταίαν στιγμὴν γιὰ νά μὴν Τὸν βροῦν οἱ Φαρισαῖοι), ἀλλὰ ὅτι μετὰ τὴν θέλησίν Του προσέλαβε ὅλη τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, κορύφωσις τῆς ὁποίας εἶναι ὁ θάνατος. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου στὸ πρῶτον κάθισμα τοῦ Ὁρθοῦ τονίζει αὐτὴν τὴν δογματικὴν ἀλήθειαν, σημειώνοντας πῶς ὁ Ὅσιος Μελέτιος τρωθεὶς ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ Χριστοῦ τοῦ «ἐκουσίως παθόντος», μετὰ τὴν θέλησίν Του δηλαδή, προσέλαβε ὅλη τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, ὥστε νά ἁγιαστεῖ ἡ ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἐκκλησία σὲ κάθε πτυχὴ τοῦ λειτουργικοῦ της πλούτου τονίζει τίς πιὸ σπουδαῖες ἀλήθειες τῆς δογματικῆς διδασκαλίας της.

Κέντρο τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀνθρωπολογία, ὅπως ἤδη τονίσαμε παραπάνω, εἶναι ὁ νοῦς. Καὶ ἡ καρδιά εἶναι κέντρο, ἀλλὰ πάντοτε πρέπει νά κατευθύνεται ἀπὸ τὸν νοῦν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀσκητικὴν γραμματεῖαν εἶναι ἡ θύρα τῆς ὑπάρξεως. Ὁ Σεβασμιώτατος θὰ σημειώσῃ πῶς ἀφοῦ ἡ καρδιά τοῦ Ὁσίου τρώθηκε ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ Χριστοῦ στὴν παιδικὴν ἡλικίαν, χρησιμοποίησε τὰ πρόσκαιρα νουνεχῶς καὶ ἀναδείχθηκε ἀσκητικὸ σκεῦος τῶν ἀρετῶν. Νοῦς καὶ καρδιά, τὰ δύο σημαντικότερα κομμάτια τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως ἁγιαζονται ἀπὸ τὸν Τριαδικόν Θεόν. Ἄλλωστε στὸ δ' Στιχηρὸν Προσόμοιον τῶν Αἰνῶν ὁ Ὅσιος Μελέτιος χαρακτηρίζεται ὡς «ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, νοημάτων τῆς χάριτος, στὸ στόμα τὸ θεῖον ... τῆς Ρόδου τὸ καύχημα».

Ἄλλωστε στοὺς 24 Οἴκους πρὸς τὸν ὅσιον Μελέτιον, ὁ Σεβασμιώτατος τονίζει πῶς ὁ νοῦς τοῦ Ὁσίου εἶναι καθαρὸς, πῶς πληρώθηκε ἡ καρδιά του μετὰ μυστικὴν εὐφροσύνην καὶ ἡ καρδιά του γνώρισε τὸν ἅγιον φόβον. Ὅλα αὐτὰ ὡς κατευθυντήριον τῶν αἰσθήσεων τοῦ οἱ ὁποῖες καθάρθηκαν μέσα ἀπὸ τὴν ἐγκράτειαν. Στούς Οἴκους παρατηροῦμε πῶς ἐνῶ ὁ Σεβασμιώ-

τατος αναφέρεται διεξοδικά στην φύση του ανθρώπου, δέν κάνει τό ίδιο γιά τήν φύση τών ἀγγέλων. Καθώς τό μόνο πού ξέρουμε γιά τούς ἀγγέλους εἶναι ἡ κτιστότητά τους, χωρίς νά γνωρίζουμε κάτι ἄλλο λεπτομερέστερο γιά τή φύση τους, χρησιμοποιοῦν γι' αὐτούς μόνο τή λέξη φύσις: «Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τῷ ξένῳ...» καί ὄχι κάποια ἄλλη διευκρίνιση, ὅπως κάνει σύνολη ἡ δογματική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐχει ἰδιαίτερη σημασία νά δοῦμε τούς χαρακτηρισμούς πού δίνει ὁ Σεβασμιώτατος γιά τόν ὅσιο Μελέτιο. Στό α' Στιχηρό Προσόμοιο τῶν Αἰῶνων ὁ Ὅσιος Μελέτιος χαρακτηρίζεται «οὐράνιος ἄνθρωπος», «ἐπίγειος Ἀγγελος», «Τό εὐῶδες καί ἀμάραντον ἀπάνθισμα τῆς δικαιοσύνης». Οὐρανός καί γῆ ἐνώνονται καθώς καί τά δύο εἶναι τό δημιουργημα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τά δύο ἀντιθετικά σχήματα τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁ «οὐράνιος ἄνθρωπος» καί «ἐπίγειος ἄγγελος» δείχνουν αὐτή τήν ἀλήθεια. Στό β' Στιχηρό Προσόμοιο τῶν Αἰῶνων ὁ Σεβασμιώτατος μᾶς λέγει πώς δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει Ἀνάσταση ἂν δέν προηγηθεῖ Σταυρός. Στό ἐν λόγω Στιχηρό Προσόμοιο ὁ Σεβασμιώτατος τονίζει πώς ὁ Ἅγιος βάδισε τήν τεθλιμμένη ὁδὸ τοῦ Σταυροῦ καί ἔτσι κέρδισε τόν οὐράνιο νυμφῶνα. Στό γ' Στιχηρό Προσόμοιο ὁ Σεβασμιώτατος τονίζει πώς ὁ Ὅσιος κατατάχτηκε στόν χορὸ τῶν Ἀγίων ἰκετεύοντας τόν Χριστὸ γιά ὅλους ἐμᾶς.

Στίς 29 Μαΐου 1992 μνήμη τῆς Ἁγίας Θεοδοσίας ἡ Ἱερά Μονὴ Παναγίας Ὑψενῆς γιά πρώτη φορά ἔγινε γυναικεῖα Μονὴ μέ προτροπὴ καί ἐνέργειες τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, νῦν Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλοχίου τότε ἀρχιμανδρίτου. Στίς 31 Ὀκτωβρίου 1992 οἱ πρῶτες ἀδερφές τῆς Μονῆς ἔλαβαν τό ἀγγελικὸ σχῆμα. Στίς 20 Αὐγούστου 1994 ἔγινε ἡ ἐνθρόνισή τῆς πρώτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Γερόντισσας Εὐγενίας. Μετά ἀπὸ 16 χρόνια διαποίμανσης ἀποσύρθηκε οἰκειοθελῶς γιά λόγους υγείας. Στίς 3 Ἰανουαρίου 2008 ἡ ἀδερφότητα τῆς Μονῆς ἐξέλεξε ὡς πνευματικὴ Μητέρα τὴν Μοναχὴ Μαριάμ. Στίς 12 Φεβρουαρίου 2009 ὁ Μητροπολίτης Ρόδου τέλεσε τὴν τελετὴ ἐνθρονίσεως τῆς νέας Ἡγουμένης μέσα σὲ πλῆθος κόσμου. Οἱ γυναῖκες πάντοτε ἦταν βασικὸ κομμάτι τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὴν Παναγία μας καί τίς τόσες γυναικεῖες μορφές πού πρωταγωνιστοῦν στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὅπου ἔχουμε καί γυναικεῖα ὀνόματα ὡς τίτλους τῶν βιβλίων, μέχρι τὸν σημερινὸ ζωντανὸ γυναικεῖο μοναχισμό, πού μία ἀπὸ

τίς καλύτερες ἐκπροσωπήσεις του βρίσκει στὴν Ἱερά Μονὴ Παναγίας Ὑψενῆς.

Σήμερα στό εἰκονοφυλάκιο τῆς Μονῆς σώζονται ἱερά κειμήλια, πού ἀνήκουν στόν ὅσιο Μελέτιο. Ἐνα ἀπὸ αὐτά εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Κυρίου Εὐλογοῦντος μέ τὴν ἐπιγραφή «ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας Μελετίου Ἱερομονάχου, 1844». Μία ἀκόμα ζωντανὴ μαρτυρία γιά τὴν παρουσία τοῦ Ὁσίου.

Ὅμως ἡ παρουσία τοῦ ὁσίου Μελετίου δέν παύει νά μυρίζει καί ἐλληνισμό, ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀγιότητα, καθώς μᾶς δείχνει τὰ προβλήματα πού ἀντιμετώπισαν οἱ Ἕλληνες μέσα στὴν Τουρκοκρατία. Οἱ Ὀθωμανοὶ κακομεταχειρίζονταν ἢ σκοτώναν ὅποιον δὴλωνε τὴν ὀρθόδοξη πίστη του, ὅπως φάνηκε καί στὴν περίπτωση τοῦ ὁσίου Μελετίου. Τό παράξενο εἶναι πὼς ἡ Ἐκκλησία, πού δέν διεκδίκησε ποτὲ ἐξουσία καί ἔτσι δέν τάχθηκε ποτὲ μέ τίς δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ κόσμου –ἀκόμα καί σήμερα οἱ κληρικοὶ δέν ἐπιτρέπεται νά ἐκλεγοῦν βουλευτὲς ἢ τοπικοὶ ἄρχοντες– ἦταν αὐτὴ πού τραβοῦσε τὸν μόχθο τῶν Τούρκων, μόνο μέ τὸν λόγο της. Ὅσο πιὸ ἀγιαστικὸς ἦταν ὁ λόγος της τόσο πιὸ πολὺ προκαλοῦσε, ἄθελα του. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι πάντοτε μαχαίρι, γιατί εἶναι λόγος καθαρότητος καί ἀγιασμοῦ. Πρέπει νά ἐκτιμοῦμε ἰδιαίτερα τὸ ὅτι εἴμαστε ἐλεύθεροι καί μπορούμε ὄχι μόνο νά ἐκκλησιαζόμαστε, ἀλλὰ νά χαίρομαστε τὸν θησαυρὸ τοῦ ἐλληνορθόδοξου μας παρελθόντος, κορύφωση τοῦ ὁποίου εἶναι οἱ ἀγιοκατατάξεις. Ὁ λατρευτικὸς πλοῦτος τῆς Ἐκκλησίας μας ἔσωσε 400 χρόνια τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα καί σκέψη μέσῳ τῶν ἀπαράμμιλων λειτουργικῶν κειμένων, τὴν καλλιέργεια τῶν ὁποίων συνεχίζει ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας.

Ὁ ζωντανὸς πολιτισμὸς τῆς Ἐκκλησίας μέ ὅλα τὰ δημιουργικὰ της ἔργα πάντοτε εἶναι παρὼν σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο μέσῳ τῶν ἁγίων της. Αὐτὸ τό παρὼν ζοῦμε σήμερα. Ἡ Ἱερά Μονὴ τῆς Παναγίας Ὑψενῆς, ὁ ὅσιος Μελέτιος, οἱ δύσκολοι αἰῶνες τῆς Τουρκοκρατίας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης πού συνέδραμε ριζικὰ καί λειτουργικὰ στὴν διάδοση τῆς φήμης τοῦ Ὁσίου καί μέσα στὴ Ρόδο, ἀλλὰ καί ἔξω ἀπὸ τὸ νησί σὲ ὁλόκληρὴ τὴν Ὀρθοδοξία, ἡ σύνθεση τῶν παρακλητικῶν κανόνων καί ὧνων τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν, οἱ τριήμερες ἑορτὲς στὴ Ρόδο καί ἡ ἀποψινὴ μας σύναξη, συνθέτουν αὐτὸ πού ὀνομάζουμε ἐλληνορθόδοξο πολιτισμὸ, κορυφαῖο μέγεθος τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἀπὸ σήμερα, Ἑσπερινὸς τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2014, ὁ ὅσιος Μελέτιος ὁ ἐν Ὑψενῇ τῆς Ρόδου. ■

ΟΜΙΛΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεδύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ

κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς πρώτης πανηγύρεως τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ (11 Φεβρουαρίου 2014)

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὁδήγησε τά βήματα μας ἐδῶ, γιά νά αἰσθανθοῦμε τήν παρουσία τοῦ μεγάλου Ὁσίου Μελετίου, πού βρίσκεται ἀνάμεσα μας καί εὐλογεῖ καί ἀγιάζει τίς ὑπάρξεις μας. Ὑπακούοντας στήν φιλάδελφο πρόσκληση τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου σας κ. Κυρίλλου καί μέ τήν εὐλογία του βρισκόμαστε κοντά σας ἀπόψε γιά νά τιμήσουμε μαζί σας τόν μεγάλο καί ἀτίμητο θησαυρό τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, γιά πρώτη φορά μετά τήν Ἀγιοκατάταξή του ἀπό τήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τῆς καθηγιασμένης καί καθημαγμένης Μητέρας μας Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου.

Ἦλθαμε κοντά σας «ἀγαλλομένῳ ποδί», γιά νά χαροῦμε μέ τήν χαρά σας καί γιά νά δοξάσουμε τόν Θεό μας πού σ' αὐτούς τοὺς δύσκολους καιροὺς μέ ἓνα μοναδικό τρόπο μᾶς στηρίζει ἀναδεικνύοντας ὡς Ἁγίους, ἀνθρώπους σάν καί ἐμᾶς, θά τολμούσαμε νά ποῦμε ἀνθρώπους τῆς διπλανῆς μας πόρτας, φανερώνοντας τό θέλημά Του γιά τόν προσωπικό ἀγιασμό ὅλων μας τελικά.

Ἔχομε καθημερινά ἀμέτρητες ἀφορμές γιά νά φωνάζουμε, καί ὄχι ἀπλά γιά νά ψελλίζουμε, τό «δόξα τῷ Θεῷ». Καί ἡ σημερινή ἀφορμή εἶναι μιά ἀπό τίς καλύτερες. Ἀφοῦ Ἐκεῖνος μᾶς εὐεργετεῖ ἀδιάκοπα, μᾶς τοποθετεῖ ἄσειστα θεμέλια γιά νά οἰκοδομήσουμε τό οἰκοδόμημα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, τοὺς Ἁγίους μας, ὅπως ἔπραξε καί μέ τόν Ὅσιο Μελέτιο.

Δοξάζουμε, λοιπόν, τόν Τρισάγιο Θεό μας «ὑπὲρ πάντων» καί γιά τήν εὐλογία αὐτῇ πού μᾶς χαρίζει. Τήν μεγάλη εὐλογία τῆς παρουσίας τῶν Ἁγίων στήν ἐκκλησιαστική μας ζωή, πού εἶναι τόσο σημαντική, ἀφοῦ ὁ σκοπός καί τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά καταρτίζει Ἁγίους, ἀκριβῶς δέ γιά τόν λόγο αὐτό ἡ Ἐκκλησία λέγεται καί εἶναι ἐργαστήριο ἀγιότητος.

Πανοσιολογιώτατε Ἁγιε Ἀρχιγραμματεῦ τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-

τριαρχείου κ. Βαρθολομαῖε, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότης μας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

Σεβασμιώτατε Ἁγιε Ἀδελφέ καί πολυφίλητε Ποιμενάρχα τῆς Ἀγιωτάτης αὐτῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Λέρου καί Κῶου,

Σεβαστοί πατέρες,

Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη,

Ὁσιώτατες Γερόντισσες καί ἀγαπητοί ἀδελφοί.

Ἡ πρώτη αὐτῇ Πανήγυρις καί ἀκόμη περισσότερο ἡ παρουσία ἀνάμεσα μας τοῦ Ὁσίου Μελετίου σήμερα εὐαγγελίζονται ξανά τήν προσωπική μας κλήση στήν ἀγιότητα. Καί ἡ προσευχητική μας συνάντηση ἐδῶ δέν εἶναι, δέν μπορεῖ νά εἶναι, ἀπλά καί μόνο μιά ἐπέτειος ἱστορικῶν γεγονότων σχετικῶν μέ τήν ὀσιακή ζωή τοῦ Ἁγίου μας καί τό πέρασμά του ἀπό τοῦτο τόν τόπο, ἀλλά συνιστᾷ μιά μυστική ἐπανάληψή τους στίς καρδιές μας, γιά νά ἐπιτευχθεῖ ἡ κοινωνία μας μέ τό ἱερό καί θεοτίμητο πρόσωπό του. Ὁ Ὅσιος Μελέτιος, ὅπως μαζί του καί ὁ Ὅσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης καί λίγο πρὶν ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Ἐφραίμ, ἡ Ὁσία Σοφία τῆς Κλεισούρας, πού ἀγιοκατατάχθηκαν πρόσφατα, καί τόσοι ἄλλοι, ἀποτελοῦν κρί-

κους μᾶς ἀδιάκοπης χρυσῆς ἀλυσίδας ἀγιότητος στήν Ἐκκλησία μας.

«Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἀνήκουν σέ ὅλες τίς ἐποχές. Στήν ἀνοιξη τῶν πρωτοχριστιανικῶν χρόνων. Στό καλοκαίρι τῶν βυζαντινῶν χρόνων. Στόν χειμῶνα τῶν μεσαιωνικῶν κατακτητικῶν χρόνων. Καί στό φθινόπωρο τῶν ἡμερῶν μας», ὅπως ἔγραφε ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης καί προκάτοχός μας κυρός Τίτος. «Ἀπό τόν πρῶτο ὡς τόν εἰκοστό πρῶτο αἰῶνα. Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσιομάρτυρες, Ἱερομάρτυρες, Παρθενομάρτυρες, Νεομάρτυρες, Ὁμολογητές, Ὅσοι καί Δίκαιοι πορεύονται τήν πορεία τοῦ καθήκοντος τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος καί μεταφέρουν παντοῦ τήν ἀγιότητά τους».

Οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ φωτεινοί ὁδοδείκτες στήν πορεία τῆς ζωῆς μας καί οἱ μνημεῖς τους καθ' ὅλη τήν διάρκεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἀποτελοῦν ἐφαλτήρια ἀγώνων πνευματικῶν σ' ὅσους πιστούς ἔχουν καταλάβει ὅτι τιμῶ ἕναν Ἅγιο σημαίνει τόν μιμοῦμαι, σημαίνει προσπαθῶ νά τοῦ μοιάσω, νά γίνω ὅπως ἐκεῖνος.

Καί ἡ σημερινή σύναξή μας ἐδῶ σ' αὐτόν τόν σκοπό ἀποβλέπει. Νά μᾶς παρουσιάσει τόν Ὅσιο Μελέτιο, πού γεννήθηκε, αὐξήθηκε καί τελειώθηκε πνευματικά σ' αὐτόν τόν εὐλογημένο τόπο καί μᾶς καλεῖ νά γίνουμε καί ἐμεῖς Ἅγιοι, πού μᾶς κηρύττει μυστικά πῶς μέ τήν ἀγιοτόκο καί ἀγιοτρόφο παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας μπορούμε καί σήμερα νά δώσουμε Ἁγίους στόν οὐρανό, ἤ γιά νά ἀκριβολογοῦμε, νά δοθοῦμε στόν οὐρανό, νά γίνουμε οὐρανοπολίτες Ἅγιοι.

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος ἔκαμε πράξη τό λόγο τοῦ Ὁσίου Παχωμίου: «Νά ἀγαπᾶμε τοὺς ἀνθρώπους καί θά γίνουμε φίλοι τοῦ φιλανθρώπου Ἰησοῦ καί τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συνίσταται στή συμπάθεια, δηλαδή στό συμπάσχειν μεταξύ μας». Γι' αὐτό καί μυστικά προτείνει: «Ἄς ἐργασθοῦμε, ἄς σηκώσει ὁ ἕνας τό βάρος τοῦ ἄλλου, ὅπως ὁ Χριστός ἐσήκωσε στό σῶμα Του τίς ἰδικές μας ἀδυναμίες». Αὐτό ἄλλωστε γίνεται σέ ὅλα τὰ Μοναστήρια μας, ὅπως αὐτό τῆς Ὑψηλῆς, ὅπου ὁ Ὁρθόδοξος Μοναχισμός, ὡς πρόταση ζωῆς, ἐπιτάσσει τή φιλευσπλαγχνία, τό σεβασμό στό πρόσωπο τοῦ ἄλλου, τήν ἀμοιβαία κατανόηση καί συγχώρηση, τό πνεῦμα τῶν μακαρισμῶν.

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος, ὡς ἀληθῆς Μοναχός, «ἀκτήμων καί ὑποτακτικός καί τοῦ οἰκείου θελήματος ξένος», κατόρθωσε νά ἀποκτήσει καθαρὴ καρδιά καί μέσα σ' αὐτήν νά δεῖ τόν Θεό καί νά

μή μείνει μόνος του, ἀλλά νά ζεῖ διαρκῶς μαζί Του ἐπιβεβαιώνοντας αὐτό πού τόσο χαρακτηριστικά ἔγραφε ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος:

«Τῷ δέ Θεῷ καί βασιλεῖ ἐνωθεῖς οὐ μονάζων, ἀλλὰ ἁγίων γέγονας συναριθμῖος πάντων, ἀγγέλων ὁμοδίαίτος καί σύννοικος δικαίων καί πάντων τῶν ἐν οὐρανῷ συγκληρονόμος ὄντως. Πῶς οὖν μονάζων ὁ ἐκεῖ τό πολίτευμα ἔχων, ἔνθα ἐστὶν ὁμήγουρις μαρτύρων καί ὁσίων, ἔνθα χορός τῶν προφητῶν καί θείων ἀποστόλων, ἔνθα ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, ἡ τῶν δικαίων, ἱεραρχῶν, πατριαρχῶν καί τῶν λοιπῶν ἁγίων;»

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος μέ πολλή διάκριση καί διαρκῆ ἀγώνα, ἔχοντας πρό ὀφθαλμῶν τό τῆς μοναχικῆς ἀποκάρσεως «ὄντως καλόν ἔργον καί μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐάν καί τελειώσης», ἐργάσθηκε γιά τήν νέκρωση τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καί τήν βίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μέσα στή θνητὴ σάρκα του.

Ὦντως «πρᾶος καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ» (Ματθ. ια' 29), τοῦ τελώνου ἔμαθε «τό ταπεινόν ἐν στεναγμοῖς» καί πορεύθηκε τήν μακαρία ὁδὸ τῶν Ὁσίων Ἀντωνίου, Σάββα, Θεοδοσίου, Μακαρίου καί ὅλων τῶν ἄλλων Καθηγητῶν τῆς ἐρήμου. Ἐξεζήτησε τόν Θεόν καί τήν κατάκτηση τοῦ ἐνός, οὗ ἔστι χρεία, καί Ἐκεῖνος τοῦ ἀπάντησε μυστικά «τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δέ ἐμέ ζητοῦντες εὕρησουσι χάριν» (Παροιμ. η' 17) καί πληρῶσε τήν ὑπαρξή του χάριτος. Ἀναζήτησε τόν Χριστόν καί Τόν βρῆκε καί γέμισε ἡ ὑπαρξή του ὁλόκληρη, ἀφοῦ, ὅπως θά ἔγραφε ὁ ἄλλος σύγχρονος Ἅγιος Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης, «Ὅταν βρεῖς τόν Χριστό, σοῦ ἀρκεῖ, δέν θέλεις τίποτ' ἄλλο, ἡσυχάζεις. Γίνεσαι ἄλλος ἄνθρωπος. Ζεῖς παντοῦ, ὅπου ὑπάρχει ὁ Χριστός. Ζεῖς στά ἄστρα, στό ἄπειρο, στόν οὐρανό μέ τοὺς ἀγγέλους, μέ τοὺς ἁγίους, στή γῆ μέ τοὺς ἀνθρώπους, μέ τὰ φυτά, μέ τὰ ζῶα, μέ ὅλους, μέ ὅλα. Ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀγάπη στόν Χριστό, ἐξαφανίζεται ἡ μοναξιά. Εἶσαι εἰρηνικός, χαρούμενος, γεμάτος. Οὔτε μελαγχολία, οὔτε ἀρρώστια, οὔτε πίεση, οὔτε ἄγχος, οὔτε κατῆφεια, οὔτε κόλαση. Ὁ Χριστός εἶναι σ' ὅλες σου τίς σκέψεις, σ' ὅλα σου τὰ ἔργα. Ἐχεις τήν χάρη καί μπορείς ὅλα νά τὰ ὑποφέρεις γιά τόν Χριστό. Ἀκόμη μπορεί νά πάσχεις καί ἀδίκως. Νά ὑποφέρεις ἀδικίες γιά τόν Χριστό καί μάλιστα μέ χαρά».

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος ἔγινε, ὅπως γράφτηκε καί γιά τόν Ἅγιο Σιλουανό τόν Ἀθωνίτη, «διάπυρος

πρός Θεόν παρακλήτωρ υπέρ πάντων ανθρώπων και κήρυξ ασύγκριτος της εις έχθρους αγάπης, ης ουδέν ασφαλέστερον της του Θεού Πνεύματος αληθοῦς παρουσίας τεκμήριον».

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος, Πατέρας μας πνευματικός, ἐπιστηριγμός μας πατρικός, ἐπιβεβαίωσε τήν ἀψευδῆ ἐπαγγελία του Χριστοῦ: «οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς». Ὁ Χριστός πέμπει διαρκῶς Πατέρες γιά νά μήν μένομε ὀρφανοί. Σκέφτομαι πόσες ψυχές μοναχικές, ἄδειες, πληγωμένες καί τσακισμένες δέχθηκε καί θεράπευσε ὁ Ὅσιος Μελέτιος, σέ πόσους ἀνθρώπους στάθηκε ἀγαπητικά, πόσους ἀγκάλιασε εὐεργετικά, γιά νά αἰσθανθοῦν τό ἔλεος, τήν μακροθυμία, τή συγχώρηση, τήν ἀγάπη του Θεοῦ στή ζωή τους! Ὅπως κάνει ἀπόψε καί σέ μᾶς.

Ἀναθεωροῦμε λοιπόν τόν βίο του Ὁσίου Μελετίου καί τόν γεραίρομε μόνο γιά ἓνα λόγο. Γιά νά ζηλώσομε τίς ἀρετές καί τήν κατά Χριστόν πολιτεία του καί γιά νά κοινωνήσομε μαζί μέ αὐτόν καί μέ ὅλους τούς Ἁγίους τῶν στεφάνων τῆς δόξης, ἀφοῦ ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Τούτων πάντων ἀναθεωροῦντες τήν πολιτείαν ζηλώσωμεν τήν πίστιν, τήν ἀγάπην, τήν ἐλπίδα, τόν ζήλον, τόν βίον, τήν καρτερίαν τῶν παθημάτων, τήν ὑπομονήν μέχρι αἵματος, ἵνα καί τῶν τῆς δόξης στεφάνων αὐτοῖς κοινωνήσωμεν».

Ἀναθεωροῦμε τόν βίο του, ὅπως καί ὅλων τῶν Ἁγίων, γιατί θέλομε νά ἔχομε αὐθεντικά πρότυπα στή ζωή μας καί γι' αὐτό ἀναζητοῦμε ἀνθρώπους πού νά ἔχουν ὅλα τὰ τεκμήρια τῆς ἀγιότητος καί νά συνιστοῦν τόν αὐθεντικό ἄνθρωπο.

Αὐτός εἶναι τελικά καί ὁ λόγος ὑπαρξης τῆς Ἐκκλησίας μας καί γι' αὐτό Ἐκείνη φιλόστοργα μᾶς προβάλλει τούς Ἁγίους, ὅχι γιατί ἔχουν ἐκεῖνοι ἀνάγκη προβολῆς ἢ τῶν δικῶν μας τιμῶν καί ἐγκωμίων, ἀλλά γιατί αὐτοί εἶναι οἱ αὐθεντικοί φορεῖς καί οἱ σάλπιγγες του Πνεύματος, τά ὁρατά σημεῖα τῆς ἀγάπης του Θεοῦ στά σπλάχνα τοῦ λαοῦ Του. Καί ἀκόμη τούς προβάλλει γιατί ἐμεῖς ἔχομε ἀνάγκη του δικοῦ τους παραδείγματος.

Οἱ Ἅγιοί μας, ἀγαπητοί ἀδελφοί, δέν εἶναι ὑπεράνθρωποι μέ «μαγικές ιδιότητες» ἀλλά ἄνθρωποι ὅπως ἐμεῖς, πού μέ τήν ἀσκήση καί τόν πνευματικό τους ἀγῶνα μέσα στήν χάρη του Θεοῦ ἔφθασαν στήν θέωση, ἔγιναν θεοί κατά χάριν. Ὅποιος μελετᾷ τὰ συναξάρια τους διαπιστώνει πῶς κανεῖς τους δέν ἀγίασε σέ καιρούς καλύτερους ἀπό τήν ἐποχή μας, τηρουμένων βεβαίως πάντοτε τῶν ἀναλογιών. Καί κανεῖς δέν φτιάχτηκε ἀπό κάποιο ξεχωριστό ὑλικό, ἀλλά ἀπό τό ἴδιο χῶμα, τούς ἴδιους καημούς,

τά ἴδια βάσανα, τούς ἴδιους πόθους καί πόνους.

Καί μέ τήν ἀγιότητά τους γίνονται παράδειγμα πρὸς μίμηση γιά ὅλους ἐμᾶς. Καί περισσότερο ἐκεῖνοι οἱ Ἅγιοι στά βήματα τῶν ὁποίων βαδίζομε, οἱ Ἅγιοι τῶν ὁποίων τὰ αἵματα καί οἱ ἰδρώτες πότισαν τήν γῆ πού σήμερα ἐμεῖς πατοῦμε.

Γιά ἐμᾶς οἱ μνήμες τους, οἱ ἑορτές τους, ἀποτελοῦν σταθμούς πνευματικῆς ἀνανεώσεως, πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἀφοῦ πιστεύομε ἀκράδαντα αὐτό πού πιστεύει καί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, πῶς δηλαδή ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων φανερώνει τό μεταμορφωτικό ἔργο του Ἁγίου Πνεύματος καί τήν παρουσία του Θεοῦ στὸν κόσμο.

Ναί, ἀγαπητοί μου. Οἱ Ἅγιοι γίνονται οἱ μεγάλοι μας δάσκαλοι πού μᾶς διδάσκουν πῶς ὁ ἄνθρωπος γίνεται κανόνας πίστεως καί εἰκόνα χριστομίμητης πραότητος, ὁ ἄνθρωπος πού ξεπερνᾷ τόν λογισμό τί θά πάρει ἀπὸ τήν σχέση του μέ τόν ἄλλο καί ἀκόμη περισσότερο ὑπερβαίνει τόν λογισμό τί θά δώσει, φθάνει τελικά στό πῶς θά δοθεῖ κυριολεκτικά στὸν ἄλλο, πού δέν εἶναι ὁ ξένος, ὁ ἀνώνυμος, ὁ ἐνδεής ἀλλὰ ὁ συνάνθρωπος, ὁ ἀδελφός, ἡ εἰκόνα του Θεοῦ.

Στόν Ὅσιο Μελέτιο, καί σέ ὅλους τούς Ἁγίους μας, αὐτό ἀναγνωρίζομε. Πῶς καί πόσο ἄριστα συνύφαναν στή ζωὴ τους τήν πίστη μέ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης. Στήν ζωὴ τους ἐπιτυγχάνεται ἡ θαυμαστή σύζευξη καί σύνθεση θεωρίας καί πράξεως. Στήν ζωὴ τους ἀποδεικνύεται πῶς τό Εὐαγγέλιο δέν εἶναι οὐτοπία καί πῶς οἱ ἐντολές του Θεοῦ δέν εἶναι ἀνεφάρμοστες. Ἐκεῖνοι ἀπόψε μᾶς διδάσκουν ξανά πῶς τὰ ὑψηλά ἀποκτῶνται «τῇ ταπεινώσει» καί τὰ πλούσια «τῇ πτωχείᾳ» καί μᾶς ὑποδεικνύουν πῶς γιά τόν οὐρανὸ ἓνας δρόμος ὑπάρχει, ὁ μονόδρομος τῆς ταπείνωσης. Ὁ δρόμος πού ἄνοιξε μέ τήν ἐνανθρώπησή Του ὁ Χριστὸς πού «ἐταπείνωσεν ἑαυτόν» καί «ἐπτώχευσεν» ἐκούσια γιά νά πλουτίσομε ἐμεῖς.

Ἐχομε, ἀγαπητοί μου, τὴ μεγάλη εὐλογία νά αἰσθανόμαστε ἰδιαίτερα ἀπόψε κοντά μας τόν Ὅσιο, νά προσκυνοῦμε τήν Ἁγία Κάρα του, νά κοινωνοῦμε τῶν χαρισμάτων του. Ἐκεῖνος κέρδισε τήν ἀθανασία μέ τήν ἀσκήση, τήν προσευχή, τήν αὐταπάρνηση, τήν ὁλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσή του στό Θεό. Τό διαπιστώνομε ἰδίως ὁμμασι. Καί εὐχαριστοῦμε τόν Θεό πού μᾶς τόν χάρισε ἀκοίμητο πρεσβευτὴ στήν Ἐκκλησία μας.

Τόν βλέπομε μέ τὰ μάτια τῆς πίστεως νά εἶναι παρών, νά μᾶς εὐλογεῖ. Ἐχομε τὴ μεγάλη εὐλογία νά καθρεπτιζομε τὰ πρόσωπά μας στήν σεπτὴ

μορφή του, νά βλέπουμε σέ τί τοῦ ὁμοιάζουμε καί σέ τί διαφέρομε ἀπό ἐκεῖνον, καί νά τόν παρακαλοῦμε γιά ὅ,τι μᾶς ἀπασχολεῖ. Ἐκεῖνος εἶναι ἕνας μεγαλύτερος ἀδελφός μας πού προπορεύθηκε στό δρόμο τοῦ Γολγοθᾶ καί γεύθηκε ἤδη τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως. Γι' αὐτό καί μᾶς ὑποδεικνύει πῶς σηκώνοντας τό δικό μας Σταυρό καί ἀνεβαίνοντας τή δική μας ὁδό μαρτυρίου θά συναναστηθοῦμε μέ τόν Ἀναστάνα Χριστό.

Τό ἅγιο λείψανό του μᾶς φανερώνει τήν χάρη τοῦ Θεοῦ πού καλύπτει τήν ἱερή του μορφή καί ἀποτελεῖ γιά μᾶς πηγή εὐλογίας καί ἁγιασμοῦ. Γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: *«Πηγᾶς ἡμῖν σωτηρίους ὁ δεσπότης Χριστός τά τῶν ἁγίων παρέσχετο λείψανα πολυτρόπως τάς εὐεργεσίας πηγάζοντα, μύρον εὐωδίας βρύοντα».*

Ἀγαπητοί φιλάγιοι ἀδελφοί,

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος μετανοημένος, φρόνιμος, ἥσυχος, ἀθόρυβος, λησμονημένος, περιφρονημένος ἀλλά γι' αὐτό ἀληθινός, ἔρχεται σήμερα νά γίνεῖ παράδειγμα γιά μᾶς ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀνάμεσα μάλιστα στά μεγάλα παραδείγματα τοῦ Ὁσίου Τελώνου καί τοῦ Ἁγίου Ἀσώτου.

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος, μαζί μέ ὅλους τοὺς Ἁγίους, μᾶς φωνάζει «Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι. Ἀνέστη Χριστός καί ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός καί πεπτώκασι δαίμονες».

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος κτυπᾷ τήν πόρτα τῆς καρδιάς μας διακριτικά, ἀπαλᾶ καί εὐγενικά, ὅπως τό κάνει καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Ἄς τόν ἀκούσουμε καί ἄς τοῦ ἀνοίξουμε. Γιά νά μᾶς δείξει πῶς ἀντί νά ἀγχωνόμαστε μπορούμε νά εἰρηνεύουμε, ἀντί νά ἐπιτιμοῦμε μπορούμε νά μελετοῦμε, κατὰ τόν ὄνομά του, καί ἀντί νά λέμε τελικά πολλά λόγια νά μάθομε νά προσευχόμαστε.

Καταφεύγουμε λοιπόν σήμερα στό μεγάλο αὐτό Ὅσιο τῆς πίστεώς μας, στόν Ὅσιο Μελέτιο, συμπάλλουμε τήν Ἱερά Ἀκολουθία του, τήν ὁποία μέ θεῖο ζήλο συνέταξε ὁ πολυτάλαντος Ἀδελφός Ἅγιος Ρόδου, καί τοῦ ζητοῦμε τήν χάρη του δίδοντας του παράλληλα τήν ὑπόσχεση ὅτι δέν θά ξεχάσουμε τήν βοήθειά του ἀλλά θά κάνομε αὐτό πού μυστικά μᾶς ζητᾷ. Θά προσπαθήσουμε νά μιμηθοῦμε

τίς ἀρετές του, θά ἀσκηθοῦμε γιά νά φθάσουμε σέ μία κατὰ τό δυνατόν πληρότητα ζωῆς, πού θά ἀποτελεῖ πρόγευση τῆς ἐσχατολογικῆς τελειώσεως.

Στρέφουμε ἀκόμη αὐτήν τήν ὥρα μέ εὐγνωμοσύνη τόν νοῦ καί τόν λόγο μας στήν Μητέρα Ἐκκλησία καί στόν Σεπτό Οἰακοστρόφο τοῦ Σκάφους Τῆς, τόν Παναγιώτατο Πατέρα καί Πατριάρχη μας, τόν Πρωτεπίσκοπό μας, κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ, ὁ Ὅποιος εὐμενῶς ἀποδέχθηκε καί εἰσηγήθηκε στήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τήν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων κατάταξη τοῦ Ὁσίου Μελετίου. Παρακαλοῦμε τόν Ὅσιο νά δέεται παντοτινά στόν Κύριο τῆς Δόξης γιά τό Πατριαρχεῖο καί τόν Πατριάρχη μας, γιά τήν εὐστάθεια καί τήν εὐκλεία τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, μέλη τῆς ὁποίας ὑπάρχομε ὅλοι ἐμεῖς καί καυχόμαστε γιά τό ἱερό αὐτό προνόμιό μας.

Δεῦτε, λοιπόν, «πάντες ἀπολαύσομεν τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως» στήν ἀποψινὴ μας σύναξη ἀποθέτοντας, δι' εὐχῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρός καί Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτῆς, τοῦ Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου, στόν Ὅσιο Μελέτιο τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη μας ἀλλά καί τίς ἀγωνίες καί τό ἄγχος, τοὺς προβληματισμούς καί τίς ἀνησυχίες, τίς ἐλπίδες καί τίς προσδοκίες μας, καί ἄς ἐπικαλεσθοῦμε τήν ἀντίληψή του γιά τόν πνευματικό μας ἀγῶνα καί γιά τήν εὐημερία τῆς πατρίδος μας.

Ἐχοντας μάλιστα ἐκεῖνον καί ὅλο τό νέφος τῶν Ἁγίων, τῶν μαρτύρων καί τῶν ὁσίων, ἄς ἀφήνομε, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅ,τι ἄλλο μᾶς ἀπασχολεῖ «καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν» καί «δι' ὑπομονῆς» ἄς ἀγωνιζόμαστε ὁ καθένας τόν ἀγῶνα του «ἀφορώντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἐβρ. ιβ' 1-2), ὁ Ὅποιος, μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ, ἄς μᾶς ἀξιώσει τοῦ προσωπικοῦ μας ἁγιασμοῦ καί τῆς χαρᾶς τῆς Βασιλείας Του. Ἄς μᾶς ἀξιώσει μαζί μέ τόν Ὅσιο Μελέτιο καί ὅλους τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους Του νά ὑμνοῦμε αἰῶνια καί ἀκατάπαυστα ἐδῶ καί στόν οὐρανό, ὅταν θά φύγομε ἀπὸ ἐδῶ, «Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον». Ἀμήν. ■

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΤΧΩΡΗΣΙΣ

«Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6, 2-3)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, μᾶς συνιστᾷ αὐτὴν τὴν περὶ ὁδὸν νὰ στρέψωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, «τὸ χωνευτήριον τῆς ἁμαρτίας», κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον. Ἡ μετάνοια εἶναι τὸ πρῶτον θέμα τοῦ κηρύγματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ πεμπτουσία τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Εἶναι τὸ καθημερινὸν προσκλητήριον τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ὅλους μας.

Παρά ταῦτα, πολλοὶ τῶν χριστιανῶν δὲν ἔχομεν βιώσει πραγματικῶς τὴν μετάνοιαν. Ἐνίοτε δὲ θεωροῦμεν αὐτὴν ὡς μὴ ἀφορῶσαν εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, διότι δὲν ἐρχόμεθα εἰς ἑαυτοῦς, δὲν συνεχόμεθα καὶ δὲν συναισθανόμεθα ὅτι ἔχομεν ὑποπέσει εἰς ποιάν τινα ἁμαρτίαν. Ἀλλ' ὡς διδάσκει ὁ ἔμπειρος τῆς πνευματικῆς ζωῆς Ἀββᾶς Ἰσαάκ ὁ Σύρος καὶ δογματίζουν ἐμπειρικῶς οἱ πλείστοι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, «ἡ μετάνοια εἶναι ἀπαραίτητος καὶ εἰς τοὺς τελείους». Καὶ τοῦτο διότι μετάνοια δὲν εἶναι μόνον ἡ μεταμέλεια διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ ἡ συνακόλουθος ἀπόφασις νὰ μὴ ἐπαναλάβωμεν αὐτάς ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀντιλήψεών μας πρὸς τὸ ἀγαθώτερον, ὥστε νὰ ἐπέρχεται μία διαρκὴς βελτίωσις τῶν ἀντιλήψεών μας περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου, αὐξησις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ταπεινώσεως, τῆς καθάρσεως καὶ τῆς εἰρήνης.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἡ μετάνοια εἶναι πορεία ἀτελεύτητος πρὸς τὴν τελειότητα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ τείνωμεν καὶ νὰ κινούμεθα συνεχῶς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τελειότης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπειρος, ἡ πορεία μας πρὸς τὸ καθ' ὁμοίωσιν αὐτῆς εἶναι ἐπίσης ἀπειρος καὶ ἀτελεύτητος. Πάντοτε ὑπάρχει ἐπίπεδον τελειότητος ἀνώτερον ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεθα ἐκάστοτε καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε πρέπει νὰ ἐπιζητοῦμεν τὴν πρόοδόν μας τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν μεταμόρφωσίν μας, ὡς προτρέπει καὶ ὁ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς καὶ θεασάμενος μυστήρια ἄρρητα Ἀπόστολος Παῦλος,

γράφων: «Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος» (Β' Κορ. 3, 18).

Ὅσον καθαίρεται ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος, ὅσον περισσότερο καθαρίζεται ὁ πνευματικὸς ὀφθαλμὸς μας, τόσον καθαρώτερον βλέπομεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τὰ πάντα καὶ αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ, αὐτὴ ἡ βελτίωσις τῆς θεάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου καὶ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας, συνιστᾷ μετάνοιαν, μίαν δηλονότι νεωτέραν καὶ βελτιωμένην κατάστασιν τοῦ πνεύματός μας, ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα μέχρι τοῦδε. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, ἡ μετάνοια εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἡ μετάνοια, βεβαίως, διὰ νὰ εἶναι πραγματικὴ, πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀναλόγους καρπούς, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τὴν συγχώρησιν τῶν συνανθρώπων μας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοεργίαν. Ἡ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπον κίνησις τῆς καρδίας μας πρὸς τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν κατὰ τὸ ἐφικτόν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν του, ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας. Ἡ ὁδός, ἄλλωστε, τῆς μετανοίας εἶναι ἁμαρτημάτων κατάνγνωσις καὶ ἐξομολόγησις αὐτῶν, τὸ μὴ μνησικακεῖν, εὐχή ζέουσα καὶ ἀκριβής, ἐλεημοσύνη, ταπείνωσις, ἀγάπη πρὸς πάντας, νίκη τοῦ καλοῦ ἐπὶ τοῦ κακοῦ, ἀποφυγὴ κενοδοξίας καὶ ματαίας ἐπάρσεως, μαραινομένης αὐτοστοσιγμεί.

Τὴν ἐντὸς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πάλην τῆς μετανοίας ἀποκαλύπτει «τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου τὸ διάφορον...» καὶ καλεῖ ἡμᾶς πάντας νὰ «μισήσωμεν τοῦ μὲν τὴν ὑπερήφανον φωνήν, τοῦ δὲ νὰ ζηλώσωμεν τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν», προσευχόμενοι ἐκτενῶς μετὰ δακρύων «ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς».

Ἡ ἀρχομένη περίοδος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προσφέρεται, ἐν μέσῳ τῆς ἐκτεταμένης ἐπὶ παγκοσμίῳ ἐπιπέδου οἰκονομικῆς κρίσεως, διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὑλικῆς

καί πνευματικής βοήθειας μας προς τόν συνάνθρωπον. Οὕτως ἐνεργοῦντες φιλανθρώπως καί ἐκδηλώνοντες ἐμπράκτως τήν μεταστροφήν μας, ἀπό τήν μέχρι τοῦδε ἀτομικιστικήν ἀντιμετώπισιν φαρισαϊκῶς τῆς ζωῆς πρὸς μίαν συλλογικήν καί ἀλτρουϊστικήν τελωνικήν ἀντιμετώπισιν αὐτῆς, θά ἔχωμεν πραγματοποιήσει μεγάλην καί ὠφελιμωτάτην μετάνοιαν καί ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου τῆς ἀτομοκεντρικῆς ἀντιλήψεως καί θά ἔχωμεν βιώσει τήν μετάνοιαν ὡς πρὸς μίαν κεφαλαιώδη καί ἐσφαλμένην στάσιν ζωῆς διὰ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καί τῆς κενοδοξίας εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς φιλαλληλίας, «ζηλοῦντες τοῦ τελώνου καλῶς τὴν ἡλεμένην ταπείνωσιν καί γνώμην».

Ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ κήρυκος καί ἐμπειρικοῦ διδασκάλου τῆς μετανοίας, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν σωτηριώδη ταύτην περίοδον τῆς καθάρσεως καρδίας καί πνεύματος, ἵνα ὑποδεχθῶμεν τὸ Πάθος, τὸν Σταυρόν, τὴν Ταφὴν καί τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οὐχὶ συμβόλοις καί λόγοις μόνον, ἀλλὰ ἐμπράκτως καί βιωματικῶς, μετ' αὐτοῦ διαχρονικῶς προτρεπόμεθα καί παρακαλοῦμεν καί

ἰκετεύομεν καί ἡμεῖς ὁ ἐν τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ ἐλάχιστος: «τῆς μετανοίας ἐστὶ, τὸ καινούς γενομένους, εἴτα παλαιωθέντας ὑπὸ τῶν ἀμαρτημάτων, ἀπαλλάξαι τῆς παλαιότητος καί καινούς ἐργασασθαι...ἐκεῖ γάρ τὸ ὅλον ἡ Χάρις ἦν».

Ἰδοὺ, λοιπόν, ἀδελφοί καί τέκνα, ἡνέωκται ἐνώπιον ἡμῶν καιρὸς εὐπρόσδεκτος «τοῦ λυπεῖσθαι» καί στάδιον ἀνανήψεως καί ἀσκήσεως ἵνα, «πρὶν ἢ διαλυθῇαι τὸ θέατρον φροντίσωμεν τῆς ἡμῶν σωτηρίας», ἐν ἀληθείᾳ καί βιωματικῇ καρδιακῇ μετανοίᾳ ἐφ' οἷς «ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν...οὐδέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλατο» ἡμῖν ὁ Κύριος, ἵνα «φείσεται ἡμῶν ὁ πανταχοῦ παρὼν καί τὰ πάντα πληρῶν» Χριστὸς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Αὐτοῦ καί ἀνεξιχνίαστον Ἔλεος, Οὐ ἡ σωτήριος Χάρις εἴη μετὰ πάντων.

Ἄγια καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, βιδ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίαις κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, β' Μαρτίου, ἀμέσως μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ Τῷ ΑΓΙΩΙ ΠΑΣΧΑ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΕΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χριστὸς Ἀνέστη!

«Δεῦτε», ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, «λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός» τοῦ Φαναρίου, τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῶν Ὁρθοδόξων, καί δοξάσωμεν ὅλοι ὁμοῦ καί ἀπὸ κοινοῦ «Χριστόν τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

Ζοφερά ἦτο ἡ ψυχικὴ κατάστασις τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν Σταύρωσιν Αὐτοῦ, διότι διὰ τῆς δι' αὐτῆς θανατώσεως τοῦ Κυρίου διελύθησαν αἱ ἐλπίδες τῶν μαθητῶν Του περὶ ἐπικρατήσεως Αὐτοῦ καί αὐτῶν ὡς πολιτικῆς ἐξουσίας.

Εἶχον ἐκλάβει τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου καί τὴν θαυματουργικὴν τροφοδοσίαν πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν, πλέον γυναικῶν καί παιδιῶν, διὰ πέντε ἄρτων καί δύο ἰχθύων, ὡς προανάκρουσμα τῆς κατακτήσεως ὑπ' αὐτῶν κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ἡ μήτηρ δύο ἐξ αὐτῶν ὑπέβαλε μάλιστα τὸ αἶτημα ὅπως οἱ υἱοὶ αὐτῆς καθήσουν εἰς ἐκ δεξιῶν καί εἰς ἐξ εὐωνύμων τοῦ Κυρίου, ὅταν Οὗτος ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν.

Ὅλα αὐτὰ διελύθησαν ὡς παιδικαὶ φαντασίαι λόγῳ τοῦ

φοβεροῦ πλήγματος τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὴν πρωίαν, ὅμως, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων αἱ Μυροφόροι εὑρον τόν τάφον κενόν καί ἤκουσαν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Μετ' ὀλίγον δέ εἶδον Αὐτόν εἰς ἄλλοιαν κατάστασιν, μὴ ἐπιτρέπουσαν εἰς τὰς Μυροφόρους νὰ Τόν ἀγγίξουν.

Ἡ τοιαύτη ἀπροσδόκητος ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων προεκάλεσε τὴν ἀπορίαν τῶν περὶ τόν Ἰησοῦν περὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν γεγονότων. Ἡ ἀπάντησις δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἀμέσως. Εἰδοποιήθησαν νὰ ἀναμένουν μὲ ὑπομονὴν καί καρτερίαν μέχρις ὅτου ἐνδυθοῦν δύναμιν ἐξ ὕψους. Πειθαρχήσαντες δὲ εἰς τὴν ἐντολήν, ἀνέμενον μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπελθόν, ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτούς, ἐν πληρότητι, τὴν νέαν ἀποστολήν των.

Αὕτη δὲν συνίστατο εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐνός ἔθνους ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεως εἰς ἄλλο ἔθνος, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεως εἰς τὸν ἄρχοντα τοῦ κακοῦ καί εἰς τὸ κακὸν ἐν γένει. Μία ἄλλη μεγάλη

ἀποστολή διαφορετική από εκείνην τὴν ὁποίαν ὠνελεύοντο. Ἡ ἀσύλληπτος ἐντολή τῆς διαδόσεως τοῦ κηρύγματος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ θανάτου ἐξέπληξεν αὐτούς, ἀλλ' ἀνελήφθη μετὰ ζήλου καὶ ἐκηρύχθη πανταχοῦ καὶ ἔσωσε καὶ σώζει πολλοὺς ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Ὑπάρχει ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος προσφέρει εἰς ὅλους τὴν δυνατότητα τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς αἰώνιου ζωῆς, μιᾶς ζωῆς ἡ ὁποία δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς τὴν φθοράν, διότι ἐν τῇ ἀναστάσει οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ καὶ φέρουν σῶμα πνευματικόν ἀντὶ τοῦ σαρκικοῦ. Πρόγευσιν αὐτῆς τῆς μακαρίας ἀναστασίμου καταστάσεως βιοῦμεν ἀπὸ τώρα, ὅταν φέρωμεν τὸ σῆμα ἐνδύμας μας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γευώμεθα τὴν οὐσίαν τοῦ θανάτου, δηλαδή τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι μετέβημεν ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ σαρκίνου σώματος εἰς τὴν ἀνωτέραν ζωὴν τοῦ πνευματικοῦ τοιοῦτου διὰ τῆς μετ' ἀγάπης γνώσεως τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία γνώσις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Δὲν προσδοκῶμεν, λοιπόν, ἀπλῶς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ὡς ἐν γεγονόσι τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος ἀλλὰ μετέχομεν αὐτῆς ἀπὸ τοῦδε, ὥστε νὰ κραυγάζωμεν ἐνθουσιωδῶς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου: «Ποῦ σοῦ, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σοῦ, Ἄδη, τὸ νίκος;». Συνανέστημεν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ζῶμεν τὰ ἔσχατα ὡς παρόντα καὶ τὰ παρόντα ὡς ἔσχατα. Ἡ ἀνάστασις διαποτίζει τὴν ὑπαρξιν ἡμῶν καὶ πληροῖ χαρὰς αὐτήν. Ὡς ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα τῶν μαθητῶν ἐν τῷ λέγειν ἀνέστη ὁ Κύριος.

Συνεχίζομεν τὸ ἔργον τῶν Ἀποστόλων. Μεταδίδομεν εἰς τὸν κόσμον τὸ μήνυμα τῆς ἀναστάσεως. Κηρύσσομεν ἐν ἐπιγνώσει, ὅτι ὁ θάνατος δὲν πρέπει νὰ ἔχη θέσιν εἰς τὴν ζωὴν μας, οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσφέρει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ ἐπιδιδόνοντες νὰ βελτιώσουν τὴν κοινωνικὴν ζωὴν διὰ τοῦ θανάτου συνανθρώπων τινῶν αὐτῶν, δὲν προσφέρουν ἀγαθὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐπιζῶντας. Ὑπηρετοῦν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ θανάτου καὶ προετοιμάζουν τὴν ὑπ' αὐτοῦ καταβρόχθισιν ἑαυτῶν.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας τὰ τύμπανα τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους ἤχουν μανιωδῶς. Μερικοὶ συνάνθρωποι μας πιστεύουν ὅτι ἡ ἐξόντωσις ἄλλων συνανθρώπων μας εἶναι πρᾶξις ἐπαινετὴ καὶ ὠφέλιμος, ἀλλὰ πλανῶνται οἰκτρῶς. Δυστυχῶς, ἡ ἐξουδένωσις καὶ καταπίεσις τῶν ἀσθενεστέρων ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων ἐπικρατεῖ εἰς τὴν κοσμικὴν πυραμίδα τοῦ γίνεσθαι.

Συχνάκις ἐκπλήσσει ἡ σκληρότης καὶ ἔλλειψις εὐσπλαγχνίας τῶν κρατούντων τὰ ἡνία τοῦ κόσμου καὶ τῶν νομιζόντων ἐξουσιάζειν αὐτοῦ.

Ὁ Χριστός, ὅμως, διὰ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἀντέστρεψε τὴν κοσμικὴν πυραμίδα καὶ εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς ἐτοποθέτησε τὸν Σταυρόν Του. Εἰς τὴν κορυφὴν εὐρίσκεται ὁ Ἰδιος, ἐπειδὴ Αὐτός ἔπαθε πλεῖον πάντων τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ὑπῆρξεν ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ὑπέφερεν ὅσα ὑπέφερεν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός: «Σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ».

Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς Πατὴρ «ἐχαρίσατο Αὐτῷ ὄνομα τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἑπουρα-

νίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων» (Φιλιπ. β' 8-11). Συχνάκις εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος βλέπομεν νὰ κυριαρχῇ τὸ σκότος τοῦ θανάτου, τὸ ἄδικον ἀντὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸ μῖσος καὶ ὁ φθόνος ἀντὶ τῆς ἀγάπης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ προτιμῶν τὸ καταχθόνιον μῖσος ἀντὶ τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως.

Παρά τὴν φαινομενικὴν τεχνολογικὴν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, παρὰ τὰς διακηρύξεις περὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, τὸ ἔθνοφυλετικόν καὶ θρησκευτικόν μῖσος διογκοῦνται παγκοσμίως καὶ προκαλοῦν ἐπικινδύνους ἐντάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτείνουν τὴν κυριαρχίαν τοῦ βασιλείου τοῦ θανάτου, τοῦ Ἄδου, τῶν καταχθονίων.

Οἱ ἄνθρωποι ἀτυχῶς δὲν ἡμποροῦν νὰ ἀνεχθοῦν τὴν διαφορετικότητα εἰς τὸν συνάνθρωπόν των. Δὲν ἡμποροῦν νὰ δεχθοῦν τὴν διαφορετικὴν φυλετικὴν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὰς διαφορετικὰς ἀντιλήψεις καὶ πεποιθήσεις του, πολιτικές, θρησκευτικές, κοινωνικές.

Ἡ ἱστορία, ὅμως, ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἀληθινὴ πρόοδος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς Θεόν. Οὐδεμία κοινωνία δύναται νὰ εἶναι ἀληθῶς προοδευτικὴ καὶ εὐδαίμων, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐλευθερία. Ἀλλὰ ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία ἀποκτᾶται μόνον μετὰ τὴν παραμονὴν πλησίον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἱστορία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐπιβεβαίωσι τραγικῶς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀνθρωπότης ἐγνώρισε τὴν ἐκ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης πηγάσασαν φρίκην μετὰ τὰ ἑκατομμύρια θυμάτων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τῶν ρατσιστικῶν διωγμῶν.

Ταῦτοχρόνως ὅμως ἔζησε καὶ τὴν φρίκην τῶν δυνάμεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι, ὀνομάζουσαι ἑαυτὰς προοδευτικές, διέπραξαν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας ἀναλόγου μεγέθους καὶ σκληρότητος ἐγκλήματα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Οὕτω, λοιπόν, ὁ ὁλοκληρωτισμός δὲν γνωρίζει πολιτικές παρατάξεις, ὡς ἀπότοκος ἑνὸς ἀνθρωπισμοῦ ἄνευ Χριστοῦ, μετὰ φυσικὴν ἀπόληξιν τὸν ὄλεθρον καὶ τὸν θάνατον.

Πάντα ταῦτα βεβαιοῦν ὅτι πᾶσα προσπάθεια διὰ ἀληθινὴν ἐλευθερίαν ἄνευ Θεοῦ εἶναι καταδικασμένη εἰς τραγῳδίαν. Εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτὴν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ μετὰ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτὸν τὰς ἀσθενείας καὶ τὰ παθήματα ἐκάστου ἀνθρώπου, παρέχει εἰς τὸν κόσμον διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι «νενίκηται ὁ θάνατος». Ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ εἶναι δῶρον καὶ φῶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον «φαίνει πᾶσιν». Ἄς τιμῇσωμεν ὅλοι τὸ δῶρον. Ἄς εὐχαριστήσωμεν οἱ πάντες τὸν Δωρητὴν, τὸν «ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς λάμψαντα τῷ κόσμῳ καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντα». Δεῦτε, λοιπόν, λάβωμεν φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός τῆς Ζωῆς. Δεῦτε, ἀποδεχθῶμεν καὶ ὑποδεχθῶμεν τὴν δωρεάν τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀναφωνήσωμεν ἐκ καρδίας μεγαλοφώνως:

Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος! Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε!

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα, βιδ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Μητροπολίτης τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ρόδου, πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον
καὶ τὸν φιλόχριστον λαὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Οἱ δύο αὐτὲς λέξεις τοῦ πασχαλίου χαιρετισμοῦ μᾶς συμπυκνώνουν τὸ μυστήριον τῆς πίστεώς μας καὶ ἀποτελοῦν τὸ πιὸ χαρμόσυνο μῆνυμα ποῦ ἔχει ἀκούσει ὁ κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος. Εὐαγγελίζονται καὶ ἐξαγγέλουν πρὸς κάθε κατεύθυνση τὴν διαχρονικὴ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, τὸ μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο γεγονός ἐπὶ τὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖο ἐπηρέασε τὴν ζωὴ καὶ τὸν πολιτισμὸ τοῦ ἀκόμη καὶ ὡς μὴ συνειδητὸς χριστιανισμός, ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, ἐπάτησε καὶ ἐνίκησε τὸν θάνατον, μὲ ὅλους τοὺς προπομποὺς καὶ συνοδοὺς του, καὶ ἐδώρησε στὸν ἄνθρωπον τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, ποῦ τοῦ εἶχε στερήσει ἡ ἁμαρτία. Μὲ ἄλλα λόγια τοῦ ἔδωσε μέλλον καὶ προοπτικὴν.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διατυπώνοντας τὴν ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ ἐμπειρία, ἡ ὁποία εἶναι καὶ δική του προσωπικὴ ἐμπειρία γράφει πρὸς τοὺς Κορινθίους: «Σὰς παρέδωκα δηλαδὴ ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο καὶ παρέλαβα, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας σύμφωνα μὲ τὶς γραφές, ὅτι ἐτάφη, ὅτι ἀναστήθηκε τὴν τρίτῃ ἡμέρā σύμφωνα μὲ τὶς γραφές καὶ ὅτι ἐμφανίστηκε στὸν Κηφᾶ, ἔπειτα στοὺς δώδεκα, ἔπειτα ἐμφανίστηκε, μιὰ φορᾶ, σὲ πάντων ἀπὸ πεντακόσιους ἀδελφούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ζοῦν μέχρι σήμερα, ἀλλὰ μερικοὶ ἐκοιμήθησαν, ἔπειτα ἐμφανίστηκε στὸν Ἰάκωβον, ἔπειτα σὲ ὅλους τοὺς Ἀποστόλους, τελευταῖον δὲ ἀπὸ ὅλων, σὰν ἔκτρωμα, ἐμφανίστηκε καὶ σὲ μένα» (Α΄ Κορ, 15, 3-8).

Αὐτὴ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὡς κεντρικὴ ἀλήθεια τῆς πίστεως τὴν πίστευσαν, τὴν ἔζησαν καὶ τὴν ὁμολόγησαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ χριστιανοὶ τῆς πρώτης χριστιανικῆς κοινότητος, τὴν μετέδωκε ἡ Ἱερὰ Παράδοση καὶ τὴν κατοχύρωσαν τὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἡ ἴδια αὐτὴ ἐμπειρία κηρύσσεται καὶ πάλι, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορᾶ, κατὰ τὸν ἐφετινὸν ἑορτασμὸ τῆς Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2014, συνοδευομένη ἀπὸ τὶς χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες τῶν Ναῶν μας, καὶ προσκαλεῖ κάθε πιστὸ νὰ συμμετάσχει στὸ πασχαλινὸ μυστήριον καὶ νὰ βιώσει ὑπαρξιακὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Θάνατον καὶ τὴν Ἀνάστασίν Του ἔδωσε στὸν ἄνθρωπον ὡς ἀναφαίρετο δῶρον τὴν δυνατότητα τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ χωροχρονικοῦ κόσμου, δηλαδὴ τὴν δυνατότητα τῆς ἀλλαγῆς.

Ἀναλογιζόμενοι τὸ αἶτημα ἀλλαγῆς ποῦ διαχρονικὰ ἔθεσε καὶ θέτει καὶ σήμερα ὁ ἄνθρωπος καὶ βιώνοντας ποικίλα ἀδιέξοδα στὶς ἡμέρες μας, σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ἑορτάζοντας τὴν Ἀνάστασιν καὶ ἀνταλλάσσοντας τὸν πασχαλινὸ χαιρετισμὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ὁμολογοῦμε ὅτι ἡ ἀρχὴ ἀλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας του στηρίζεται ἐπὶ τὴν σχέσιν ἀνθρώπου-Θεοῦ μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν Σταυρὸν. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν δυνατότητα τῆς ἀλλαγῆς καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα του. Ἡ προσωπικὴ συμμετοχὴ στὸ γεγονός τοῦ Θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴ καὶ βásiμη συμμετοχὴ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἀνακαινίσεώς του καὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς κοινωνίας του.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Ἀναστάντα Σωτῆρα Κύριον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀξίωσε νὰ ἑορτάζουμε καὶ ἐφέτος τὸ Ἅγιον Πάσχα, δίνοντάς μας ἐλπίδα γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον μας, ἐλπίδα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλπίδα τῆς γῆς. Δοξάζουμε τὸ πανάγιο ὄνομά Του, γιὰτὶ δὲν μᾶς ἄφησε νὰ στενάζουμε στὰ σκοτεινὰ βασίλεια τοῦ Ἄδου, τοῦ κάθε Ἄδου, ἀλλὰ περιέλουσε τὴν ὑπαρξὴν μας μὲ τὸ ἀνέσπερο φῶς Του, ποῦ ἔλαμψε σὰν ἀστραπὴ ἀπὸ τὸν Πανάγιον Τάφον Του καὶ ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς δίνει τὴν δύναμιν νὰ ἐργαζόμεσθα τὰ ἔργα τοῦ φωτός καὶ νὰ μᾶς χορηγῇ πλουσιόδωρα τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην Του, γιὰ νὰ καταφάσκουμε καθημερινὰ τὴν ὑπαρξὴν μας ὡς υἱοὶ καὶ θυγατέρες τῆς Ἀναστάσεως.

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί. Εὐχόμεσθα σὲ ὅλους ἔτη πολλὰ, εὐλογημένα καὶ καταυγαζόμενα ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς ποῦ ἀνέτειλε ἀπὸ τὸν πανάγιον Τάφον.

Ἅγιον Πάσχα τοῦ διςχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου σωτηρίου ἔτους

Διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
†Ο ΡΟΔΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

**Ὁμιλία τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ.
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΣΑΜΑΡΑ,
Ἀρχιγραμματεως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου,
ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ
τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ Ρόδου
(Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ὑψενῆς Ρόδου, 12 Φεβρουαρίου 2014)**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ρόδου κύριε Κύριλλε, Ποιμενάρχα τῆς εὐλογημένης ταύτης Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον πρεσβυτέριον, Ἐντιμολογιώτατοι Ἀρχοντες τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν, Πατέρες, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἐν Κυρίῳ ἀπαξάπαντες εὐλογημένα καὶ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως,

«Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός (Φεβρουαρίου), Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, τοῦ ἐκ Λάρδου, κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς»

ἀναγράφει τὸ συναξάριον τῆς σήμερον εἰς τὴν ἀσματικὴν ἀκολουθίαν, τὴν ὁποίαν ἐποιήσατε σεῖς, Σεβασμιώτατε ἅγιε Ρόδου· ἀναφορά, ἡ ὁποία θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς σήμερον κατ' ἔτος εἰς τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ρόδου καὶ παγκοσμίως μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος, εἰς ἐπὶ κλήσιν τῆς μεσιτείας καὶ χάριτος τοῦ «σωφροσύνης ὑποδείγματος καὶ εὐσεβείας παραδείγματος, τοῦ τῆς ἐγκρατείας ὑποφύτου, τῆς Λάρδου τοῦ ἱερωτάτου ἀπανθίσματος, τῆς Ρόδου τοῦ ὑπερθαυμάστου ἀγλαΐσματος, τοῦ θεοῦ δομήτορος τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου», τοῦ Ὁσίου τούτου ἀνδρός.

Ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν μεμαρτυρημένως ἐκπεφρασμένην διαρκὴ συνείδησιν τοῦ εὐσεβοῦς Ροδιακοῦ λαοῦ, προέβη κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 27ης Νοεμβρίου 2013 εἰς τὴν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι

τι ἀναγραφὴν εἰς τὰς Ἀγιολογικὰς Δέλτους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ. Ἀξιούμεθα, λοιπόν, σήμερον νὰ ἐορτάζωμεν, μὲ τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν ἐν πνεύματι παρουσίαν τοῦ πανσεβαστου Πατρὸς καὶ Πατριάρχου μας Βαρθολομαίου, πανδήμως τὴν πρώτην μνήμην τοῦ μεγαλοπνόου τούτου πνευματικοῦ πατρός.

Σὰς μεταφέρω, λοιπόν, πρωτίστως τὸν πατρικὸν εὐχαιτικὸν χαιρετισμὸν τοῦ Πατριάρχου μας, ἀδελφικὸν δὲ συγχαρητήριον ἀσπασμὸν πρὸς τὸν λόγιον καὶ φιλάγιον Ποιμενάρχην τῆς τῶν Ροδίων Ἐκκλησίας, τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ἅγιε Ρόδου, μαζί μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ Πατριάρχης μας ἀπὸ τῆς ἱερᾶς κόγης

τοῦ Φαναρίου «ἀοράτως συνών» μαζί μας, συνεύχεται νοερῶς, ἀληθῶς ὁμως «προεξάρχων τῆς πανηγύρεως».

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης παρελθόντος μηνός Νοεμβρίου, ἐδόνησαν τὸν μυρίπνοον ἀέρα τῆς Ρόδου οἱ καμπάνες τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Ὑψενῆς, καὶ ὅλων τῶν Ναῶν τοῦ νησιοῦ μὲ τὸ ἄκουσμα τῆς ἀποφάσεως τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας. Σήμερον, ὁ Ὁσιός μας μάς χαρίζει τὴν εὐλογίαν τῆς πρώτης λειτουργικῆς συνάξεως ἐπὶ τῇ μνήμῃ του.

Ὁ Ὁσιος Μελέτιος ἔζησεν ὡς ἄγγελος. Ἐκράτησεν εἰς καιροὺς δυσκόλους, κατοχικοὺς ὑπὸ ἄλλην μορφήν τῆς σημερινῆς, ὑψηλὰ τὴν σημαί-

αν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐντιμότητος καὶ τῶν ἀξιῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Γένους μας καὶ τῆς ζωῆς, τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, τοῦ ἱερωτέρου καὶ μεγαλυτέρου ἀγαθοῦ. Ἐζήσεν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἀγνότητι, παρέχων ἑαυτὸν ὑπόδειγμα ἀφοσιώσεως καὶ πιστότητος εἰς τὸν Κύριον. Παρέχει δὲ εἰς ὅλους μας, ὅσοι τελοῦμε τὴν φωταυγὴ πανήγυριν του, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸ ἐν Ρόδῳ ποιμνιον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, καταφυγὴν εἰς τὰς θλίψεις, προστασίαν εἰς τοὺς κινδύνους, παραμυθίαν εἰς τοὺς ποικίλους πειρασμούς, ἀνταπόδοσιν ἀγαθὴν καὶ θεῖαν.

Ἡ ἡμέρα ὅμως αὕτῃ εἶναι συγχρόνως σταθμὸς εὐγνώμοσύνης καὶ περισυλλογῆς. Εὐχαριστίας τοῦ εὐσεβοῦς Ροδιακοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ὅσιον, ὁ ὁποῖος, περιοδεύων τὸ νησί, μὲ τὸ κήρυγμα καὶ τὴν ἐξομολόγησιν, μὲ τὰς συμβουλὰς καὶ τὴν ἀρετὴν του, συνέβαλεν εἰς τὸν εὐαγγελισμόν καὶ τὴν οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν κατὰ τοὺς δυσκόλους ἐκείνους καιροὺς καὶ ἐκράτησε τὸ ὀρθόδοξον ἥθος καὶ τὸ μαρτυρικὸν φρόνημα τῆς Ρωμηοσύνης ἀμόλυντον.

Εὐρισκόμενοι ὅμως ἐνώπιον ἐνὸς πνευματικοῦ ἡγέτου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅπως ὁ Ὅσιος Μελέτιος, πρὸ ἐνὸς θαύματος, ὀδηγοῦμεθα εἰς αὐτοσυγκέντρωσιν καὶ περισυλλογὴν, διότι καὶ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ μας εἶναι δύσκολος ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ ἐν γένει πορείαν τῆς ζωῆς τοῦ εὐλογημένου λαοῦ μας. Διότι καὶ σήμερον ἀναζητοῦμεν, ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁσίου μας, ἀθωρόβως προσευχομένους καὶ διδάσκοντας πνευματικούς πατέρας, ὅπως ὁ Ἅγιος Μελέτιος, ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης καὶ ἄλλοι σεμνοὶ Γέροντες, ὅπως ὁ ἀλησμόνητος πατὴρ Ἀμφιλόχιος Μακρῆς τῆς γειτονικῆς Πάτμου, ὁ ὁποῖος ἔχει λαμπρὰν προσφορὰν καὶ εἰς τὴν μυροβόλον πνευματικῶς Ρόδον, ὁ π. Παῖσιος Ἀγιορείτης, ὁ π. Ἰάκωβος Τσαλίκης, ὁ π. Σωφρόνιος τοῦ Essex.

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος ἐπανελάμβανε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν συγχρόνων του, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πιστούς, νὰ προσέρχωνται μὲ πίστιν εἰς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ἀναπαύσῃ. «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς».

Πόσῃν συμπάθειαν καὶ πόσῃν ἀγάπῃν κρύπτουν αὐτὲς οἱ θεῖες λέξεις μὲ τίς ὁποῖες ὁ Ὅσιος ἔσκυπτεν ἐπάνω εἰς τὴν ταλαιπωρίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τῆς ζωῆς καὶ τῶν ὀνείρων μας; Μ' αὐτὸν τὸν ἀπλοῦν, εὐαγγελικόν, σωτήριον λόγον, χωρὶς ἄλλα ἐφόδια δόξης, τιμῶν, πλοῦτου, ὑποστηρίζεως, πορεύθη-

κε. Ἀπλᾶ, ἄσημα, ταπεινά. Καὶ κατώρθωσε νὰ γίνῃ στήριγμα καὶ ἀπαντοχὴ τοῦ λαοῦ μας.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Εἰς τὰς δυσκόλους περιόδους τῆς ζωῆς μας ὁ Θεὸς δίδει ὁδοδείκτας τοὺς ἁγίους Του. Ἡ πολιτεία τους εἶναι μῆνυμα παρηγορίας καὶ ἐλπίδος διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὸν δοκιμαζόμενον Ὁρθόδοξον λαόν μας. Μήπως δὲν εἶναι μόχθοι καὶ ταλαιπωρία τὸ περιεχόμενον καὶ τῶν ἡμερῶν μας, μέσα ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀγωνιζόμεθα ὅλοι μας ἓνα γλυκύ, ἀλλὰ καὶ τόσο δυσέφικτο κάποτε ἰδεῶδες;

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴ εἶναι ἓνα μῆνυμα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας, ἀφοῦ μᾶς ἀποκαλύπτεται διὰ τῶν ἁγίων Του. Καὶ ὁ Ὅσιος Μελέτιος ὑπῆρξεν ἓνας φωτεινὸς ὁδοδείκτης. «Ἐσπειρεν ἐν θλίψεσι, νηστείαις μετὰ δακρύων», ἐδοκίμασεν εἰς βάρος του ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πάθη, τὴν ἀδικίαν, τὴν περιφρόνησιν, τὴν συκοφαντίαν. Ἄντεξε καὶ ἐκήρυξε καὶ ἐδίδαξε. Καὶ «ἔδρεψε χαράν, δράγματα ἀειζωτροφίας». Στεφανώθηκε ἀπὸ τὸν Κύριον μὲ στέφανον δόξης, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τὸν ἐστεφάνωσαν μὲ ἀκάνθινο στεφάνι πόνου.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ Ὅσιός μας ἔζησε θλίψεις, ἐπόνεσε, ἐδάκρυσε διὰ νὰ ὑπερβῇ δοκιμασίες, ἀρρώστιες, διὰ νὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὸν συνάνθρωπον. Μᾶς διδάσκει, λοιπόν, νὰ μὴ δειλιάζωμεν ἐμπρὸς εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς δοκιμασίας. Μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δυνατόν νὰ εὐτυχῇ καὶ νὰ εὐφραίνεται μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ αὐρίου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι καλλίτερον, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πλέον δυσχερεῖς συνθήκας.

Ἄρκεῖ τὸ σήμερον καὶ τὸ αὐριον νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, τότε οἱ λύπες μας εἶναι χαροποιοί, ὁμοιάζουν πρὸς τὸν πόνον τοῦ τοκετοῦ τῆς γυναικός, ἢ ὁποία πονεῖ πολὺ, πόσον ὅμως χαίρεται ὅταν ἴδῃ τὸ παιδίον αὐτῆς γεγεννημένον, ὑγιές; Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον πνευματικῶς χριστιανόν, ἡμπορεῖ νὰ κοπιᾷ, νὰ θλίβεται, αἱ δυσκολίαι τῆς ζωῆς νὰ τὸν θλίβουν, πόσον ὅμως χαίρεται ὅταν αἰσθάνηται τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δίδει ἐκβάσεις, τίς ὁποῖες ἐκβάσεις κατὰ τὰ ἀγνωστα κριτήριά Του, πάντοτε ὅμως ψυχοφελεῖς καὶ εἰς σωτηρίαν ἀπαγούσας.

Αὕτῃ ἦταν ἡ ζωὴ καὶ ἡ μαρτυρία του, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ τίμια λείψανά του νὰ εὐωδιάζουν, νὰ θαυματουργῇ, νὰ μᾶς συμπαραστέκεται, νὰ εἶναι μαζί μας, κοντὰ μας, «ἀοράτως συνών», εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων.

Ἡ λύτρωσις καὶ ἡ σωτηρία μας εὐρίσκεται εἰς τὰς πνευματικὰς ρίζας καὶ ἀξίας μας, ἀπὸ τὰς ὁποίας μὲ τὶς βιοτικὰς μέριμνες καὶ μὲ τὴν σημερινὴ ἀπαξίωσιν τῶν πάντων ἔχομεν ἀποκοπῇ. Ὁ ἄνθρωπος σήμερον ζῇ μίαν τραγωδίαν. Ἐπάνω εἰς τὰ πλέον ἄστατα πράγματα τῆς ζωῆς προσπαθεῖ νὰ κτίσῃ τὸ οἰκοδόμημα τῆς εὐτυχίας του. Καὶ ὅταν δὲν γνωρίζουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ ἀποπειρώμεθα νὰ οἰκοδομήσωμεν χωρὶς βάσεις καὶ χωρὶς σταθερὰ πνευματικὰ θεμέλια, τότε ἔρχεται ἡ βροχὴ καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ παρασύρουν καὶ καταστρέφουν τὸ σπίτι τῆς ψυχῆς μας.

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος ἐγνώρισε τὸν ἑαυτόν του. «Πᾶς ὁ ἑαυτὸν ἐπιγινούς, ..., εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, ... καὶ εἰς λιμένα θεῖον τῆς ἀπαθείας καὶ ταπεινώσεως». Καὶ μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς σήμερον νὰ εὐρώμεν τὸν ἑαυτό μας, τὴν ταυτότητά μας, ἢ ὅποια εἶναι κοντὰ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ εὐρίσκομεν τὸν Θεὸν μόνον ὅταν ταπεινωθῶμε, ὅταν ἀγαπήσουμε χωρὶς κρατούμενα καὶ ὑστεροβουλίας. Μὲ τὴν ἀγάπην, ὅπως μᾶς διδάσκει Ἰσαὰκ ὁ Σύρος: «Ὁ εὐρών τὴν ἀγάπην, τὸν Χριστὸν ἐσθίει καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ ὦραν, καὶ ἀθάνατος γίνεται ἐκ τούτου». Ἡ ἀγάπη «εἰς ἀπείρους αἰῶνας τῷ ὑπεραπείρῳ ὑπερηνωμένη καὶ ἀεὶ ὑπεραύξουσα διαμένει». Αὐτὸ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμά του σήμερον πρὸς ὅλους μας. Τὸ αἰώνιον μήνυμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσφορᾶς.

Εἶναι πραγματικὴ εὐλογία διὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει αὐτῆς τῆς σημερινῆς μεγάλης δωρεᾶς, συγκεντρωμένοι ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης νὰ ψάλλωμεν τὰ μεγαλεῖα Του. Ἡ ἱερὰ προσωπικότης τοῦ Ὁσίου Μελετίου δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ εἶναι ἀστείρευτος πηγὴ οὐρανίων ἐμπνεύσεων διὰ κάθε χριστιανικὴν καρδιάν καὶ τὸ ὄνομά του ἀνεξάντλητον κεφάλαιον χάριτος καὶ εὐλογίας εἰς τὴν ζωὴν μας.

Τὸν πλησιάζουμε, καταθέτομεν τοὺς πόνους καὶ τὰς ταλαιπωρίας μας, τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς ἀγωνίας μας. Τὸ φῶς του γίνεται στήριγμα καὶ χειραγωγός μας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, εἰς τὰ δάκρυα καὶ εἰς τὰς θλίψεις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ κατὰ Χριστὸν πτωχεία νὰ μᾶς ὁδηγῇ εἰς τὸν ἀληθινὸν πλοῦτον.

Μάρτυς μας ἀψευδῆς σήμερον ἡ δόξα τοῦ ἐν

Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ, ὁ ὁποῖος τὸν δρόμον ἐβάδισε, τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἠγωνίσθη καὶ γενόμενος μέτοχος τῆς αἰωνίου μακαριότητος, μεσιτεύει καὶ πρεσβεύει δι' ὅλους ἡμᾶς. Καὶ μᾶς λέγει μὲ τὸ παράδειγμά του ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλίψιν ἔχετε. Ἀλλὰ θαρσεῖτε, ὁ Κύριος ἐνίκησε τὸν κόσμον.

Καὶ μεῖς σήμερον, στεφανωμένοι, ἄλλοτε μὲ δάφνινα στεφάνια, ἄλλοτε, ἂν ὅχι πάντοτε, μὲ ἀκάνθινα, πάντοτε ὅμως στεφανωμένοι μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἀγίων μας, συνεχίζομεν οὐ τὴν ἀνθρώπων, ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ ἀναμένοντες τὸ διὰ τῶν Ἀγίων, μὲ προεξάρχοντα σήμερον τὸν Ὅσιόν μας, ἔλεος τοῦ Κυρίου.

Μακάριος ὁ εὐλογημένος λαὸς τῆς Ρόδου ὁ ὁποῖος ἔχει ἀξιομίμητον παράδειγμα: ἐκεῖνο τοῦ ἀγίου Μελετίου. Σήμερον μέσα εἰς τὸ κράμα τῶν φοβερωτέρων ἀντινομιῶν τῆς ζωῆς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μας προσέφερε τὸ «δῶρον» εἰς τὴν Ρόδον καὶ εἰς τὸν λαόν της, καὶ λαμβάνομεν καὶ μεῖς τὸ ἀντίδωρον, τὴν διαρκῆ παρουσίαν καὶ προστασίαν τοῦ Ἀγίου μας. Σὰς μεταφέρω, λοιπόν, ὡς σύν - δῶρον τὴν Πατριαρχικὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν, ὁ Ἅγιος Μελέτιος νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ σκεπάζῃ τὴν εὐλογημένην ἐν Ρόδῳ κληρουχίαν τοῦ Πατριαρχείου μας ἀπὸ κάθε ἐπιβουλῆς καὶ κίνδυνον καὶ νὰ ἐκπληρῶνῃ ὅλα τὰ αἰτήματα, τὰς προσδοκίας καὶ τὰς ἐλπίδες σας καὶ νὰ σᾶς στεφανώσῃ μὲ χαρὰν καὶ εὐφροσύνην καὶ χάριν, εἰς τὴν Μονὴν του δὲ αὐτὴν νὰ χαρίζῃ πᾶν δῶρημα τέλειον καὶ πρὸς σωτηρίαν ἀρμόδιον, ὥστε νὰ ἀναδεικνύεται φάρος τηλαυγῆς καὶ λιμὴν γαληνὸς παντὸς δοκιμαζομένου ἀνθρώπου.

Λοιπόν, λαβόντες σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ καὶ ἐορτῇ, Πνεῦμα ἐπουράνιον, ἰδόντες ἐν τῷ προσώπῳ καὶ ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Ὁσίου Μελετίου, φῶς ἀληθινόν, εὐρόντες πίστιν ἀληθῆ, προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὴν Παναγίαν Τριάδα, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν οὐσίαν, καὶ θεότητα καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, τὴν ἐνεργοῦσαν θαυμαστὰ καὶ ἐξάισια ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του. Καὶ τέλος ἀπευθύνομεν ὅλοι μαζί, ὁ Πατριάρχης μας, ὁ Ποιμενάρχης, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαός, εἰς τὸν Ὅσιόν μας χαριστήριον αἶνον: «Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ ζωῆς ἀγίας ὁ θεόπνοος ὑφηγητής, χαίροις Θεοτόκου ὁ γνήσιος θεράπων, Μελέτιε θεόφρον ἀγγέλων σύσκηνα». Ἀμήν. ■

ΟΜΙΛΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρόδου κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ κατά τήν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ θεία Λειτουργία ἐπί τῇ ἀγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου Μελετίου (12 Φεβρουαρίου 2014)

«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε» σὺν τοῖς παλαιοχριστιανικοῖς ἤδη χρόνους ἀγιασμένο τοῦτο τόπο τῆς Ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Ὑψους, τῆς σήμερα γνωστῆς ὡς Ὑψηλῆς, γιὰ νὰ συνεορτάσουμε καὶ συμπανηγυρίσουμε «ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ» τὴν ἐόρτιο Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου. Ἡ παρούσα ἡμέρα εὐφραίνει τὴν ψυχὴ ὅλων μας, γιὰτὶ σηματοδοτεῖ καὶ τὸν πρῶτο ἐπίσημο ἐορτασμὸ τῆς Μνήμης τοῦ ἡγιασμένου Πατρὸς ἀπὸ τῆς εὐλογημένης ἐκείνης ἡμέρας τῆς 27ης Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 2013 κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀποφάσισε τὴν ἀναγραφὴ τοῦ ὀνόματός του σὺν ἀγιολογικῆς δέλτους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἐτήσιο ἐορτασμὸ τῆς μνήμης του τὴν 12η Φεβρουαρίου.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὑψους συγκαταλέγεται στὰ ἀρχαιότερα ἱερὰ σεβάσματα τῆς Ροδονήσου καὶ ἀπετέλεσε τόπο τὸν ὁποῖο ἐπέλεξε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὡς ὁρατὸ κατοικητήριό της χάριτός της. Εὐδόκησε ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου σὺν τὸ τοῦτο καὶ ὄργανο τῆς εὐδοκίας της ἀνέδειξε, ὥστε ἀπὸ θαυμαστὲς ἐμφάνειες καὶ παράδοξα σημεῖα, τὸν «πτωχὸν τῷ πνεύματι» καὶ «καθαρὸν τῇ καρδίᾳ» Μελέτιο. Τὸν μικρὸ κατὰ κόσμον ἀλλὰ μεγάλο κατὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀρετὴ, ὁ ὁποῖος πιστὸς σὺν τῇ κλήσει τοῦ ὑποῦργησε μὲ δέος καὶ αὐταπάρνηση τὸ θέλημα τῆς Θεοτόκου. Σήκωσε μὲ προθυμία τὸν σταυρὸ τῆς μοναχικῆς του ἀφιέρωσης, ἀνοικοδόμησε τὴν ἐρειπωμένη Μονὴ καὶ τὴν κατέστησε λιμένα σωτήριου γιὰ τὸν χειμαζόμενον τότε σὺν τρικυμῇ τῆς ἀλλοπίστου δουλείας χριστεπώνυμο λαὸ τῆς Ρόδου. Τὸ φῶς τοῦ ἔλαμψε «ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων», κατὰ τὸν εὐαγγελικὸ λόγον, καὶ διέλυσε βαθιὰ σκοτάδια θλίψεως καὶ ταλαιπωρίας σωματικῆς καὶ ψυχικῆς. Στὸ πρόσωπό του ἀναγνώρισαν τὸν γνήσιο ἄνθρωπον καὶ πιστὸ ὑπηρέτη

τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἔστεφαν, ἐνῶ ἀκόμα βρισκόταν σὺν τῇ παρούσῃ ζωῇ, μὲ τὸ στεφάνι τῆς ἀγιότητος.

Δοξάζω τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν καὶ εὐχαριστῶ τὴν ἔφορον τῆς Μονῆς Ὑπεραγία Θεοτόκο τὴν Ὑψηλή, διότι ἔτυχε σὲ μένα, τὸν ἐλάχιστον ἐν Ἐπισκόποις, ἡ τιμὴ καὶ ὁ κλῆρος νὰ διενεργήσω τὰ δέοντα γιὰ τὴν ἐπίσημη κατάταξή του στὸ Ἀγιολόγιο τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σύμφωνα μὲ τὰ ἀπὸ αἰῶνες κρατοῦντα. Ἡ ταπεινὴ εἰσήγησή μου πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν Αὐθέντην καὶ Δεσπότην κ. κ. Βαρθολομαῖον καὶ πρὸς τὴν περὶ Αὐτὸν Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδο ἐκπλήρωσε τὴν ἱερὰ καὶ δίκαιη ὀφειλὴν μας πρὸς τὸν νέο Ὅσιο τῆς Παυλικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ροδίων καὶ ἡ ἀπόφαση τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπισφράγισε τὴν συνειδηση τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς νήσου μας, τὸ ὁποῖο ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς μακαρίας κοιμήσεώς του μέχρι σήμερον ὡς Ἅγιον τὸν ἐτίμησε.

Εὐχαριστοῦμε τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὸν προσκυνητὸ ἡμῶν Αὐθέντη καὶ Δεσπότη, τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχην καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὸ μεγάλο δῶρον τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ Ὁσίου μας στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ καταθέτουμε τὸν ἀπέραντον σεβασμὸ καὶ τὴν υἱικὴ ἀφοσίωσή μας πρὸς τὸ σεπτὸ πρόσωπό του καὶ τὸν θεσμὸ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Χαιρετίζουμε μὲ αἰσθήματα πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης τὸν ἐκ προσώπου Αὐτοῦ παριστάμενον σήμερον ἀνάμεσά μας Ἀρχιεραρχεῖν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, πανοσιολογιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Βαρθολομαῖο. Ἡ παρουσία σας, ἅγιε Ἀρχιεπίσκοπε, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία γιὰ τὴν Μητρόπολὴν μας καὶ τὴν Ἱερὰ Μονή. Μεταφέρετε τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὸν σεβασμὸν μας πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ καταθέσετε σὺν τῇ Παναγιότητά του τὴν μαρτυρίαν ὅτι ὁ λαὸς τῶν Ροδίων εἶναι ὁ δικὸς του λαός, τὸ ποῖ-

μνιο που άκούει την φωνή του και ακολουθεί προσευχητικά τους βηματισμούς του.

Ευχαριστούμε τους αγίους αδελφούς Αρχιερείς Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας κ. Παΐσιο, Ρεθύμνης και Αύλοποτάμου κ. Ευγένιο και Κώου και Νισύρου κ. Ναθαναήλ για την έλευσή τους και την συμμετοχή τους στην χαρά μας. Ευχαριστούμε τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κ. Αμφιλόχιο, ό οποίος ως συγχωριανός του Όσιου, πρώτος κατέγραψε την διασωθείσα προφορική παράδοση και επαναλειτούργησε την Μονή της Ύψενης, για να καυχώμεθα ως τοπική Έκκλησία σήμερα γι' αυτή. Ευχαριστούμε τους Κληρικούς, τους Μοναχούς και τις Μοναχές που ταξίδεψαν μέσα στον χειμώνα για να συνεορτάσουν μαζί μας. Ευχαριστούμε τους εκπροσώπους των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών Αρχών για την παρουσία τους. Ευχαριστίες όφείλονται στον Καθηγούμενο της Ίερās Μονής Παραμυθίας Αρχιμανδρίτη π. Σεραφείμ, ό οποίος επί σειρά έτών έγκαταβίωσε στη Μονή και έκοπίασε για την ανάδειξή της, καθώς και τον Έφημέριο Λάρδου π. Σάββα Παπαδημητρίου, ό οποίος μαζί με τους κατοίκους της Λάρδου κράτησαν για πολλά χρόνια άσβηστο τό καντήλι της. Ευχαριστούμε και όλους έσας, τον φιλόχριστο και φιλάγιο λαό μας, ό οποίος με την παρουσία και συμμετοχή του σήμερα στην πανήγυρη δίνει την μαρτυρία για την αγιότητα του Όσιου Πατρός και έπισφραγίζει την έπίσημη απόφαση της Έκκλησίας.

Μνημονεύουμε άξιοχρέως των εύσεβών και παρδοσιακών κατοίκων της Λάρδου και της εύρύτερης περιοχής, οί όποιοι μέσα από τις προφορικές διηγήσεις κράτησαν ζωντανή την παράδοση για την χριστομίμητη πολιτεία και τὰ θαύματα του Όσιου και τὰ παρέδωσαν σέ μās για να διενεργήσουμε τὰ δέοντα για την άγιοκατάταξή του. Μνημονεύουμε του όνόματος του μακαριστού προκατόχου μας Αποστόλου Τρύφωνος, ό οποίος πρώτος έκ μέρους της έπισήμου Έκκλησίας άνεγνώρισε την αγιότητά του και έδωσε την έντολή κατασκευής της πρώτης λειψανοθήκης για να φυλαχθούν τὰ τίμια λείψανά του. Μνημονεύουμε έπίσης όλων των μακαριστών Έφημερίων της Λάρδου και όσων έζησαν ως φύλακες στην Μονή, οί όποιοι δέν έπαυσαν να την λειτουργούν και να την διατηρούν μέχρι την ώρα που ευδόκησε ή Ύπεραγία Θεοτόκος να επαναλειουργήσει ως γυναικεία πλέον Μονή.

Στην σημερινή Αδελφότητα της Ίερās Μονής

Ύψενης έλαχε ό κληρος να συνεχίζει την παράδοση του Όσιου Μελετίου. Είμαι μεγάλη ή ευθύνη και βαρύ τό χρέος αλλά γνωρίζουμε ότι ανταποκρίνεται έπάξια και με φόβο Θεού. Μέσα σέ λίγα χρόνια έγιναν τόσα πολλά, εύλογήθηκε πλούσια από τον Θεό, για να δίνει αυθεντική μαρτυρία της κατά Χριστόν ζωής και να άποτελεί πνευματικό φάρο του νησιού μας. Κάτω από την καλή καθηγεσία της Ήγουμένης Μαριάμ και με πνευματικό οδηγό τον Ήγούμενο της Μονής Σταυρονικήτα του Αγίου Όρους πανοσιολογίωτατο Αρχιμανδρίτη κ. Τύχωνα βαδίζει τον δρόμο που ό Όσιος κτίτορας πρώτος έβάδισε. Η παρουσία της εφόρου της Ύπεραγίας Θεοτόκου και του Όσιου Μελετίου είναι ζωντανή και μαρτυρείται άκατάπαυστα με θαυμαστά σημεία και γεγονότα.

Με την άγιοκατάταξη του Όσιου μας εκπληρώσαμε την μεγάλη όφειλή μας προς αυτόν για όσα κατά την έπίγεια ζωή του πρόσφερε στην τοπική Έκκλησία και τον λαόν μας. Έχομε χρέος να ολοκληρώσουμε τον ήδη υπό άνέγερση Ναό του. Ξεκινήσαμε με μόνο έφόδιο την πίστη προς τον Θεόν και την βεβαιότητα ότι έμεις θα αναλάβουμε τό έργο και ό Όσιος θα τό τελειώσει. Αντιμετωπίσαμε έμπόδια, πειρασμούς και θλίψεις, φτάσαμε μπροστά σέ άδιέξοδα, αλλά όλες αυτές οί κατ' άνθρωπον δυσκολίες άποτελούν πλέον τις διαβεβαιώσεις ότι ή Ύπεραγία και ό Όσιος συνεργούν. Ευχαριστούμε όσους μās βοήθησαν, συγχωρούμε και εύλογοΰμε όσους έβαλαν προσκόμματα και μās έθλιψαν και έπικαλούμεθα την μητρική προστασία της Παναγίας της Ύψενης και την χάρη των πρεσβειών του Όσιου Μελετίου προς όλους άνεξαίρετως.

Τελειώνοντας τον λόγο αναφωνούμε: «Είη τό όνομα Κυρίου εύλογημένον από του νύν και έως του αιώνος». Κύριε σῶζε τον λαόν σου και εύλόγει την κληρονομίαν σου διά των πρεσβειών του Όσιου σου θεράποντος Μελετίου του έν Ύψενη. ■

ΟΜΙΛΙΑ

τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς Ὁσιωτάτης
Μοναχῆς ΜΑΡΙΑΜ κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Θεία
Λειτουργία ἐπὶ τῇ ἀγιοκατάξει τοῦ Ὁσίου Μελετίου.
(12 Φεβρουαρίου 2014)

«Ποίοις εὐφραντικοῖς λόγοις εὐφημήσω-
μεν τὸ τῆς σωφροσύνης ὑπόδειγμα, τὸν τῆς
ἐγκρατείας ὑποφῆτην καὶ Ὑψενῆς τοῦ σε-
μνείου δομήτορα Μελέτιον τὸν σοφὸν τὸ τῆς
Ρόδου ἱερώστατον ἀγλαίσμα».

Ἄγιε ἐκπρόσωπε τοῦ Αὐτοῦ Θειοτάτης Πανα-
γιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου
κυρίου Βαρθολομαίου, Ἀρχιγραμματεῦ τῆς Ἀγίας
καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμαν-
δρίτα κ. Βαρθολομαῖε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λέρου, Καλύ-
μνου, καὶ Ἀστυπαλαίας κ. Παῖσιε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κώου καὶ Νισύ-
ρου κ. Ναθαναήλ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ρεθύμνης καὶ
Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιε,

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Μητροπο-
λίτα Ρόδου κ. Κύριλλε,

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ὀσιολογιώτατες μονα-
χές, ἐντιμότατοι ἄρχοντες, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ
ἀδελφοί.

Πόθος διακαῆς καὶ πολυχρόνιος γιὰ τὴν
ἀδελφότητά μας, ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις
τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλης τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ἐπίσημον καθιέρω-
ση τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετί-
ου τοῦ ἐν Ὑψενῇ. Ὡς Ἀγγελος βιώσας δύο αἰῶνες
τώρα «ἐκ τῆς Ρόδου τῇ οἰκουμένη ἐκλάμπει, τῆς
πολιτείας αὐτοῦ τὰς μυστικές ἀκτίνες».

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, οἱ ἀσκηταὶ καὶ οἱ ἐρημίται
χαίρουν διὰ τὸν συνασκητὴ τους καὶ χορεύει σή-
μερον ἡ γενέτειρά του Λάρδος καὶ ἡ περιώνυμος
Ρόδος διὰ τὸ νέο καύχημα τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν
Ὅσιο πατέρα μας Μελέτιο.

«Μάρτυρες γὰρ εἰσι» λέγει, ὁ Ὅσιος Πατὴρ

ἡμῶν Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, «οὐχὶ μόνον οἱ διὰ τὴν εἰς
Χριστὸν πίστιν τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκχέοντες, ἀλλὰ καὶ
οἱ δι' ἀγαθῶν καὶ ἐναρέτων πράξεων ἀγωνιζόμενοι
καὶ ἐναρέτῳ πορεία ἀποθνήσκοντες».

Αὐτὴν τὴν ἐνάρετον πορείαν ἀκολουθήσας ὁ
Ὅσιος Μελέτιος ἠξιώθη θείων δωρεῶν καὶ θαυ-
ματοργικῶν δυνάμεων. Ἡ πάμφωτος βιοτὴ του,
πλήρης θεοπιτῶν, φωτοφανείας, ἀποκαλύψεων
καὶ ποικίλων ἄλλων ἀγιοπνευματικῶν ἐμπειριῶν,
τὸν ἀνέδειξε ἐκφραστὴ τοῦ μοναχισμοῦ τῆς ἐπο-
χῆς του καὶ ἐν γένει τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πνευ-
ματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ὁ Ὅσιος Μελέτιος, ὁ ἀφανὴς φωστήρας τῆς
Λάρδου, ἐκ νεότητος ἐλάτρευσε τὸν Θεὸν ἀγαπη-
τικῶς «ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Ἐπεθύμησε τὴν
ὁμοίωσιν μὲ τὸν Θεό, θέτοντας τὰ θεμέλια τῆς ἐν
Χριστῷ ζωῆς, ἀπὸ τὴν νεανικὴ του ἡλικία.

Προκειμένου νὰ ἀφοσιωθεῖ ὁλοκληρωτικῶς
καὶ ἀπερισπάστως στὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεό, ὁ
φιλέρημος ἀναχωρητὴς, πλήρης ὦν τῆς ἀγάπης,
ἐγκατέλειψε τὴν τύρβη τοῦ κόσμου καὶ ἐγκατα-
στάθηκε στὴν ἐρειπωμένη τότε Μονὴ τοῦ Ὑψους
καθυποβάλλοντας τὸν ἑαυτό του σὲ κάθε εἶδους
ἄσκησι, ἐγκράτεια, σιωπὴ καὶ προσευχή. Δὲν ἐν-
διαφέρθηκε γιὰ τὸ «ἐξωθεν τοῦ ποτηρίου» ἀλλὰ
γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ κάθαρση τοῦ νοὸς καὶ τῆς καρ-
δίας, τηρώντας μετὰ πόθου τίς θεῖες ἐντολές, μὲ
ἀποτέλεσμα νὰ καταστεῖ κατοικητήριον τοῦ Τρι-
αδικοῦ Θεοῦ. Ὡς ποιμὴν καὶ πνευματικὸς πατὴρ
ὑπῆρξε ἐκτύπωμα τοῦ καλοῦ Ποιμένος, καθοδη-
γώντας μὲ σωφροσύνη τὸ λογικὸ ποῖμνιο, ἐνῶ μὲ
τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν εὐσπλαχνία του ὁδηγοῦ-
σε τοὺς πεπλανημένους στὴν μετάνοια ἀγαπών-
τας τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ ἔχοντας πρὸ προσώπου
Του τὴν εἰκόνα τοῦ Πατρὸς ποὺ ἐναγκαλίζεται
τὸν ἄσωτον υἱό. Ὑπῆρξε ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν
παραδόσεων καὶ σθεναρὸς κήρυξ τῆς ἀληθείας
φροντίζοντας νὰ μὴν ἀλλοιωθεῖ ἡ ὁρθόδοξος πί-

στις, διότι χωρίς ὀρθόδοξον πίστη δὲν μπορεῖ νὰ υπάρξει γνησία χριστιανικὴ ζωή. Ἡ ἀταλάντευτος στάση του στὸ ζήτημα τῶν μεικτῶν γάμων δημιουργοῦσε ἐμπόδια στὰ σχέδια τῶν Τούρκων καὶ προκάλεσε τὸν φθόνον ὀδηγώντας τους στὴ συκοφαντία.

Ὑπομένοντας τὴν ἄκραν ταπείνωση τῆς συκοφαντίας, μιμήθηκε τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγένε συκοινωνὸς τοῦ Πάθους ἀκολουθώντας τὸν Κύριο στὴ Γεθσημανὴ καὶ τὸν Γολγοθᾶ. Ἐφθασε στὴν τελείωση τῶν ἀρετῶν καὶ κατεστάθη δι' ἡμᾶς φῶς ὁλόφωτο, γιὰ νὰ φωτίζει τὴν πορεία τῆς ζωῆς μας, ἰδίως στοὺς δύσκολους αὐτοὺς καιροὺς ὅπου συνήθως οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν ἓνα πρότυπο γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν. Ἄς θέσουμε ἐνώπιόν μας σήμερον τὸν ὁλόφωτο αὐτὸ ἀστέρα καθιστώντας τον ποδηγέτη μας πρὸς τὴν θέωσι, πὺν κατὰ τὸν ἅγιον Νικόδημο εἶναι ὁ τελικὸς στόχος, ὁ πρῶτιστος καὶ ὑψηλότατος σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖο ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ κτίσις ὁλόκληρη. Ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς κάνει κοινωνοὺς τῆς θείας φύσεως, ἀπαιτώντας τὴν ἀγιότητα ἀπὸ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς: «Ἄγιοι γίνεσθε ὅτι ἅγιος ἐμὶ ἐγώ» στοχεύοντας πρὸς τὴν κατάκτησι τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

Διττὰς Χάριτας χρεωστοῦμε στὸν Δεσπότη Χριστὸ καὶ τὴν Ὑπέραγνον Θεοτόκον κυρία Ὑψηνή, διότι μᾶς ἠλέησαν νὰ ἐγκαταβίωσουμε στὸν λατρευτικὸ αὐτὸ τόπο πὺν ἀποτελέσει τόπο μετανοίας, ὁδὸ καὶ θύρα Παραδείσου ἀπὸ τοὺς πρῶ-

τους χριστιανικοὺς χρόνους καὶ διότι ἔχουμε ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη καὶ ὡς θησαυρὸ ἀνεκτίμητο τὰ Ἁγία Λείψανα καὶ τὴν μυροβλύζουσα κἀρα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου.

Σήμερον, ἐνῶ κυλᾷ ὁ δεῦτερος αἰώνας μετὰ τὴν κοίμησίν του, ἡχεῖ τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἀγιοκατάταξέως του στὸν χορὸ τῶν ἐν ἀσκήσει διαλλαμπάντων Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ καρδιές μας πάλλονται ἀπὸ χαρὰ καὶ συγκίνηση «τέρπου καὶ χόρευε Λάρδος, εὐφραίνου Ρόδος σκίρτα γηθοσύνης Μονὴ Ὑψενῆς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου.

Ὅλοθύμους εὐχαριστίας ὀφείλουμε πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸ μας

Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τὸν ἔχοντα τὴν μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, γιὰ τὴν πολλαπλῶς ἐκφρασθεῖσαν ἀγάπην, πατρικὴν μέριμναν καὶ τὸ ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ διὰ τὴν Παυλικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρόδου καὶ τὸ χριστεπώνυμον αὐτῆς πλήρωμα. Τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, σήμερον βλέπουμε παρούσα ἐν τῷ σεπτῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου ἐκπρόσωπου Αὐτοῦ, Ἀρχιεραρχίας τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Βαρθολομαίου.

Ἅγιε Ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν παρουσίαν σου ἐδῶ στὸ μυροβόλο καὶ ἁγιοτόκο νησί τῆς Ρόδου, προκειμένου νὰ μᾶς μεταφέρετε τὴν χαρμόσυνη εἶδηση τῆς ἐπισήμου ἁγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου. Σὰς παρακαλοῦμε ὅπως διαβιβάσετε στὸν Παναγιώτατο καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὰς ἀενάους εὐχαριστίας μας γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐλογία πρὸς τὴν Ἱερὰ Μονὴν μας, τὴ Ρόδο καὶ τὴν οἰκουμένη ὁλόκληρη ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ἁγιοκατατάξει τοῦ ὁσίου Μελετίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ χρεωστικῶς εὐχαριστοῦμε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καὶ σεπτὸν ποιμενάρχη μας κ. Κύριλλο γιὰ τὶς ἐνέργειες σὺν ὁποῖς προέβη προκειμένου νὰ κατατεθεῖ πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον ἡ πρότασις τῆς ἁγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Σεβασμιώτατε, ἐνθυμούμεθα σήμερον τὴν πρὸ δεκαετίας προσωπικὴν σας ἐμπειρία ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μελέτιο. Τὴν ζωντανὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν πρώτην ἐπισκεψίν σας στὴν Ἱερὰν Μονήν, τὴν ἐπομένη ἡμέρα τῆς ἀναρρήσεώς σας στὸν ἱστορικὸ θρόνο τῆς Παυλικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρόδου. Ὁ ὁσῖος Μελέτιος σὰς ὑποδέχθη στὸ μοναστήρι τοῦ ἐκπέμποντος ἄρρητη εὐωδία ἀπὸ τὴν χαριτόβρυτον ἁγίαν κάραν του, φανερώνοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν εὐαρέσκειά του πρὸς τὸ πρόσωπόν σας ἀλλὰ καὶ προμηνύοντας ἴσως καὶ τὸ σημερινὸ γεγονός τῆς ἁγιοκατάξεως τοῦ ὁποίου ὑπῆρξατε βασικὸς συντελεστής. Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς σας τὸ ὄνομα τοῦ Ὁσίου ἄρχισε νὰ μνημονεύεται σὲ ὅλους τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῆς Ρόδου, ἡ ἱερὰ ἀκολουθία καὶ ἡ παράκλησις ποὺ φιλοπόνως συγγράψατε ψάλλεται πλέον ἀπὸ τὸν πιστὸ λαὸ ὄχι μόνο τῆς Ρόδου ἀλλὰ καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ τόπου μας.

Ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ εὐχαριστοῦμε καὶ τὸν σεβαστὸ μας Γέροντα νῦν Μητροπολίτη Νέας

Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλόχιον, ὁ ὁποῖος ὡς γόνος καὶ αὐτός τῆς Λάρδου, ὅπως καὶ ὁ τιμώμενος σήμερον ἅγιος, πρῶτος προέβη στὴν καταγραφή τῶν προφορικῶν παραδόσεων γιὰ τὴν ὁσία βιοτὴ καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ὁσίου.

Σημαντικὴ ὑπῆρξε ἡ συμβολὴ τῶν ἀειμνήστων ἐφημερίων τοῦ χωρίου Λάρδου, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς Μαρίας Κράμπα καὶ τῆς Χρυσάνθης Κέκα ποὺ διηκόνησαν τὴν Μονὴν τοῦ Ὑψους καὶ διετήρησαν αὐτὴν στὸ πέρασμα τῶν χρόνων.

Ξεχωριστὰ θὰ πρέπει νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν σεβαστὸ Γέροντα π. Σεραφεῖμ Παρχαρίδη νῦν Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Παραμυθίας ἀλλὰ καὶ τὸν νῦν ἐφημέριο τῆς Λάρδου π. Σάββα Παπαδημητρίου.

Εὐχαριστίες ἐκ βάθους καρδίας ὀφείλουμε στὸν ἱερὸ κληρὸ καὶ τὶς σεβαστὲς Γερόντισσες καὶ ἀδελφές ποὺ παρευρίσκονται ἐδῶ σήμερον στὴν πανεφρόσυνη ταύτην ἡμέρα γιὰ νὰ συμμετάσχουν ἐν πνευματικῇ ἀγαλλιάσει στὴν ἐπίσημον ἁγιοκατάξιν τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου.

Εὐχαριστοῦμε τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς Ρόδου ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐσὰς ποὺ ἦρθατε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴ Θεσσαλονίκη, τὴν Κρήτη καὶ ἀπὸ τὸ ἱερὸ νησί τῆς Πάτμου γιὰ νὰ προσκυνήσετε καὶ νὰ λάβετε τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου μας. Ἐκ μέσης καρδίας εὐχαριστοῦμε τοὺς εὐσεβεῖς κατοίκους τῆς Λάρδου καὶ ἰδιαιτέρως δὲ τὸν σύλλογο Γυναικῶν Λάρδου, ποὺ συνέβαλλαν τὰ μέγιστα στὴν ὁργάνωση τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν.

Εἴστε πραγματικὰ εὐλογημένοι ποὺ ἀξιωθήκατε νὰ ζήσετε αὐτὴ τὴν ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία ἕνας γόνος τῆς Λάρδου βρίσκεται πλέον δίπλα στὸν θρόνο τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ καὶ δέεται ὑπὲρ ὅλων ἡμῶν ποὺ μὲ πίστι ἐπικαλούμεθα τὶς ἅγιες πρεσβεῖες του.

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ Πατέρες, ὁσιολογιώτατες μοναχές, ἄρχοντες τοῦ τόπου καὶ λαὸ τοῦ Θεοῦ ἡγαπημένε, ἡ παρουσία σας ἐπεξέτεινε τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐλογία τοῦ σημερινοῦ πρώτου ἐπισήμου ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου.

Ταπεινῶς ζητοῦμε νὰ εὐχεσθε «ὥστε νὰ καταστοῦμε ὅλοι ἐμεῖς χορὸς μετανοούντων, χορὸς φωτιζομένων καὶ λατρευόντων τὸν Θεόν», καὶ ἂν ὁ Θεὸς θελήσει, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ὑψενῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Μελετίου, χορὸς σωζομένων.

Ἀμήν. Γένοιτο. ■

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

του κ. Έλευθερίου Χρυσόχου, Γραμματέως του Γραφείου εκπροσώπησης
του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Αθήνα

➤ Μέ ιεροπρέπεια και σέ έορταστική ατμόσφαιρα έορτάσθηκε στα Πατριαρχεία ή 1η του έτους. Η Α.Θ.Π., ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, επί τή έορτή τής κατά σάρκα Περιτομής του Κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού και τή ιερᾷ μνήμη Βασιλείου του Μεγάλου, χοροστάτησε κατά τή Θεία Λειτουργία πού τελέσθηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό Αγίου Γεωργίου, σέ συγχροοστασία μέ άλλους Αρχιερείς του Οικουμενικού Θρόνου. Στή συνέχεια οί Σεβ. Αρχιερείς ανέβηκαν στην Αίθουσα του Θρόνου, όπου κατά τή δεξίωση γιά τό νέο έτος προσφώνησαν τόν Οικουμενικό Πατριάρχη, έκ μέρους τής 'Ιεραρχίας του Θρόνου ό Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Νικαίας κ. Κωνσταντίνος, και έξ ονόματος τών 'Οφφικιάων τής Αγίας του Χριστού Μ. Εκκλησίας ό κ. Αθανάσιος Αγγελίδης, Άρχων Πριμικήριος. Αντιφώνησε κατάλληλα ό Πατριάρχης, ό όποιος αναφέρθηκε στίς κατά τό παρελθόν έτος ιερές αποδημίες και τίς υπόλοιπες δραστηριότητες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και στίς προγραμματιζόμενες δράσεις κατά τό 2014.

➤ Διήμερη επίσκεψη στην Αθήνα τό διήμερο 8 και 9 'Ιανουαρίου πραγματοποίησε ή Α.Θ.Π., ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ό Πατριάρχης μέ τή συνοδεία του έφθασε αεροπορικώς τό μεσημέρι τής Τετάρτης 8/1 στην Αθήνα, όπου έγινε δεκτός μέ τίς προσήκουσες τιμές από τόν Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. 'Ιερώνυμο Β' και τή συνοδεία του, τόν 'Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κων/νο Αρβανιτόπουλο και άλλους έπίσημους. Κατά τήν παραμονή του στην Αθήνα ό Παναγιώτατος έπισκέφθηκε τήν 'Ι. Αρχιεπισκοπή Αθηνών, παρέστη κατά τήν έπίσημη τελετή έναρξης τής ανάληψης τής Προεδρίας του Συμβουλίου τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως γιά τό πρώτο έξάμηνο του τρέχοντος έτους από τήν Ελλάδα πού πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, παρακάθησε στο γεύμα πού παρετέθηκε από τόν Πρωθυπουργό κ. Αντ. Σαμαρά στο ξενοδοχείο Μ. Βρετανία, συναντήθηκε μέ τόν Αρχηγό τής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αλ. Τσίπρα και μέ τόν Αντιπρόεδρο τής Κυβέρνησης κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, ό όποιος στή συνέχεια παρέθεσε γεύμα προς τιμήν τής Α. Θ. Παναγιώτητος και τής συνοδείας του. Τέλος, ό Παναγιώτατος έπισκέφθηκε τόν Πρέσβη τής Τουρκίας στην Αθήνα κ. Kerim Uras στο νέο κτίριο τής Πρεσβείας.

➤ Έπίσκεψη στο Παρίσι από τήν 28η έως τήν 31η 'Ιανουαρίου πραγματοποίησε ή Α.Θ.Π., ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ό Πατριάρχης του Γένους χοροστάτησε στην έπίσημη δοξολογία πού τελέστηκε στον ιστορικό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Στεφάνου Παρισίων. Τόν Πατριάρχη προσφώνησε ό οικείος Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Έμμανουήλ και αντιφώνησε κατάλληλα ό Οικουμενικός Πατριάρχης, ό όποιος στή συνέχεια ελόγησε, έκοψε και διένειμε τήν Αγιοβασιλόπιττα τής 'Ι. Μητροπόλεως Γαλλίας. Ό Παναγιώτατος, πού πρέστη στή Θεία Λειτουργία επί τή κοινή έορτή τών Τριών 'Ιεραρχών στον 'Ι. Καθεδρικό Ναό Αγίου Στεφάνου Παρι-

σίων, συμμετείχε σέ Διάσκεψη πού έλαβε χώρα στή Γαλλική Ακαδημία 'Ηθικών και Πολιτικών Έπιστημών, παρέστη σέ έκδηλώσεις τών όρθοδοξών οργανώσεων, έπισκέφθηκε τήν κ. Irina Bokova, Όρθόδοξη από τή Βουλγαρία και Γενική Διευθύντρια τής UNESCO, είχε έπαφές στο 'Υπουργείο Έξωτερικών τής Γαλλίας, αναγορεύη έπίτιμος διδάκτωρ του Ρωμαιοκαθολικού Πανεπιστημίου Παρισίων (Institut Catholique) και έδωσε διάλεξη στην Ακαδημία 'Ηθικών και Πολιτικών Έπιστημών μέ θέμα: «Θρησκεία και περιβάλλον».

➤ Τήν Κυριακή 2 Φεβρουαρίου, έορτή τής 'Υπαπαντής του Κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού, τελέστηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό ή είς 'Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφίλ. Έψηφισμένου Έπισκόπου Άμορίου κ. Νικηφόρου, 'Υγουμένου τής 'Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Βλατάδων Θεσσαλονίκης, τής Α. Θ. Π., του Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, συμπροσευχηθέντος από του 'Ιερού Βήματος. Η χειροτονία τελέστηκε από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος κ. Αθανάσιο, ενώ συλλειτουργήσαν οί Σεβ.

Μητροπολίτες Μιλήτου κ. Απόστολος, 'Ικονίου κ. Θεόκλητος, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. 'Ιωάννης και Κυδωνιών κ. Αθηνάγορας. Στην δεξίωση πού ακολούθησε στην Αίθουσα του Θρόνου ό Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Αθανάσιος παρουσίασε τόν νεοχειροτονηθέντα Αρχιερέα, ό όποιος υπέβαλε τίς ευχνώμονες ευχαριστίες του προς τήν Α. Θ. Παναγιώτητα και τήν Άγία και 'Ιερά Σύνοδο γιά τήν προαγωγή του, και στή συνέχεια μίλησαν ό Πατριάρχης και ό Σεβ. Καρδινάλιος κ. Angelo Scola, αναφερόμενος στην έπίσκεψη του Παναγιωτάτου στο Μιλάνο τόν Μάιο του παρελθόντος έτους γιά τούς έορτασμούς τής 1700ής έπετείου του Διατάγματος τών Μεδιολάνων.

➤ Τήν Πέμπτη 6 Φεβρουαρίου, έορτή τής μνήμης του Αγίου Φωτίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Όμολογητού και ανιδρυτού τής 'Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, ή Α.Θ.Π. ό Πατριάρχης χοροστάτησε κατά τήν Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στο ναύδριο τής Μονής. Μετά τήν απόλυση, αναγνώσθηκε από τόν Πατριάρχη Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως τών ψυχών του αοιδίμου Πατριάρχου Φωτίου Β' και τών άειμνήστων Μητροπολιτών Γέροντος 'Ηρακλείας Φωτίου και Κορυτσάς Φωτίου και του άειμνήστου 'Ιερομονάχου Φωτίου Γεωργιάδου. Εκκλησιάσθησαν Σεβ. Αρχιερείς του Θρόνου, ή κ. Ντόρα Μπακογιάννη, τέως 'Υπουργός-Βουλευτής, ό κ. Βίκτωρ Μαλιγκούδης, Πρόξενος τής Ελλάδος και όμιλοι προσκυνητών από τήν Ελλάδα.

➤ Τήν Δευτέρα 17 Φεβρουαρίου, ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, συνοδευόμενος από Συνοδικούς 'Ιεράρχες, τίμησε μέ τήν ύψηλή παρουσία του τήν έκδήλωση παρουσίας του δίτομου έργου μέ τίτλο «Τά Προσκυνητάρια και αι Άκολουθίες τής 'Ιεράς Μονής Εικοσιφοίνισσης», πού έκδόθηκε μέ πρωτοβουλία του Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου. Στην έκδήλωση, πού διοργανώθηκε στο Σιρμανόγλειο Μέγαρο από τήν 'Ι. Μητρόπολη Δράμας, χαι-

ρετισμό απήθυναν ο Πρέσβυς κ. Νικόλαος Μαθιουδάκης, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη, η Καθγουμένη της Ι. Μονής Εικοσιφοινίσσης Μοναχή Άλεξία και ο υπεύθυνος των εκδόσεων «Μυγδονία» κ. Αθανάσιος Καγιάς, ενώ μίλησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος, ο Γέρων Νικόδημος ο Άγιοπαυλίτης και ο Επίκουρος Καθηγητής της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Φουστέρης. Ο Παναγιώτατος κατέκλεισε την όλη εκδήλωση με κατάλληλη όμιλία και παρέλαβε από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλο το πρώτο αντίτυπο του εκδοθέντος έργου.

➤ Έπίσκεψη στη Βουδαπέστη από 2ας έως 4ης Μαρτίου πραγματοποιήσε η Α.Θ.Π., ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, όπου στο Προεδρικό Μέγαρο Βούδας συναντήθηκε με τον κ. János Áder, Πρόεδρο της Ουγγαρίας, και τον κ. Viktor Orbán, Πρωθυπουργό της χώρας, ο οποίος και προσέκαλε τον Παναγιώτατο να επισκεφθεί την χώρα του. Με τον Πρόεδρο της Ουγγαρίας ο Παναγιώτατος συζήτησε θέματα που άφορούν στην παρουσία της Ορθοδοξίας στην χώρα του, ενώ με τον Πρωθυπουργό κ. Viktor Orbán ο Πατριάρχης υπέγραψε στο Κοινοβούλιο την Συμφωνία Συνεργασίας μεταξύ της Κυβερνήσεώς του και του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την Έξαρχία του στην Ουγγαρία, παρουσία των Πρέσβων της Τουρκίας, της Ελλάδος και της Κύπρου, άλλων επισήμων και πολλών εκπροσώπων των Μ.Μ.Ε. Κατά την παρουσίαση του στη Βουδαπέστη ο Πατριάρχης μίλησε στην Ουγγρική Ακαδημία Έπιστημών με θέμα «Κρίσις και διάκρισις ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ», καθώς και στην Ορθόδοξο Κοινότητα της χώρας, όπου παρακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα των νέων και των παιδιών, ενώ επισκέφθηκε τις Πρεσβείες της Ελλάδος και της Τουρκίας.

➤ Τό δίμηνο Ἰανουαρίου-Φεβρουαρίου τό Φανάρι καί τόν Προκαθημένο τῆς Ὁρθοδόξιας ἐπισκέπησαν Ἀρχιερεῖς, Κληρικοί, Μοναχοί, Ὀφικίαλοι τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, Βουλευτές, ὁ Γενικός Πρόξενος τοῦ Ἰσραὴλ στήν Ἄγκυρα κ. Moshe Kamhi, ὁ Δήμαρχος Μπέγιογλου (Πέραν) κ. Ahmet Misbah Demircan, ἐκπρόσωποι τῆς Δημοτικῆς καί Περιφερειακῆς Αὐτοδιοίκησης, ἀκαδημαῖκοι, διπλωμάτες, ἐπιχειρηματίες, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες, ὅμοιοι προσκυνητών, μαθητές Γυμνασίων καί Λυκείων ἀπό τήν Ἑλλάδα καί ἄλλοι.

➤ Τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδόξιας ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνάξεως τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία διεξήχθη στό Φανάρι ἀπό 6ης ἕως 9ης Μαρτίου ἐ.ἔ. σέ πολύ ἀδελφικό κλίμα. Στή Σύναξη, πού πραγματοποιήθηκε κατόπιν προσκλήσεως καί ὑπό τήν προεδρία τῆς Α.Θ.Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, συζητήθηκαν ζητήματα πού ἀφοροῦν τῇ ζωῇ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο. Κατά τήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου ἀναγνώσθηκε ἀπό τὸ Πατριαρχικὸ Ἀμβωνος τὸ Μήνυμα τῶν Προκαθημένων. Στὴ Σύναξη μετείχαν ὅλοι οἱ Μακαριώτατοι Προκαθημένοι αὐτοπροσώπως, πλὴν τοῦ ἀσθενούντος Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπήθηκε ἀπὸ Ἀρχιερεῖς τῆς κατ' αὐτόν Ἐκκλησίας.

➤ Σέ πνεῦμα κατανύξεως καί ἱεροπρέπειας τελέσθηκαν στόν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου οἱ ἱερές ἀκολουθίες τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος. Τό πρωί τῆς Μ. Παρασκευῆς 18ης Ἀπριλίου ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Πατριάρχης, χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθλώσεως σέ συγχορηστικότητα μὲ Ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Τό μεσημέρι τῆς Μ. Παρασκευῆς ὁ Πατριάρχης μετέβη στήν Ἱ. Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλή καί ἀνέγνωσε Τρισάγιο πρὸ τοῦ τάφου τοῦ αἰοίδιμου προκατόχου τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, καί στὴ συνέχεια προσκύνησε στὸ Πατριαρχικὸ Κοιμητήριο Ἑγρηκαποῦ, ὅπου δεήθηκε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἐκεῖ ἀναπαυομένων Ἱεραρχῶν καί λοιπῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας.

➤ Μὲ μεγαλοπρέπεια καί λαμπρότητα καί μὲ τὴν παρουσία πλῆθους προσκυνητῶν ἐορτάσθηκε ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στὰ Πατριαρχεῖα. Τό μεσονύκτιο τοῦ Μ. Σαββάτου 19ης Ἀπριλίου ὁ Πατριάρχης προέστη τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καί ἀπήθυνε ἐορ-

τιο Μήνυμα πρὸς τοὺς πιστοὺς πού συνέφεραν στὸν αὐλόγυρο τῶν Πατριαρχείων. Στὴ συνέχεια τελέσθηκε ἡ πασχάλιος πανηγυρική Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Πατριάρχου καί συλλειτουργούντων Σεβ. Μητροπολιτῶν τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας. Τὴν Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξη ἐπὶ τῷ Πάσχα ἀνέγνωσε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἀμβωνος ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρθολομαῖος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, 20ῆς Ἀπριλίου, τελέσθηκε σέ πανηγυρική ἀτμόσφαιρα ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, προεξάρχοντος τοῦ Πατριάρχου. Μετὰ τὴν Εἵσοδο, τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο ἀναγνώσθηκε σέ δέκα γλώσσες. Στὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας ὁ Πατριάρχης, κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔθος, διένειμε σέ ὅλους τοὺς πιστοὺς πασχάλινά αὐγά.

➤ Πενθήμερη ἐπίσκεψη στήν Ὁλλανδία ἀπὸ 23ης ἕως 27ης Ἀπριλίου πραγματοποίησε ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος. Ὁ Παναγιώτατος συναντήθηκε στὴ Χάγη μὲ τὸν Ἐξοχ. κ. Frans Timmermans, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Ὁλλανδίας καί μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καί παρεκάθησε στὸ ἐπίσημο γεῦμα πού παρέθεσαν πρὸς τιμὴν του οἱ Πρέσβεις τῆς Τουρκίας καί τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἐγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ὁλλανδίας κ. Willem-Alexander στήν κατοικία του, ὅπου ἐγινε συζήτηση γιὰ θέματα πού ἀφοροῦν στὴ θέση τῶν Μειονοτήτων στήν Τουρκία, τὴν προοπτικὴ ὁργάνωσης οἰκολογικοῦ Συμποσίου στήν Ὁλλανδία κ.ἄ., εἶχε συνάντηση μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Παλαιοκαθολικῶν καί τῶν Ἀγγλικανῶν στήν Ὁλλανδία, μὲ τοὺς Παλαιοκαθολικοὺς Ἐπισκόπους Ὁλλανδίας καί Ἑλβετίας καί μὲ τὰ μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Διαλόγου μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί Παλαιοκαθολικῶν, ἐνὺ ξεναγήθηκε στὸ πρότυπο ἀγρόκτημα τῆς περιοχῆς Bunschoten. Ἐπίσης παρακολούθησε ἡμερίδα μὲ θέμα: «Our Daily Bread-Sustaining life and human dignity through food and agriculture», ὅπου μίλησε κατάλληλα ὁ Πατριάρχης καί ἀκολούθησε συζήτηση στρουγγύλης τραπέζης. Μετὰ τὴν ἡμερίδα, ὁ Παναγιώτατος καί οἱ σύνεδροι ξεναγήθηκαν στοὺς χώρους παραγωγῆς ἀγελαδινοῦ γάλακτος γειτονικοῦ ἀγροκτήματος. Ἐπιπλέον ὁ Πατριάρχης μετέβη στήν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Asten, ὅπου χοροστάτησε κατὰ τὸν τελεσθέντα Μ. Ἑσπερινό. Τέλος, τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, 27ῆς Ἀπριλίου, ὁ Πατριάρχης χοροστάτησε στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίου Νικολάου Rotterdam, κατὰ τὴν τελεσθεῖσα Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία συμμετείχαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου κ. Ἀθναγόρας, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Εὐμενείας κ. Μάξιμος, οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, Πρέσβεις καί μέγα πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τίς Ἑνορίες τοῦ Βελγίου, τῆς Ὁλλανδίας καί τοῦ Λουξεμβούργου. Μίλησαν κατάλληλα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου καί ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους.

➤ Τὴν γενετήρᾳ τοῦ Ἱμβρο ἐπισκέπηκε ἀπὸ τὴν Δευτέρα 28ῆς Ἀπριλίου ἕως καί τὴν 1ῃ Μαΐου ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος. Ὁ Πατριάρχης, ὁ ὁποῖος συνοδευόταν ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Νέας Ἱερσῆς κ. Εὐάγγελο καί κληρικοὺς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, προσκύνησε, ἀμέσως μετὰ τὴν θερμὴ ὑποδοχὴ του στὸν κεντρικὸ λιμένα, στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στήν Πρωτεύουσα τῆς νήσου, Παναγία. Ἐπίσης ὁ Παναγιώτατος ἐγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἱμβρου κ. Κύριλλο στήν ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱμβρου καί Τενέδου καί μετέβη στὸ χωριὸ του, τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, ὅπου εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ περπατήσει στὰ γραφικὰ δρομάκια καί νὰ θαυμάσει τοὺς ὀλάνθιστους κήπους, πλημμυρισμένους μὲ χρώματα καί ἀρώματα τῆς ἱμβριώτικης ἀνοιῆς. Ἀκόμη, ἐπισκέφθηκε τὸ Κοιμητήριο τοῦ χωριοῦ του, ὅπου βρίσκονται οἱ τάφοι τῶν προγόνων καί συγγενῶν τοῦ Πατριάρχου ἀλλὰ καί τῶν γονέων τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώβου Κουκούζη. Τέλος, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τριήμερου παραμονῆς του στήν Ἱμβρο ὁ Πατριάρχης ἐπισκέφθηκε διάφορα χωριά καί ἐθνοτυπικὸς τὸν νέο Ἐπαρχο καί τὸν νέο Δήμαρχο τῆς νήσου, τοὺς ὁποῖους καί συνεχάρη γιὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων τους. Ἀκόμη, ἐπισκέφθηκε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τῆς Ἱμβρου, ὅπου εὐλόγησε διδάσκοντες καί διδασκομένους.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Μέ λαμπρότητα εορτάσθηκε στή Ίερά Μητρόπολή μας ή Πρωτοχρονιά του νέου σωτηρίου έτους 2014.

Τήν παραμονή τής Πρωτοχρονιάς (Τρίτη 31 Δεκεμβρίου) στή Μητροπολιτική κατοικία (Έπισκοπείο) έπισκέφθηκαν τόν Σεβασμιώτατο γιά νά ψάλλουν τά κάλαντα καί νά πάρουν τήν εύχή του γιά τό νέο έτος: α) Ή χορωδία καί ή όρχήστρα τής 95 ΑΔΤΕ, β) ή Φιλαρμονική του Δήμου Ρόδου, γ) Ή Αδελφότης Κρητών Ρόδου «Ό Ψηλορείτης», δ) Ό Σύλλογος Ποντίων Ρόδου «Ό Διγενής», ε) Ό Πολιτιστικός Σύλλογος Απολλώνων, στ) Ή χορωδία του Δημοτικού Διαμερίσματος Κρεμαστής, ζ) Ή χορωδία τής Ένορίας Αρχαγγέλου Ρόδου, καί η) πολλές μικρές ομάδες παιδιών.

Τό απόγευμα, στόν Μητροπολιτικό ιερό Ναό Εισοδίων τής Θεοτόκου, έτελέσθη ό Έσπερινός τής Έορτής τής Περιτομής του Κυρίου καί τής Μνήμης του Μεγάλου Βασιλείου κατά τόν όποιο έχοροστάτησε ό Σεβασμιώτατος.

Μετά τόν Έσπερινό στή Μητροπολιτική κατοικία έλαβε

χώρα κατά τό έθος ή τελετή εύλογίας τής Άγιοβασιλόπιττας, μέ τήν παρουσία τών Βουλευτών του Νομού, τών τοπικών πολιτικών καί στρατιωτικών Αρχών, τών εκπροσώπων άλλων χριστιανικών δογμάτων καί θρησκευτικών κοινοτήτων τής Ρόδου, του ιερού κλήρου, Ήγουμένων καί Μοναχών, Μελών τών Έκκλησιαστικών Έπιτροπών του νησιού, εκπροσώπων φορέων τής πόλεως καί πλήθους κόσμου.

Ό Σεβασμιώτατος, κατά τήν προσφώνησή του, εύχαρίστησε τούς Έφημερίους καί τά Μέλη τών Έκκλησιαστικών Έπιτροπών, τίς τοπικές Αρχές καί όλους όσους συμπαραστάθηκαν στό έργο τής Έκκλησίας κατά τό περελθόν έτος 2013 καί εύχήθηκε τό νέο έτος 2014 νά είναι ειρηνικό, ύγιεινό καί σωτήριο.

Τήν πρώτη του νέου έτους, Τετάρτη 1η Ίανουαρίου 2014, ό Σεβασμιώτατος έχοροστάτησε κατά τόν Όρθρο, έτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία καί προέστη τής Δοξολογίας στόν Μητροπολιτικό ιερό Ναό τών Εισοδίων.

Τό απόγευμα καί τήν έπομένη έπισκέπτηκε γιά νά δώσει τίς έόρτιες εύχές του καί νά εύλογήσει τήν Άγιοβασιλόπιττα τής Ίεράς Μονής Παραμυθίας, Άγίου Νεκταρίου Κρυονερίου, Ύψενής καί Σκιαδίου.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Μέ τήν πάνδημη συμμετοχή του εύσεβους λαού μας εορτάστηκε στήν Ίερά Μητρόπολη μας ή μεγάλη Δεσποτική Έορτή τών Θεοφανείων καί ό καθαγιασμός τών υδάτων.

Τό έσπερας τής Κυριακής 5ης Ίανουαρίου 2014 καί ώρα 5:00 μ.μ. έτελέσθη ό Μέγας Έσπερινός τών Θεοφανείων στόν Μητροπολιτικό ιερό Ναό Εισοδίων τής Θεοτόκου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

Τήν κυριώνυμο ήμέρα, Δευτέρα 6η Ίανουαρίου, ό Σεβασμιώτατος έχοροστάτησε κατά τόν Όρθρο τής Έορτής καί έτελεσε τή Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου στόν Καθεδρικό ιερό Ναό Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου, πρό τής απόλυσεως τής οποίας τέλεσε τόν Μέγα Άγιασμό μέ τήν παρουσία τών Αρχών τής πόλεως καί πλήθους εύσεβών Χριστιανών.

Στή συνέχεια ή λιτανευτική πομπή από τόν ιερό Ναό κα-

τευθύνθηκε προς τό καθορισμένο χώρο στό Λιμάνι του Μανδρακίου, όπου πραγματοποιήθηκε ή τελετή τής καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού καί ό Άγιασμός τών ύδάτων.

Ό Σεβασμιώτατος συνεχάρη τούς κολυμβητές πού άψήφησαν τό κρύο καί έπεσαν στά παγωμένα νερά καί άπένειμε χρυσό Σταυρό στήν κ. Άφροδίτη Βιέννα, ή όποία πρώτη τόν άνέσυρε.

Μετά τήν Τελετή του Άγιασμού, κατά τό έθος, στίς έγκαταστάσεις του Ναυτικού Όμίλου Ρόδου έλαβε χώρα ή εύλογία τής Βασιλόπιττας του Όμίλου.

Τό έσπέρας τής 6ης Ιανουαρίου ό Σεβασμιώτατος έχοροστάτησε κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό στόν ιερό Ναό Άγίου Ιωάννου Προδρόμου Φανών καί τήν έπομένη έχοροστάτησε κατά τόν Όρθρο καί έτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Άγίου Ιωάννου τής πόλεως.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα ή Ίερά μας Μητρόπολις πανηγύρισε καί έφέτος τήν Μνήμη τών Αγίων Πατέρων Άθανασίου καί Κυρίλλου, Πατριαρχών Άλεξανδρείας, κατά τήν όποία άγει τά όνομαστήριά του ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας.

Τό άπόγευμα τής 17ης Ιανουαρίου 2013 στόν Μητροπολιτικό ιερό Ναό τών Εισοδίων τής Θεοτόκου έψάλη ό πανηγυρικός άρχιερατικός Έσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κυρίλλου, μέ τή συμμετοχή πολλών Ίερέων τής Ίεράς Μητροπόλεως καί τήν παρουσία πολλών πιστών. Μετά τό πέρας του έσπερινού στήν αίθουσα έκδηλώ-

σεων του ιερού Ναού ή Έκκλησιαστική Έπιτροπή δεξιώθηκε τόν ιερό Κλήρο καί τούς πιστούς.

Τήν Παρασκευή 18 Ιανουαρίου έψάλη ό Όρθρος καί τελέστηκε ή Θεία Λειτουργία στόν Μητροπολιτικό ιερό Ναό, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου. Τόν έορτάζοντα Ποιμέναρχη μας προσφώνησε έκ μέρους του ιερού Κλήρου ό Γενικός Άρχιερατικός Έπίτροπος π. Ιωάννης Χαλκιιάς. Τούς ύμνους άπέδωσε πολυμελής χορωδία ψαλτών. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης εύχαρίστησε όλους τούς παρευρισκομένους, τούς Κληρικούς, τόν Δήμαρχο Ρόδου κ. Ευστάθιο Κουσούντα, τούς έκπροσώπους τών τοπικών Άρχων καί τό πολυπληθές έκκλησίασμα γιά τήν άγάπη καί τίς εύχές τους.

Άκολουθως ό Σεβασμιώτατος μετέβη στό Έπισκοπείο όπου δέχθηκε τίς εύχές του ιερού Κλήρου καί του λαού. Τό άπόγευμα καί μέχρι τήν 10η νυκτερινή Κληρικοί, τά μέλη τών Έκκλησιαστικών Έπιτροπών καί έκατοντάδες πιστοί έπισκέφτηκαν τό Έπισκοπείο καί εύχήθηκαν στόν έορτάζοντα Μητροπολίτη.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

Τήν Δευτέρα 20 Ιανουαρίου στόν Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού έλαβε χώρα Σύναξη τών Έφημερίων τής Ίεράς Μητροπόλεως μέ είσηγητή τόν Πρωτοπρεσβύτερο π. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου, Έφημέριο του ιερού Ναού Άγίου Έλευθερίου όδου Άχαρνών Άθηνών καί καθηγητή τής Ριζα-

ρείου Έκκλησιαστικής Σχολής, ό όποίος ανέπτυξε τό θέμα: «Ποιμαντική καί τελετουργική θεώρηση τών δύο βασικών μυστηρίων Γάμου καί Βαπτίσματος». Ίδιαίτερα αναφέρθηκε στά προβλήματα πού παρουσιάζονται σήμερα κατά τήν τέλεση τών ιερών Μυστηρίων του Βαπτίσματος καί του Γάμου καί τό- νισε τήν ανάγκη διαφυλάξεως τής ιερότητάς τους.

Τό βράδυ τής ίδιας ημέρας στήν αίθουσα του «ΑΚΤΑΙΟΝ» ό ίδιος όμιλητής στά πλαίσια λειτουργίας τής Σχολής γονέων ανέπτυξε τό θέμα «Οικογένεια καί λατρεία. Μία άλλη διάστα- ση στή διάπλαση υγιών παιδιών».

Καί στίς δύο διοργανώσεις μετά τίς έμπεριστατωμένες εί- σιγήσεις του π. Θεμιστοκλή άκολούθησε διάλογος καί γόνιμη συζήτηση.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τήν Μνήμη τών Αγίων Κλήμεντος Έπισκόπου Άγκύρας καί Άγαθαγγέλου, πού συγκαταλέγονται στήν τοπική Άγι- ολογία τής Ρόδου, πανηγύρισε ή τοπική μας Έκκλησία στόν ένοριακό ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος τής παλαιάς πόλε- ως, όπου καί φυλάσσεται τμήμα του ιερού λειψάνου του Αγίου Κλήμεντος. Οί Άγιοι εΐναι καί προστάτες τής Ένώσεως Ίερο- ψαλτών Ρόδου καί Περιχώρων, οί όποίοι κατ' έτος εορτάζουν κατά τήν μνήμη τους στόν ως άνω ιερό Ναό.

Κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό χοροστάτησε ό Σεβα- σμιώτατος καί έψαλε ή χορωδία τής Ένώσεως μέ έπικεφαλής τόν Πρωτοψάλτη κ. Έμμανουήλ Θεουλάκη. Μετά τό πέρας του Έσπερινού στήν παρακείμενη αίθουσα τής Ένορίας έλαβε χώρα ή εύλογία τής Βασιλόπιττας τής Ένώσεως Ίεροψαλτών καί παρετέθη δεξίωση από τήν Ένορία.

Ό Σεβασμιώτατος στήν προσφώνησή του συνεχάρη τούς Ίεροψάλτες, τόνισε τήν μεγάλη προσφορά τους στήν Έκκλη- σία καί εύχήθηκε τά δέοντα.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΟΦΙΚΚΙΟΥ ΣΤΟΝ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΣΑΚΙΡΗ

Κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό τής Μνήμης του Αγίου Ίερομάρτυρος Χαραλάμπους στόν φερώνυμο του Αγίου ένο- ριακό ιερό Ναό τής Ένορίας Έλεούσας ό Σεβασμιώτατος απέ- νειμε τό όφικκιο του Πρωτοψάλτου τής Ίερās Μητροπόλεως Ρόδου στόν δεξιό Ίεροψάλτη του ιερού Ναού κ. Βασίλειο Τσα-

κίρη, έπιβραβεύοντας τήν πολυετή προσφορά του ως Ίερο- ψάλτου σέ διάφορους ιερούς Ναούς τής Μητροπόλεώς μας.

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Τήν Πέμπτη 20 Φεβρουαρίου μεταφέρθηκε από τόν Σεβα- σμιώτατο Μητροπολίτη μας στήν Κύπρο γιά προσκύνημα ό Τίμιος Σταυρός τής Ένορίας Απολλώνων. Τόν Σεβασμιώτα- το συνόδευαν ό Αρχιμ. Κύριλλος Παπανθίμου, ό Έφημέριος Απολλώνων πρεσβύτερος Ήλιος Πετρίδης, ό Αντιπεριφε- ρειάρχης κ. Φώτιος Χατζηδιάκος, ό πρόεδρος τής τοπικής κοινότητας Απολλώνων κ. Βασίλειος Πιπέρης, ό Έκκλησια- στικός Σύμβουλος κ. Βασίλειος Χατζηγεωργίου καί οί άστυνο- μικοί κ. Νικόλαος Μαθιανάκης καί Βασίλειος Μαργαρίτης.

Τήν απόγευμα τής ίδιας ημέρας έγινε ή ύποδοχή του Τι- μίου Ξύλου στόν Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Παρα- λιμνίου από τόν έπιχώριο Ποιμενάρχη, Πανιερώτατο Μητρο- πολίτη Κωνσταντίας καί Άμμοχώστου κ. Βασίλειο, ό όποίος στήν προσφώνησή του χαιρέτισε τό γεγονός καί αναφέρθηκε στούς από αιώνες δεσμούς Κύπρου καί Ρόδου.

Τό απόγευμα τής 21ης Φεβρουαρίου ό Τίμιος Σταυρός έφτασε στήν πόλη τής Λεμεσού. Σέ απόσταση 500 μ. από τόν ιερό Ναό Αγίου Στυλιανού Λινοποδίου έγινε ή ύποδοχή από τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Άθανάσιο καί κα- τόπιν σέ λιτανευτική πομπή, μέ τήν συνοδεία στρατιωτικού άγήματος καί τής φιλαρμονικής, μεταφέρθηκε στόν ιερό Ναό, όπου έψάλη δοξολογία. Στήν προσφώνησή του ό άγιος Λεμε- σου αναφέρθηκε στό γεγονός χαρακτηρίζοντάς του ως ιδιαίτε- ρη εύλογία γιά τό πλήρωμα τής τοπικής Έκκλησίας, συνεχά-

ρη τόν Έφημέριο π. Προκόπιο καί τούς συνεργάτες του γιά τήν πρωτοβουλία καί ευχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο καί τήν Ένορία Απολλώνων γιά τήν αποδοχή τής προσκλήσεως.

Τήν Κυριακή 23 Φεβρουαρίου έλαβε χώρα στόν ως άνω ιερό Ναό τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τού Σεβασμιώτατου, ό όποιος καί έκήρυξε τόν θείο λόγο, συλλειτουργούντων τού Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κηρυνείας κ. Χρυσοστόμου καί τού οικείου Ποιμενάρχου κ. Αθανασίου.

Κατά τήν παραμονή στήν Κύπρο ό Σεβασμιώτατος επισκέφτηκε τίς Ίερές Μονές Αγίου Βαρνάβα, Κύκκου, Αγίου Νεοφύτου, Χρυσορρογιατίσσης, Τροοδιτίσσης καί Τρικουκιάς, καθώς καί τήν κατεχόμενη Αμμόχωστο.

Η συμμετοχή τών πιστών τόσο στήν Ί. Μητρόπολη Λεμεσού, όσο καί στήν Ί. Μητρόπολη Κωνσταντίας καί Αμμοχώστου ήταν συγκινητική καί ή φιλοξενία από τούς Πανιερωτάτους Μητροπολίτες κ. Αθανάσιο καί κ. Βασίλειο άβραμιαία.

ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ

Έχοντας σάν γνώμονα τήν βοήθεια πρός τήν οικογένεια καί τούς γονείς καί σύνθημα «Γιά τούς γονείς καί μέ τούς γονείς» ή Σχολή Γονέων τού Έπικοινωνιακού καί Μορφωτικού Ίδρύματος τής Ίερās Μητροπόλεως μας λειτουργήσε γιά δεύτερη συνεχή χρονιά υπό τήν ευθύνη καί τόν συντονισμό τού πρωτοπρεσβυτέρου π. Νεκταρίου Κάνια. Οι όμιλίες πραγματοποιήθηκαν τήν περίοδο Όκτωβρίου 2013-Μαρτίου 2014 από έγκριτους έπιστήμονες (ιερείς, παιδοψυχιάτρους, ψυχιάτρους, εκπαιδευτικούς- καθηγητές πανεπιστημίου), εξειδικευμένους στά θέματα πού άπασχολούν τήν οικογένεια.

Η πρόσκληση γιά συμμετοχή άπευθύνθηκε πρός όλους τούς γονείς, υποψήφιους γονείς, νέους πού προετοιμάζονται γιά τήν δημιουργία οικογένειας, τής Μητροπόλεως Ρόδου. Η είσοδος ήταν ελεύθερη καί ή συμμετοχή μεγάλη.

Πραγματοποιήθηκαν συνολικά δέκα διαλέξεις κατά τήν διάρκεια τών όποιων υπήρχε ή δυνατότητα έρωτήσεων τών συμμετεχόντων πρός τόν εκάστοτε όμιλητή.

Παρακάτω παραθέτουμε αναλυτικά τίς ήμερομηνίες, τά θέματα καί τούς όμιλητές τών διαλέξεων:

1. Τήν Τρίτη 8 Όκτωβρίου 2013 μέ όμιλητή τόν Πανιερωτάτο Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Αθανάσιο μέ θέμα: **«Οικογένεια. Σταυρός ή Εύλογία».**

2. Τήν Τετάρτη 16 Όκτωβρίου μέ όμιλητή τόν Καθηγητή Αναπτυξιακής ψυχολογίας κ. Αλέξανδρο Κακαβούλη μέ θέμα: **«Έρωτική άγωγή στά πλαίσια τής οικογένειας».**

3. Τήν Τετάρτη 23 Όκτωβρίου μέ όμιλητή τόν Πρωτ. Σταύρο Κοφινά Θεολόγο-Ψυχολόγο μέ θέμα: **«Οί προϋποθέσεις γιά τήν σχέση. Τά θεμέλια τού Γάμου».**

4. Τήν Δευτέρα 4 Νοεμβρίου μέ όμιλητή τόν Πρωτ. Δημήτριο Μπαθρέλλο Φιλολόγο-Θεολόγο μέ θέμα: **«Η σχέση τών συζύγων καί ή δύναμη τής συγχώρησης».**

5. Τήν Παρασκευή 29 Νοεμβρίου μέ όμιλήτρια τήν δασκάλα καί συγγραφέα παιδικής λογοτεχνίας Άγγελική Μαστρομιχαλάκη μέ θέμα: **«Ο ρόλος μας άπέναντι στά παιδιά σέ περιόδους κρίσης».**

6. Τήν Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου μέ όμιλητή τόν Πρωτ. Βασίλειο Θερμό Θεολόγο-Παιδοψυχολόγο μέ θέμα: **«Γιά μία καλύτερη κατανόηση τής έφηβείας».**

7. Τήν Δευτέρα 20 Ίανουαρίου 2014 μέ όμιλητή τόν Πρωτοπρ. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου μέ θέμα: **«Όρθόδοξη Λατρεία καί οικογένεια. Μία άλλη διάσταση γιά τή διάπλαση υγιών παιδιών».**

8. Τήν Τετάρτη 5 Φεβρουαρίου 2014 μέ όμιλητή τόν Παν. Καλλίνικο Μαυρολέοντα μέ θέμα: **«Νοη...έν δράσει».**

9. Τήν Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου μέ όμιλητή τόν παιδοψυχολόγο- ψυχοθεραπευτή κ. Δημήτριο Καραγιάννη μέ θέμα: **«Αναδεικνύοντας τήν συντροφικότητα στόν γάμο».**

10. Τήν Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου μέ όμιλήτρια τήν όμοτιμη καθηγήτρια Πανεπιστημίου καί συγγραφέα κ. Μερόπη Σπυροπούλου μέ θέμα: **«Έπικοινωνία καί συντροφικότητα στή σύγχρονη οικογένεια» .**

Ευχαριστίες όφείλουμε στους έκλεκτους όμιλητές, στόν Δημοτικό όργανισμό «Πηγές Καλλιθέας», στόν Τηλεοπτικό σταθμό «Θάρρι», σέ όλους όσοι συμμετείχαν δυναμικά στίς δραστηριότητές της.

Έπικαλούμενοι τήν εύλογία τού πανάγαθου Θεού στίς έργασίες τής Σχολής Γονέων τής Μητροπόλεως μας, καί τίς προσευχές όλων όσων τήν άγαπούν, εύελπιστούμε σέ μία δυναμικότερη παρουσία της, τήν έπόμενη περίοδο πού άρχίζει τόν Όκτώβριο τού 2014.

Η ΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Στή Ρόδο μεταφέρθηκε γιά προσκύνημα έπειτα από πολλά χρόνια (1978) ή τεθησαυρισμένη στήν Ίερά Βασιλική, Σταυροπηγιακή καί Πατριαρχική Μονή τού Αγίου Ίωάννου τού Θεολόγου Πάτμου Τιμία Κάρα τού Αγίου Αποστόλου Θωμά. Τήν συνόδευσαν από τήν Πάτμο ό Έκκλησιάρχης Ίερομόναχος π. Θωμάς καί ό Διάκονος π. Βαρθολομαίος.

Η τιμία κάρα τού Αποστόλου Θωμά μεταφέρθηκε, από τήν Ίνδια, όπου έμαρτύρησε, άρχικά στήν Έδεσσα τής Συρίας. Από εκεί έγινε ή άνακομιδή της στήν Κωνσταντινούπολη καί τοποθετήθηκε από τόν αυτοκράτορα Κωνσταντίο, τόν υίο τού Μ. Κωνσταντίνου, τό 337 μ.Χ., στό Ναό τών Αγίων Αποστόλων. Από τόν αυτοκράτορα Άλέξιο Κομνηνό δόθηκε ως δώρο στόν κτίτορα τής Μονής τής Πάτμου Όσιο Χριστόδουλο.

Τό Ίερό Λείψανο έφθασε άργά τό βράδυ τής Παρασκευής 28 Μαρτίου στό λιμάνι τού Μανδρακίου μέ πλοίο, όπου έγινε ή επίσημη ύποδοχή από τόν Σεβασμιώτατο, τούς εκπροσώπους τών τοπικών πολιτικών καί στρατιωτικών Άρχών, τόν κληρο τής πόλεως καί τόν εύσεβή λαό. Παρέστησαν μέλη τού Συλλόγου Πατμίων Ρόδου «Ο Όσιος Χριστόδουλος» μέ παραδοσιακές φορεσιές. Στή συνέχεια μέ τήν συνοδεία τής φιλαρμονικής τού Δήμου Ρόδου μεταφέρθηκε μέ πομπή στόν

Καθεδρικό Ί. Ναό του Εὐαγγελισμού, ὅπου ἐψάλη Δοξολογία καὶ ἀκολούθησε ἡ Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν προσφώνησή του κατὰ τὴν Δοξολογία εὐχαρίστησε τὸν παν/τατο Καθηγούμενο κ. Κύριλλο καὶ τοὺς Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου γιὰ τὴν ἀποδοχή τοῦ αἰτήματος νὰ μεταφερθεῖ ἡ τιμία Κάρα στὴν Ρόδο, ὃ δέ Ἐκκλησιάρχης π. Θωμᾶς στὴν ἀντιφώνησή του ἀναφέρθηκε στὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἡ Τιμία Κάρα παρέμεινε στὸν Καθεδρικό ἱερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμού ὡς τὴν Δευτέρα 31 Μαρτίου καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μεταφέρθηκε στὰ χωριά τῆς Νοτίας Ρόδου, στὴν ἱερὰ Μονὴ Σκιαδίου καὶ στὸ χωριὸ Μονόλιθος, ὃ ἐνοριακὸς Ναὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἀφιερωμένος στὸν Ἀπόστολο Θωμᾶ, ὅπου ἐγίνε συγκινητικὴ ὑποδοχή. Τὴν ἐπομένη μεταφέρθηκε καὶ πάλι σέ χωριὰ τοῦ νησιοῦ καὶ τὸ ἀπόγευμα μέ σκάφος τοῦ Λιμενικοῦ ἀναχώρησε γιὰ τὴν Πάτμο.

Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς της στὸν ἱερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμού πλῆθος κόσμου προσήλθε γιὰ προσκύνημα.

Τὴν Κυριακὴ 30 Μαρτίου ἐορτάστηκε ἡ Μνήμη τῆς Συνάξεως πάντων τῶν ἐν Ρόδῳ διαλαμφάντων Ἀγίων καὶ τελέστηκε τὸ καθιερωμένο μνημόσυνο τῶν αἰδίδιμων Μητροπολιτῶν Ρόδου, τῶν ἰδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος Ρόδου καὶ τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἐκκλησίας.

ΜΝΗΜΗ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΛΥΜΝΩ

Μέ λαμπρότητα καὶ ἐκκλησιαστικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ τὴν συμμετοχὴ χιλιάδων προσκυνητῶν ἐορτάστηκε τὴν Ἑ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν 6 Ἀπριλίου 2014 ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Πάντων Καλύμνου, ὅπου ὑπάρχει ὃ τάφος του καὶ φυλάσσεται τὸ ἄφθαρτο σκῆνωμά του.

Κατὰ τὸν πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς μνήμης του χοροστάτησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ὃ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κώου καὶ Νισύρου κ. Ναθαναήλ.

Τῆς τρισαρχιερατικῆς συλλειτουργίας προέστη ὃ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὃ ὁποῖος στὴν ὁμιλία του ἀναφέρθηκε στὴν ζωὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὴν σημασία τῆς παρουσίας του στὰ Δωδεκάνησα σέ μιά δύσκολη περίοδο τῆς ἱστορίας του, αὐτῆς τῆς ἰταλοκρατίας, καὶ εὐχαρίστησε τὸν οἰκεῖο Ποιμενάρχη Σεβασμιώτατο κ. Παῖσιο γιὰ τὴν πρόσκληση συμμετοχῆς στὴν ἐορτὴ καὶ τὴν φιλοξενία.

ΜΝΗΜΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΙΠΑ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Τὴν Παρασκευή, 11 Ἀπριλίου 2014, στὸν Καθεδρικό Ί. Ναό τοῦ Εὐαγγελισμού τῆς Θεοτόκου, ἐορτάστηκε γιὰ πρώτη φορά ἀπὸ τὸν Ὁδοντιατρικὸ Σύλλογο Δωδεκανήσου ἡ μνήμη τοῦ προστάτου τῶν Ὁδοντιάτρων Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου. Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τὴν ὁποία ἐτέλεσε ὃ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Ἰωάννης Χαλκιάς, ἐχοροστάτησε ὃ Σεβασμιώτατος, ὃ ὁποῖος στὴν ὁμιλία του συνεχάρη τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους νὰ ἐορτάζεται κατ' ἔτος πανηγυρικὰ ὃ προστάτης Ἀγιὸς τους στὸν Ί. Ναό τοῦ Εὐαγγελισμού, ὅπου καὶ θὰ βρισκεται ἡ Εἰκόνα του.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας μίλησε ὃ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Διακογεωργίου Νικόλαος, τὴν προσφώνηση τοῦ ὁποίου παραθέτουμε:

«Σεβασμιώτατε, σεβαστοὶ Πατέρες, ἐπίσημοι προσκεκλημένοι, κυρίες καὶ κύριοι, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, καλημέρα σας.

Σήμερα τελευταία ἡμέρα τῆς Μεγάλης Σαρακοστής καὶ λίγο πρὶν μποῦμε στὴν κατανυκτικὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα εἴμαστε ὅλοι πολὺ χαρούμενοι, γιὰτὶ ἐορτάζουμε γιὰ πρώτη φορά ἐπίσημα ἐδῶ στὸν Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμού, τὸν Προστάτη τοῦ Συλλόγου μᾶς Ἅγιο Ἀντίπα καὶ ἔτσι ἐκπληρώνουμε μιά ἐπιθυμία μας τὴν ὁποία εἶχαμε ψηφίσει καὶ ὁμόφωνα στὴ τελευταία Γενικὴ Συνέλευσή μας στίς 28/3/2014. Ἀπὸ σήμερα καὶ κάθε χρόνο τέτοια ἡμέρα θὰ ἐορτάζουμε τὸν ἅγιο Ἀντίπα καὶ ἔτσι θὰ ἔχουμε κοινὸ σημεῖο ἀναφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐπικλήσεως μας, τὸν μεγάλο αὐτὸ Ἅγιο, τὸν σύναθλο τῶν μαρτύρων, τὸν πανευκλεῆ Ἱεράρχη τῆς Περγάμου, τὸν μέγα ἱατρό τῆς δεινῆς τῶν ὀδόντων νόσου, ὃ ὁποῖος ἐζησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορα Δομιτιανοῦ (81-96) καὶ ἦταν σύγχρονος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὃ Ἀγιορείτης ἀναφέρει γιὰ τὸν Ἱερομάρτυρα Ἀντίπα ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μαρτυρίου του, προσευχόταν μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά του ζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ μεταξύ ἄλλων, ὅσοι τὸν ἐπικαλοῦνται στίς προσευχές τους νὰ ἀνακουφίζονται ἀπὸ τοὺς πόνους ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ὑποφέρουν καὶ ἰδιαίτερως ἀπὸ τὸν βασανιστικὸ πόνον τῶν δοντιῶν.

Θέλω ἐκ μέρους τῆς Διοίκησης τοῦ Ὁδοντιατρικοῦ Συλλόγου Δωδεκανήσου νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρόδου κ. Κύριλλο γιὰ τὴν ὀλοπρόθυμῃ ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματος μας νὰ ἀνακηρυχθεῖ ὃ Ἅγιος Ἀντίπας ὡς Προστάτης μας. Ἡ τόσο ὁμορφα ἀγιογραφημένη βυζαντινὴ εἰκόνα πού ὅλοι ἀσπασθήκαμε θὰ φυλάγεται ἐδῶ, μέχρι νὰ ἀποκτήσουμε τὴν μόνικη στέγη μας καὶ νὰ τὴν μεταφέρουμε ἐκεῖ γιὰ νὰ κοσμεῖ τὸ γραφεῖο μας καὶ νὰ εἶναι ἓνα ὁρατὸ σημεῖο δύναμης καὶ ἐλπίδας γιὰ ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους Ὁδοντιάτρους.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης θερμὰ τοὺς ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, τίς πολιτικές καὶ στρατιωτικὲς Ἀρχές πού παρίστανται σήμερα ἐδῶ στὸν πρῶτο ἐπίσημο ἐορτασμό καὶ τοὺς διαβεβαιώνω ὅτι θὰ συνεχίσουμε τίς ποικίλλες δράσεις μας, πού ἔχουν σκοπὸ νὰ ἀπαλύνουν τὰ πολλαπλὰ προβλήματα ἀσθενῶν ὁμάδων συμπολιτῶν μας. Ὅλοι μας νοιώθουμε ὅτι εἴμαστε κομμάτι αὐτῆς τῆς κοινωνίας πού τόσο ὑποφέρει καὶ ἔτσι προσφέροντας τίς ἀφιλοκερδεῖς ὑπηρεσίες μας μέ ἀγάπη, βάζουμε μέ τὸν ξεχωριστὸ αὐτὸ τρόπο, τὴν δική μας αἰσιόδοξη πινελιά.

Τέλος εὐχαριστῶ τὰ μέλη τῆς Διοίκησης γιὰ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία καὶ γιὰ τὴν πραγματοποίηση καὶ αὐτοῦ τοῦ στό-

χου πού θέσαμε καί επίσης εὐχαριστῶ θερμά ὅλους ἐσᾶς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους Ὀδοντιάτρους καί ὅσους ἤλθατε σήμερα στήν Ἐκκλησία γιά νά τιμήσουμε τόν ἅγιο Ἀντίπα, πού εὐχόμαι νά εἶναι πάντα ἄρωγός στίς προσπάθειές μας καί ἡ χάρη του νά μᾶς σκεπάζει ὅλους.

Χρόνια πολλά καί καλή Ἀνάσταση».

ΕΚΔΗΜΙΑ π. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΣΙΦΤΗ

Ὁ π. Χρυσόστομος Τσίφτης γεννήθηκε στίς 13 Νοεμβρίου 1922 στό νησί τῶν Λειψῶν. Μετοίκησε στήν Ρόδο, ὅπου νυμφεύθηκε, καί ὑπηρέτησε ὡς ἱεροψάλτης σέ διάφορους Ναούς. Διάκονος χειροτονήθηκε στίς 24 Αὐγούστου 1980 καί Πρεσβύτερος στίς 31 Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους στόν ἱερό Ναό Ταξιάρχων Ἀρχαγγέλου ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ρόδου κυρό Σπυρίδωνα. Ὑπηρέτησε ὡς Ἐφημέριος στήν Ἑνορία Ἀρχαγγέλου μέχρι τήν συνταξιοδότησή του στίς 30 Μαρτίου 2007. Τό 2007 ἔλαβε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας τό ὀφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη. Ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν στίς 13 Ἀπριλίου 2014 (Κυριακή τῶν Βαΐων). Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία, τῆς ὁποίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος, ἐψάλη τήν ἴδια ἡμέρα στόν ἐνοριακό ἱερό Ναό Ταξιάρχων Ἀρχαγγέλου καί ἡ ταφή ἔλαβε χώρα στό κοιμητήριο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου Ἀρχαγγέλου.

ΛΕΙΨΑΝΟ ΑΓΙΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ

Στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στό Ἑλληνικό (Σούρμενα) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας μετέφερε καί ἐδώρησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τμήμα τοῦ Τιμίου Λειψάνου, τοῦ Ἁγίου Εὐγενίου τοῦ Τραπεζουντίου, προστάτη καί πολιούχου τῆς Τραπεζούντος, τοῦ αἵματοποτιστοῦ Πόντου. Ἡ ὑποδοχή τοῦ Τιμίου Λειψάνου ἔλαβε χώρα τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 27 Ἀπριλίου 2014, πρὶν τήν ἑναρξη τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας κ. Παῦλο μέ τήν παρουσία πολλῶν Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως, τῶν τοπικῶν ἀρχόντων καί πλήθους κόσμου.

Μετά τήν ὑποδοχή τελέσθηκε Δοξολογία καί ἀκολούθησε ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου μας. Τήν ἐπομένη, Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, μετά τό πέρασ τῆς ἀρχιερατικῆς συλλειτουργίας ὑπεγράφη τό σχετικό πρωτόκολλο παραδόσεως καί παραλαβῆς τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου ἀπό τόν Σεβασμιώτατο, τόν οἰκείο Ποιμενάρχη καί τοὺς ἱερεῖς τοῦ

Ναοῦ Ἀρχιμανδρίτη Στέφανο Σουλμινιώτη καί Πρωτοπρεσβύτερο Ἀθανάσιο Βασιλείου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος μέ ἐκδηλῆ συγκίνηση προσφώνησε καί εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν δωρεά του πρὸς τόν Ἱερό Ναό, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος στήν ἀντιφώνησή του ἀναφέρθηκε ιδιαίτερα στό ὄνομα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Αὐστρίας κυροῦ Μιχαήλ, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχε τό τίμιο λείψανο ὡς κληροδότημα.

Μετά τήν Θεία Λειτουργία οἱ Σεβασμιώτατοι, ὁ ἱερός κλῆρος καί τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα μετέβησαν στόν κοιμητήριο Σουρμένων, ὅπου ἔλαβε χώρα τό ταφικό ἔθιμο τῶν Ποντίων.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΟΦΙΚΚΙΟΥ ΣΤΟΝ κ. ΣΤΕΦΑΝΟ ΨΑΡΑ

Τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου (22 Ἀπριλίου 2014) ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἐορτάζει πανηγυρικά τήν ἀνάμνηση τῶν Ἑγκαίνων τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Τσαμπίκας καί τήν Σύναξη τῆς θαυματουργοῦ τῆς Εἰκόνας, ἡ ὁποία ὡς πολύτιμος θησαυρός φυλάσσεται στήν Ἱερά Μονή. Τῆς Θείας Λειτουργίας στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπένειμε τό ὀφίκιο τοῦ Λαμπαδαρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου στόν Ἱεροψάλτη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί συνταξιούχο δάσκαλο κ. Στέφανο Ψαρά, ἐπιβραβεύοντας τό ἐκκλησιαστικό τοῦ ἥθος καί τήν πολυετή του προσφορά στό ἀναλόγιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Κίνηση Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης:

Α. Έχοροστάτησε κατά την Άκολουθία του Έσπερινού στους Ι. Ναούς: 1. Τιμίου Προδρόμου Φανών (6/1), 2. Μητροπολιτικό Εισοδίων της Θεοτόκου (5/1, 17/1, 2/3, 9/3, 16/3), 3. Ι. Μονής Παραμυθίας (20/1), 4. Αγίου Παντελεήμονος πόλεως (22/1), 5. Αγίου Χαραλάμπους Έλεούσας (9/2), 6. Ι. Μονής Ύψενης (11/2), 7. Καθεδρικό Εὐαγγελισμοῦ της Θεοτόκου (24/3, 29/3, 30/3), 8. Αγίου Γεωργίου Μαλώνας (22/4), 9. Ι. Μονή Φανερωμένης (24/4), 10. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ἑλληνικοῦ Ι. Μητροπόλεως Γλυφάδας (26/4).

Β. Έχοροστάτησε κατά τόν Ὁρθρό και ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία στους Ι. Ναούς: 1. Μητροπολιτικό Εἰσοδίων της Θεοτόκου (1/1, 18/1, 9/3, 17/4), 2. Καθεδρικό Εὐαγγελισμοῦ της Θεοτόκου (5/1, 6/1, 30/1, 25/3, 30/3, 19/4, 20/2), 3. Αγίου Ἰωάννου πόλεως (7/1, 2/2), 4. Αγίου Φανουρίου πόλεως (20/1), 5. Εἰσοδίων Θεοτόκου Κοσκινού (26/1), 6. Αγίου Τρύφωνος Κολυμπίων (1/2) 7. Ἀποστόλου Θωμᾶ Μονολίθου (9/2), 8. Αγίων Ἀναργύρων πόλεως (10/2), 9. Ι. Μονής Ύψενης (12/2), 10. Αγίου Στυλιανοῦ Μητροπόλεως Λεμεσοῦ (23/2), 11. Αγίου Γεωργίου Κάτω (2/3), 12. Ἀναλήψεως πόλεως (16/3), 13. Τιμίου Σταυροῦ Ἀπολλώνων (23/3), 14. Ἱερᾶς Μονῆς Αγίου Σάββα Καλύμνου (6/4), 15. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐμπωνα (13/4), 16. Ι. Μονῆς Παναγίας Τσαμπίκας (22/4), 17. Αγίου Γεωργίου Ἄνω (23/4), 18. Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Φιλερήμου 25/4), 19. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ἑλληνικοῦ Ι. Μητροπόλεως Γλυφάδας (27/4).

Γ. Έχοροστάτησε κατά τίς Ἀκολουθίες τοῦ Μ. Ἀποδείπνου καί τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου: 1. Κοιμήσεως Θεοτόκου Κρεμαστής (3/3), 2. Μητροπολιτικό Εἰσοδίων της Θεοτόκου (7/3), 3. Κοιμήσεως Θεοτόκου Κρεμαστής (14/3), 4. Ἀναλήψεως πόλεως (21/3), 5. Ἀγίας Σκέπης πόλεως (21/3), 6. Καθεδρικό Εὐαγγελισμοῦ της Θεοτόκου (28/3), 7. Αγίου Ἰωάννου πόλεως (2/4).

Δ. Ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων στους Ι. Ναούς: 1. Καθεδρικό Εὐαγγελισμοῦ της Θεοτόκου (18/4), 2. ἹΑγίας Εἰρήνης Ὁρφανοτροφείου Θηλέων (14/4).

Ε. Κατά τήν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα: 1. Έχοροστάτησε κατά τίς Ἀκολουθίες τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ι. Ναόν τῶν Εἰσοδίων (13/4), εἰς τόν Ι. Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀφάντου (14/4), εἰς τόν Καθεδρικόν Ι. Ναόν Εἰσοδίων της Θεοτόκου (15/4) καί εἰς τόν Ι. Ναόν Αγίου Νικολάου πόλεως Ρόδου (16/4). 2. Ἐτέλεσε τό Ι. Εὐχέλαιον εἰς τό Νοσοκομεῖον Ρόδου καί τόν Καθεδρικόν Ι. Ναόν Εὐαγγελισμοῦ της Θεοτόκου. 3. Έχοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Αγίων Παθῶν εἰς τόν Ι. Μητροπολιτικόν Ναόν καί εἰς τόν Καθεδρικόν Ι. Ναόν (17/4), 4. Έχοροστάτησε κατά τόν Ἐσπερινόν της Ἀποκαθλώσεως εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ι. Ναόν (18/4). 5. Προέστη της Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τόν Ι. Μητροπολιτικόν Ναόν καί εἰς τόν Καθεδρικόν Ι. Ναόν (18/4).

Εὐλόγησε τίς Βασιλόπιττες: 1. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (1/1), 2. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ (1/1), 3. Ι. Μονῶν: Παραμυθίας, Αγίου Νεκταρίου (1/1), Ύψενης, Σκιαδίου (3/1) καί Παντανάσσης (6/1), 4. Ἰδρύματος Ὑποτροφίων Σταματίου (4/1), 5. Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ι. Μητροπόλεως (4/1), 6. Συλλόγου Νισυρίων Ρόδου (4/1), 7. Ναυτικοῦ Ὁμίλου Ρόδου (6/1), 8. Ἑλληνικῆς Ραδιοφωνίας Ρόδου (17/1), 9. Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων (19/1), 10. Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ (19/1), 11. Ἐνώσεως Ξενοδόχων Ρόδου (17/1), 12. Κ.Α.Π.Η. Ρόδου (22/1), 13. Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «ΡΟΔΟΣ» 31/1, 12. Ἰδρύματος ΚΑΦΚΑ Κολυμπίων (1/2), 15. Ὁρφανοτροφείου Θηλέων Ρόδου (2/2), 13. Κ.Η.Φ.Η Ρόδου (27/2).

Ε. Ἐτέλεσε τοὺς Γάμους τῶν: Βαγιανοῦ Κώστα καί Εἰρήνης Καφετζιδάκη (25/1), Δημητρίου Βάλλα καί Σταματίας Κλαδάκη (1/2), Νικολάου Διμέλη καί Χαρούλας Ταράλη (8/2), Ἀντωνίου Παπαοικονόμου καί Βασιλικῆς Γιαννικάκη (8/2),

ΣΤ. Ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμό: 1. Ἐγκαινίων τοῦ ἀνακαινισθέντος κτιρίου τοῦ Πανεπιστημίου Αἰγαίου, 2. Ἐγκαινίων τοῦ τμήματος καρδιοχειρουργικῆς Νοσοκομείου Ρόδου (10/3).

Ζ. Προέστη της Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας: Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Τσίφτη (13/4).

Άγιοι μόνο τότε;

Καθώς διαβάζουμε τούς βίους τών άγιών μαρτύρων καί τών όσίων μās δημιουργείται ή έντύπωση πώς οί άνθρωποι αὐτοί ήταν πολύ δυνατές καί έξαιρετικές προσωπικότητες. Διερωτόμαστε πώς άπήφισαν τά μεγάλα καί επώδυνα βασανιστήρια ή πραγματοποίησαν εκπληκτικές άσκήσεις έγκράτειας καί νηστείας; Εϋλόγα επίσης έρχεται τό έρώτημα: μήπως ήταν προικισμένοι από τόν Θεό μέ ιδιαίτερες ικανότητες καί δυνάμεις; Ή άπάντηση είναι ότι ήταν συνηθισμένοι άνθρωποι. Έκείνο πού τούς ξεχώριζε ήταν ότι είχαν μεγάλη αγάπη γιά τόν Χριστό. Ή αγάπη τών μαρτύρων φαινόταν στόν μεγάλο πνευματικό άγώνα, πού έκαναν γιά νά ευαρεστήσουν στόν Θεό κατά τή ζωή τους πρίν τό μαρτύριο. Πρώτα ήταν μάρτυρες τής συνείδησης μέ τήν προσεκτική ζωή τους καί μετά μαρτύρησαν καί μέ τό αίμα τους. Οί άσκητές αγαπούσαν τόν Χριστό τόσο πολύ, πού καί πρίν τήν άσκητική τους πορεία ζούσαν έντονη πνευματική ζωή. Σίγουρα ό Θεός βλέποντας αὐτή τή μεγάλη αγάπη τούς ενίσχυε καί τούς ένδυναμώνε κατά τό μαρτύριο καί κατά τίς άσκήσεις. Πολλοί μάρτυρες δέχθηκαν στίς φυλακές πρίν τό μαρτύριο τήν έπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ, πού τούς ενίσχυσε καί μερικούς τούς θεράπευσε από τίς πληγές. Πολλοί άσκητές μέ τήν ύπακοή στούς πνευματικούς τους καθοδηγητές είδαν τήν επέμβαση τοῦ Θεοῦ καί ένδυναμώθηκαν στόν άγώνα τους. Μέ τήν ύπακοή άλλος έδεσε άγρια θηρία κι άλλος μετέφερε άσήκωτα βάρη.

Στήν εποχή μας έκτός από τούς μάρτυρες τών κομμουνιστικών χωρών άναδεικνύονται καί νεομάρτυρες στίς μουσουλμανικές χώρες όπου φανατικοί τζιχαντιστές σφάζουν πολλούς χριστιανούς σάν τά ζώα. Καί σήμερα έχουμε πολλούς όσίους, όπως τόν όσιο Πορφύριο τόν Καυσοκαλυβίτη, τόν όσιο Σάββα τής Καλύμνου καί τήν όσία Μεθοδία τής Κιμώλου.

Οί περισσότεροι άγιοι σήμερα είναι άφανείς. Οί ίδιοι δέν τό αισθάνονται κι ούτε τό ξέρουν λόγω τής βαδειας τους ταπείνωσης. Αγία δέν είναι εκείνη ή γυναίκα, πού τήν έγκατέλειπε ό άνδρας της καί αὐτή χωρίς νά λερώσει τό στεφάνι της μεγάλωσε μόνη τό παιδί της καί στά γηραιά της δέχθηκε πίσω στό σπίτι τόν άνδρα της καί τόν γηροκομά; Άγιος δέν είναι εκείνος πού μετανόησε καί έγκατέλειπε τούς ανθρώπους καί τούς τόπους τής άμαρτίας καί ζει ένάρετη ζωή μέ πολλή προσευχή, τακτή έξομολόγηση καί θεία Κοινωνία;

Άγιοποίηση ή άγιοκατάταξη;

Ή άναγνώριση από τήν Έκκλησία κάποιου ως άγίου λέγεται άγιοκατάταξη κι όχι άγιοποίηση. Δέν άγιοποιούμε, δηλ. δέν κάνουμε οί άνθρωποι κάποιον άγιο, αλλά ό Θεός. Ή Έκκλησία, αφού μετά τόν θάνατό του διαπιστωθεί ότι ό Θεός εύλογεί νά παραμένει δλόσωμος ή τά λείψανά του νά θαυματουργούν, νά μυροβλίζουν καί νά ευωδιάζουν ή νά διατηρείται ή μνήμη τής αγίας του ζωής πολλά χρόνια μεταγενέστερα, τόν κατατάσσει στούς άγίους, γιά νά τόν έχουμε οί χριστιανοί ως πρότυπο καί νά ζητούμε τίς μεσιτείες του πρós τόν Κύριο. Οί μάρτυρες άμέσως μετά τό μαρτύριό τους τιμούνται ως άγιοι, γιατί έχυσαν τό αίμα τους γιά τόν Χριστό. Μετά τήν επίσημη άπόφαση τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου ή Έκκλησία τιμά τόν άγιο μέ ακολουθίες καί μέ εικόνες.

Τελευταία παρακολουθούμε ένα παράδοξο φαινόμενο: σχεδόν πρίν ακόμη τελεσθεί τό τεσσαρακονδήμερο μνημόσυνο κάποιου, μερικοί θαυμαστές του εκδίδουν ειδική ακολουθία καί άγιογραφούν εικόνα του. Αὐτοί δέν περιμένουν τό Πατριαρχείο νά κατατάξει επίσημα τόν κεκοιμημένο στούς άγίους, αλλά σπεύδουν νά προλάβουν καί νά επηρεάσουν τήν Έκκλησία. Ή σπουδή τους αὐτή δείχνει ότι δέν σέβονται τήν Έκκλησία καί δημιουργεί ύπόνοιες ότι έχουν κάποιο συμφέρον μέ τήν άγιοποίηση. Ή Έκκλησία έχει εκατομμύρια άγίους καί μάλιστα οί περισσότεροι απ' αὐτούς δέν τιμούνται από τήν επίγεια Έκκλησία. Έξάλλου ή τιμή τής επίγειας Έκκλησίας είναι γι' αὐτούς ελάχιστης σημασίας μπροστά στήν τιμή πού τούς άπονέμει ό Θεός μέ τήν είσοδό τους στόν Παράδεισο.

Όταν ακούμε γιά άγίους χωρίς τήν επίσημη άγιοκατάταξη τής Έκκλησίας, τουλάχιστον νά είμαστε έπιφυλακτικοί αν όχι άρνητικοί. Ένδέχεται κάποιος συγγενής από συναισθηματική αγάπη νά μεγαλοποιούν κάποιες άρετές τοῦ νεκροῦ ή νά πλάθουν εικονικά θαύματα. Ένδέχεται κάποια πνευματικά παιδιά τοῦ νεκροῦ, εάν είναι πνευματικός, από θαυμασμό πρós αὐτόν νά υπερβάλλουν στήν αξιολόγησή του. Συνήθως ή Έκκλησία περιμένει γιά τήν άγιοκατάταξη πολλά χρόνια γιά νά φύγουν οί άμεσοι συγγενείς καί γνωστοί τοῦ κεκοιμημένου.

Άρχιμ. Μαξίμου Παναγιώτου

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1926/04 ΚΕΜΠ. ΑΘ.